

2975

ஸ்ரீ:

ராம ராமுஜன் - 357

சாரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர், மஹாவித்வான்.

SRI RAMANUJAN

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

விருஷச் சந்தா 10 ரூ.

ஜீவியச் சந்தா ரூ. 25

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

பேரருளான் பெருந்தேவித்தாயார்
திருவடிகளே சரணம்.

அழ்வாரமேற்பெருமானார் ஜீய
திருவடிகளே சரணம்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல்-வாழி*
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

பிங்களலு மாசிம் 1978 மார்ச்ம்

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

திருமங்கையாழ்வார் திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் மங்களாசாஸனம்

அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானின் உலகமளந்த பொன்னடியே அடைத் துய்ந்த ஆடல்மா வலவன், கொடிமாடமங்கையர் கோனான திருமங்கை ஆழ்வார் ஸ்ரீரங்கத்தில் விபவத்தில் அத்யயனோத்ஸவம் நடத்திவைத்து உத்ஸவம் பூர்த்தியான வாறே தமதிருப்பிடம் எழுந்தருளுங் காலையில் விசேஷித்துகந்து மங்களாசாஸனம் செய்தருளிய திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகளை அர்ச்சையிலும் விடாதேமங்களாசாஸனம் செய்யும் உத்ஸவம் எம்பெருமானார் திருவவதார வருஷமாகிய இப் பிங்கள் வருஷத் தில் தை மீ 25, 23, 27 தேதிகளில் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது.

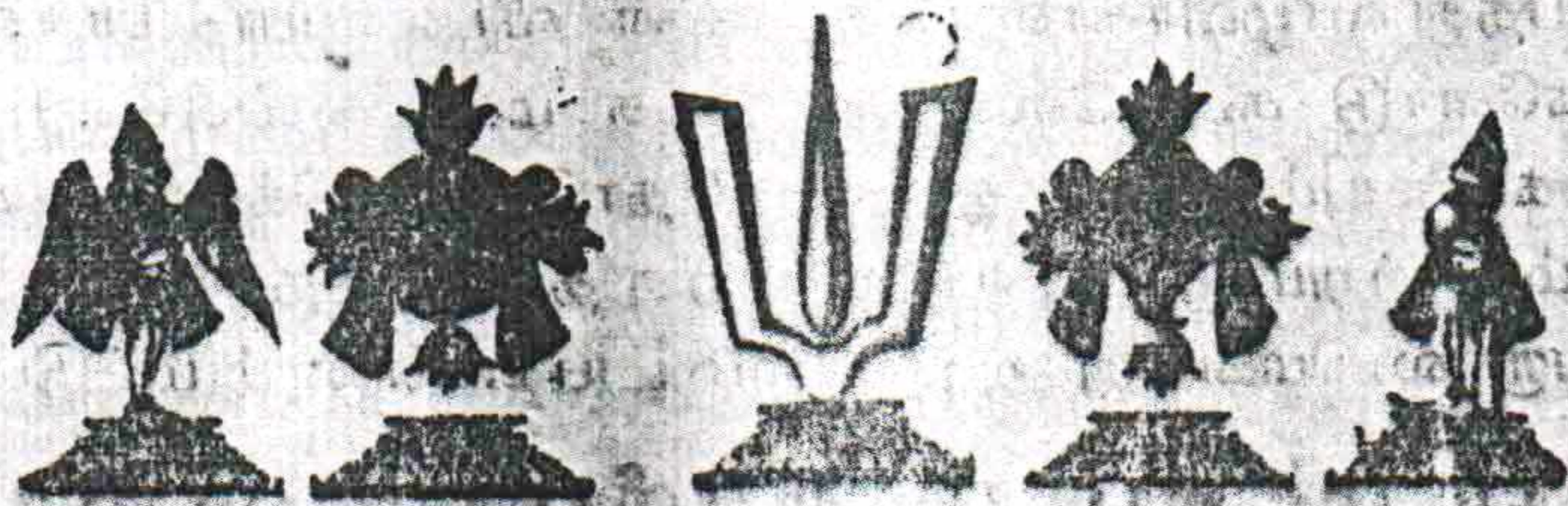
தைமீ 25 ஆம் தேதி அமாவாசையன்று திருநகரியிலிருந்து திருக்குறையலூர் திருமங்கை மடம், திருக்காவளம்பாடி, திருமணிக் கூடம், திருப்பார்த்தன் பள்ளி எம் பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்தருளி, காவிரிக்கரையில், மஞ்சள்குளி மண்ட பத்தில் திருவரங்கத் தெம்பெருமான், திருநறையூர் எம்பெருமான் மாலை பரிவட்ட மரியாதைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருமஞ்சனம் கண்டருளினார். அன்றிரவே திரு நாங்கூரில் மணிமாடக்கோயில், வண்புருடோத்தமம், வைகுந்த விண்ணகரம், செம் பொன் செய்கோயில், திருத் தெற்றியம்பலம், அரிமேய விண்ணகரத் தெம்பெருமான் களை மங்களாசாஸனம் செய்து மீண்டும் மணிமாடக் கோயிலுக் கெழுந்தருளினார்.

தைமீ 23 ஆம் தேதியன்று புதன்கிழமை நாமங்கைத் திருப்பதி பத்தினோரு எம் பெருமான்களை யும் ஒருங்கேஒரேபந்தலில்லுரோர் பாசரம் ஸேவித்து மங்களாசாஸனம் செய்தருளி மாலை, ஸ்ரீசடகோப மரியாதைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, ஆழ்வார், ஸ்ரீமண வாள மாமுனிகளுக்கு மாலை ஸ்ரீராமாநுஜ மரியாதைகளை அருளினார். அப்போது ஆழ் வார் வடிவழகு சூர்ணிகை ஸேவித்தது மிகவும் செவிக்கின்பமாயிருந்தது. அன்றிரவு பதினோரு எம்பெருமான்கள் கருடவாஹனங்களிலும் ஆழ்வார் ஹம்ஸவாஹனத்திலும் இவர்களை எதிர்நோக்கி எம்பெருமானார் புனரவதாரமான ஸ்ரீமந்தண வாள மாமுனிகள் முதன் முறையாக இப்பிங்கள் வருஷத்தில் சேஷ வாஹனத்தில் எதிர்ஸேவையுடனும் வர்ணிக்க முடியுமோ என்றவாறிருந்தது. திருவிதியில் திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் விஷயமான 110 பாசரங்களும் ஸேவித்து சாற்று முறையா யிற்று.

மறுநாள் தைமீ 27ம் தேதியன்று திருநாங்கூரில் ஸ்ரீஆழ்வார் திருமஞ்சனம் கண்டருளி திருப்பாவை சாற்றுமுறை ஆனபிறகு, திருவெள்ளக்குளம், திருத் தேவ னார் தொகை திவ்ய தேசங்களை மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு திருவாலிக் கெழுந் தருளினார். திருவாலியில் ஆலிநகர்க்கதிபதியே, என்று ஸ்ரீகுலசேகராழ்வார் மங்களா சாஸனம் செய்தபடி எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரசம்மப் பெருமானுக்குக் கருட ஸேவை ஆழ்வார்திருமுன்பு நடைபெற்று ஆழ்வாருக்கு மாலை பரிவட்டமரியாதைகள் அளிக்கப்பட்டன. திருப்பல்லாண்டு, கண்ணிறுண்சிறுத்தாம்பு, வாடினேன்வாடி, திருவாலிவிஷயமான முப்பது பாசரங்களும் இந்த எம்பெருமான் சந்நிதியில் ஸேவிக் கப்பெற்றுதிருநகரியில் ஸ்ரீவயலாலி மணவாளன் கருடஸேவையுடன் இந்த மங்களா சாஸன உத்ஸவம் பூர்த்தியாயிற்று. இக்கட்டுரை யனுப்பினவர்.

—T. S. திருமலாசாரியர்.

ஆசிரியர்:

மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
மஹாவித்வான் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி

தொகுதி 30

பிங்களஸ் மாசிமீ

10-3-1978

பகுதி-9

ந்ருஸிம்ஹப்ரியா நீக்ஷணம்.

ஸ்ரீமதஹோபில மடத்துப் பத்ரிகையான ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹப்ரியாவின் மாசிமாதஸுஞ்சி கையை ஸேவிக்கப்பெற்ற ஆனந்தத்தை முந்துற முன்னம் விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமதழகிய சிங்கரின் அருள் மொழியான-திருப்பாவை இரண்டாம்பாசுர வியாக்கியானத்தை [ஏழுபக்கங்களையும்] பூர்த்தியாக ஸேவித்துத் தொல்லையின்பத் திறுதிகண்டேன். சென்ற தைமாதப்பத்ரிகையில் வெளி

வந்திருந்த திருப்பாவை முதற்பாசுர வியாக்கியா

னத்தை ஸேவித்தபோது இவ்வண்ணமாகவே

திருப்பாவை முழுமைக்கும்ஸ்வாமியின் வியாத்யா

னம் அவதரிக்க வேணுமென்கிற அடியேனுடைய

ஆசம்ஸையை ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளியிட்டும்,

விஜ்ஞாபன பத்ரமூலமாகத் தெரிவித்தும், பழைய

சீவரம் மலையில் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹன் ஸன்னிதி ஸம்

ப்ரோக்ஷண மஹோத்ஸவத்தில் தண்டன் ஸமர்ப்

பிக்கப்ராப்தமான போதுநேரில் திருவடிவாரத்தில்

பிரார்த்தித்து மிருந்தேன். அப்போது அவ்விடத்

தில் அடியேனுடைய உபத்யாஸ மென்னும் புன்

மொழிகளைத் திருச்செவிசாத்தி உகந்தருளி ஸ்ரீ

ஸ்வாமி ஆனந்தபரீவாஹான அபிநந்தன ஸ்ரீ

ஸூக்திகளை யருளிச் செய்தான பிறகு ஸ்வாமி

தாம் *ஒங்கியுலகளந்த பாசுரத்திற்கு அருளி

யிருந்த வியாக்கியானத்தைச் சிறிது எடுத்துரைத்

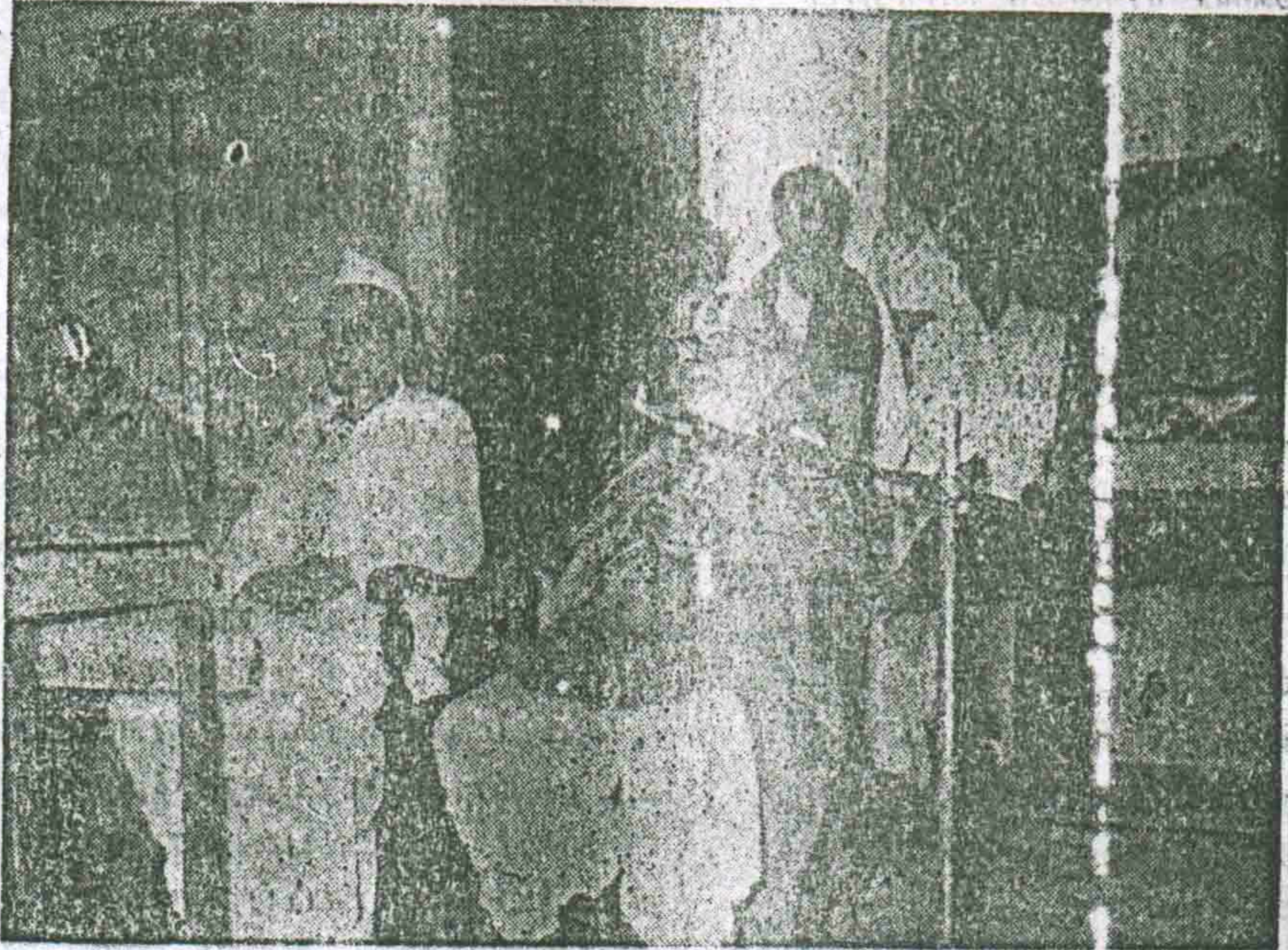
தருள, அனைவருங்கேட்டு அதிமாத்ரம் ஸந்தோஷிக்கும் படியாயிருந்தது. அதன்பிறகு பத்திரிகையில் *சைவத்து வாழ்வீர்கள் பாசுரத்தின் விபுலவியாக்கியானத்தைச் சில ரஸிகவித்வன் மணிகளோடு கூடி ஸேவித்து மிக்க மகிழ்வெய்தினோம். மேன்மேல் வெளிவரும் ஸஞ்சிகைகளையும் மிக்க குதூஹலத்தோடு நிரீகிக்கும்படியாக வுள்ளது. இந்த வியாக்கியானம் முற்றும் முடிவுபெற்ற பிறகு தனிப்புத்தமாகவும் பதிப்பித்தால் பலர் சுவையமுதம் பருகலாமென்பது அடியேனுடைய எண்ணம் மட்டுமன்று. ... *

விவக்ஷிதம் ஹி அநுக்தம் ஆகுலீகரோதி ஸ்ருதயம்

ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் சில மாதங்களாய் “இஞ்சிமேடு. ஸ்ரீமதழகிய சிங்கரின் வைபவம்” என்னும் மகுடம் புனைந்த கட்டுரையொன்று வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கரைப் பூர்வாச்சரமத்திலும் உத்தமாச்சரமத்திலும் வாசியற வணங்கிவழிபட்டவன் தென்கலையாரில் அடியேனொருவனே யென்பதை உள்ளங்குளிர வுரைக்கின்றேன் அன்றியும். பூர்வாச்சரமத்தில் அந்த ஸ்வாமியோடு அதிகமாகப் பழகினவர்களில் அடியேனொருவனே தற்காலம் ஜீவித்திருக்கின்றேனென்பதைத் திடமாகச் சொல்லத் துணுவுடையேன். அடியேன் இருப்பது தென்னண்டை மாடவீதியில்; அந்த வீதியிலேயே ஸந்திஹிதமான திருமாளிகையிலே ஸ்ரீஸ்வாமி பலவாண்டு எழுந்தருளியிருந்தபடி. சென்னை ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாயும், பிறகு பெடரல் கோர்ட் ஜட்ஜாயுமிருந்த—ஜகத்ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீ உ. வே. ஸர். எஸ். வரதாசாரியர் ஸ்வாமி அடிக்கடி ஸ்ரீகாஞ்சிக்குவந்து ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே வேதாந்தச்சுவணம் பண்ணுவார்; அந்தஸமயங்களில் அடியேனும் பெரும்பாலும் உடனிருந்ததுண்டு. ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஜாமாதா நல்ல வேதாத்யயந சீலர்; அவரோடு க்ரமசர்ச்சை சொல்லுவதற்காகவும் அடியேன் அடிக்கடி ஸ்வாமி திருமாளிகைக்கு விடைகொள்வதுண்டு. இப்படியாகத் தெரிவிக்கக்கூடிய பழங்கதைகள் ஒன்றிரண்டல்ல; பலபலவுண்டு; அக்காலத்தில் அடியேன் முப்பது பிராயத்தவன். நாடோறும் ப்ரபர்தகாலத்தில் வெள்ளக்குளம் செல்வதும் இருவருங்கூடியே என்பதைப் பன்முறையும் எழுதியிருக்கிறேன். ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருத்தேவியார்க்கும் அடியேன் தாயார் தம்க்கைகளுக்கும் பரஸ்பரம் அதிகமான நட்பு இருந்தபடியால் அதனாலும் ஸ்ரீஸ்வாமி உத்தமாச்சரமத்திலுள்ள கூட அடியேனைக் கடைக்க நேரும்போதெல்லாம் அலமேலம்மா ஸௌக்கியமா? கனகம் ஸௌக்கியமா? என்று உகந்து கேட்டருள்வர். (அடியேன் தாயாரின் பெயர்—அலமேலம்மா; தமச்சையின் பெயர்—கனகம்.) இதெல்லா மிப்போது எதற்காக எழுதுவது? ஸ்ரீஸ்வாமியின் வைபவங்களை யார் எவ்வளவெழுதினாலும் அதில் அடியேன் உகப்புடையவனேயன்றி, இறையும் மாச்சரியமுடையேனல்லெனென்பதை உலகுக்கு அறிவிக்கவேண்டியே. அஸ்மதாசார்யரான ஜகத்குரு ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி திருமாளிகையில் ஐந்துநாள் நடந்த சாஸ்த்ரார்த்த ஸதஸ்ஸிஸ் ஸ்ரீஸ்வாமிபெருமைபெற்ற வரலாற்றை அடியேன் பன்முறையும் எழுதிவெளியிட்டுள்ளேன். ப்ரக்ருதம் ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் வைபவத்தை யெழுதுமவர் இன்னொரென்று தெரியவில்லை. தெரிந்து என்னாகவேனுமென்று கேட்பீர்கள். எழுதிப்போருகிற கதைகளைக் காணும்போது அந்த லேககர் எனக்கு ஸமாநவயஸ்கராகவோ என்னைவிட அதிகவயஸ்கராகவோ இருக்கவேண்டும், அதவா, யாரேனுமொரு

வர் எழு திவைத்திருந்த கதைகளை வெளியிடுபவராகவாவது இருக்கவேண்டும். ப்ரகிருதம் ஸஞ்சிகையில் பக்கம் 20ல் "திருநாங்கூரில் வாக்யார்த்தம் செய்தது" எனமகுடமிட்டு எழுதிபுள்ள கதை உண்மைக்கு மிகவும் மாருக எழுதப்பட்டுள்ளது. சென்றதைப் ப்ரகிருதத்தில் 6-2-78 திங்கட் கிழமை பிற்பகலில் (சென்னை) மாம்பலத்தில் ஸ்ரீமதஹோ

தென்னை மாம்பலத்தில் ஸ்ரீமதஹோ
திருநாங்கூரில் வாக்யார்த்தம் செய்தது
எனமகுடமிட்டு எழுதிபுள்ள கதை உண்மைக்கு
மிகவும் மாருக எழுதப்பட்டுள்ளது. சென்றதைப்
ப்ரகிருதத்தில் 6-2-78 திங்கட் கிழமை பிற்பகலில்
(சென்னை) மாம்பலத்தில் ஸ்ரீமதஹோ

பிலமடம் ஓரியண்டல் ஹைஸ்கூலில் ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர்ஸ்வாமியின் இ
சதாப்தீமஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டத்திற்காகக் கூடிய ஹைஸ்கூலில் ஸ்ரீஸ்வாமி
யின் வைபவோபந்யாஸத்திற் கென்றே அன்புடன் அழைக்கப்பட்டுச் சென்றிருந்த
அடியேன் ஆயிரவர் கூடிய அந்தப்பெருங்கூட்டத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் வைபவத்தை
உபந்யஸிக்கத் தொடங்கி முதன் முதலாகத் திருநாங்கூர் நிகழ்ச்சியைப் பற்றியே
பரக்கப் பேசினேன். அங்குக் கேட்டு மறந்தவர்களுக்கும் கேட்கப்பெருதவர்களுக்கு
மாக இங்கு விவரித்தெழுதுகின்றேன்-இங்குக்கூடும் படத்தில் என்பக்கத்தில் வீற்
றிருப்பவர் (1) உயர்பதவிவாமும் தமிழ்நாட்டு கவர்னரவர்கள். (2) ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்
யாதி. லோகவிக்கயாதவைபவ சாலியான. த்ரிதண்டி. ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜஜீயர்
ஸ்வாமி. [அங்குநான்பேசினதைச் சுருக்கமாக எழுதுகிறேன். திருநாங்கூர் வரலாறு ;
ஜகத்குரு ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி (பிரதிவாதி பயங்கரம் அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமி. மார்வாடத்
தில் ரோல் என்னுமூரில் சிஷ்யர்களின் பிரார்த்தனையினால் ஸ்ரீரங்கநாதன் என்னிதி
யொன்று நிர்மாணம் செய்வித்தார். [அதன் உபக்ரமம்-சென்ற விச்வாவஸுருஷத்
திற்கு முந்தின விச்வாவஸுவருஷத்தில்.] கீலகஞ்சித்திரை 25-வ அந்த என்னிதிக்குத்
திருப்ரதிஷ்டை நடைபெற்றது. ஷேஸன்னிதி நிர்மாணமாய்க் கொண்டிருக்கையில்
ஸ்ரீகாதிஸ்வாமிக்கு ஓர் அபிஸந்தி தோன்றியது- ஏதேனுமொரு தவ்யதேசத் தெம்பெரு
மானுடைய அபிமானத்தை அந்தஸன்னிதிக்குப் பெறுவிக்க வேனுமென்று பதினொரு

திவ்யதேசங்கள் புடைசூழ்ந்த திருநாங்கூரில் ஏழுதிவ்ய தேசங்கள் ப்ரதிவாதி பயங்கரவம்சஸ்தர்களின் ஆதீனத்தைச் சார்ந்தவையாதலால் அவற்றுள் ஒன்றான வண் புருடோத்தமத்தில் பஞ்சபேரங்களுள் ஒரு திருமூர்த்தியை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொடுக்க அதிகாரிகளின் இசைவு பெறுவதற்காக ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி திருநாங்கூருக்குத் தையமாவாஸ்யை புத்ஸவ ஸந்தர்ப்பத்தில் எழுந்தருளநேர்ந்தது. (அது பராபவ வருஷம்.) அப்போது அடியேனும் உடன் விடைகொள்ள ப்ராப்தமாயிற்று. வருஷம் மாஸம் திதி நஷத்ரமுட்பட எல்லாம் ரோஸ்ஸன்னிதியில் சிலாலிகிதமாயிருப்பதாலும். அதுவும் ஹிந்தியில் அச்சேறியிருப்பதாலும் இங்குநாம் செய்யும் காலக்குறிப்புகள் மனம் போனபடி செய்யுமவையல்ல. நிற்க. பராபவஞ்ஞதையமாவாஸ்யைக்கே நாம் திருநாங்கூர் பதினொரு கருடஸேவை ஸேவிக்கப்போனது. அப்போதே அங்கு ஸ்ரீமது பயவே. ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்வர்ணம் கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியும் இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமியும் மஹோத்ஸவ ஸேவார்த்தமாக எழுந்தருளினது. இஞ்சிமேடு ஸ்வாமியும் காதிஸ்வாமியும் திருப்பதியில் வித்வத் ஸார்வபௌமரா யெழுந்தருளியிருந்த புரிசை ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமிஸன்னிதியில் ஸப்ரஹ்மசாரிகளாயிருந்தவர்களாதலால் அங்கு பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொண்டவகைகள் வாசாமகோசரம். நிற்க.

அப்போது திருநாங்கூரில் ஏதோ நிகழ்ந்ததாக ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் எழுதியிருப்பது என்ன பென்றால்—“அங்கு பண்டிதபூயிஷ்டமான திருவோலக்கத்தில் சிஷ்யர்களோடு வந்திருந்த ஸ்ரீபெரும்புதூர் குண்டலம் மஹாவித்வான் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி ப்ரஸக்தா நுப்ரஸக்தமாக யேந யேந தாதா கச்சதி தேந தேந ஸகச்சதி என்கிற ச்ருதிக்கு விரஸமாகச் சொன்ன அர்த்தங்களையெல்லாம் நிராஸம் பண்ணி. அதற்கு ஸரஸமான அர்த்தத்தைப் பண்டித ஹ்ருதயங்கமமாகப் பரக்கப் பேசி. பண்டிதர்களனைவராலும் புகழப்பெற்றார் (இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி)” என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. இது எப்படியிருக்கிறதென்றால், “ஸ்ரீராமன் தசரதசக்ரவர்த்தியோடு கூடத் தவாரகைக்கு வந்து அங்கு கோபர்த்தநோத்தரணம் பண்ணிக் கவ்றுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தான்” என்னுமாபோலே யிருந்தது. ஸ்ரீமத் குண்டலம் ஸ்வாமி ஸ்ரீபெரும்புதூருக்கு எழுந்தருளியான பிறகு எந்த திவ்ய தேசத்துக்கும் எழுந்தருளினதில்லை யென்பது ஐகத் ப்ரஸித்தம். மேலும். அந்த ஸமயத்தில் அந்த ஸ்வாமியின் சிறகுமாரனொருவன் ஸ்ரீபெரும்புதூர்ப் புகுகரிணியில் சறுக்கி விழுந்து ஆசார்யன் திருவடி சேர்ந்த செய்தியும். அதனால் அந்தஸ்வாமி சோகாக்ராந்தராயெழுந்தருளியிருக்கிறபடியும் எங்கும் பரவியிருந்தது. அந்த மஹாஸ்வாமியைப்பற்றி இங்கு எழுதப்பட்டிருக்குங்கதைமுற்றிலும் புளுகு. அந்த ஸ்வாமிவாதங்களில் அந்வயிக்கிற வழக்கமுமில்லை. அவரிடத்தில் வாவதுக சிகாமணிகளான வித்யார்த்திகள் பதின்மர் வாழ்ந்த நல்லடிக்காலமன்றே அது. அவர்களை வாதிக்கவிட்டுத் தாம் கடாஷித்துக் கொண்டிருப்பரத்தனை. இஃது அடியேன் ஸாஷாத் பலகால் கண்டறிந்தவிஷயம். இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி மஹா வாக்கியென்பதையும் எப்படிப்பட்ட வித்வானையும் வெல்லவல்லவரென்பதையும் அடியேன் அபலாபம் செய்பவனல்லேன். அடியேனறிந்தவளவு அறிந்தவர் இப்போது உபய கலையாரிலும் ஒருவருமில்லை யென்பதைத் துணிந்து சொல்லவும் வல்லேன்.

ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் ஸ்ரீஸ்வாமி வைபவ மெழுதுகின்றவரை ஒன்று கேட்கிறேன்; இப்போது தேவரீருக்கு என்னவயது? திருநாங்கூருக்கு அந்தஸமயம்.

தேவரீர் நேராகச் சென்றிருந்ததுண்டா? அப்போது தேவரீருக்கு என்ன பிராயம்? ஸ்ரீமத் குண்டலம் மஹா வித்வான் ஸ்வாமி விரஸமாக ஸாதித்த பபநிஷதர்த்தத் தையும், இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி அதை மறுத்து ஸரஸமாக ஸாதித்த வித்வான்களை வியக்கப்பண்ணின அர்த்தத்தையும் ஒருஸதஸ்ஸில் எடுத்துக் கூறவில்லையா? காஞ்சி புரத்தில் சின்னிவீராதாதம் என்றொருபண்டிதர் இருந்தார். இவர் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி மஹாஸ்வாமியின் திருக்குமாரர் (பட்டண்ணு ஸ்வாமி) பக்கலிலே சில நியாயக்ரந்தங் கள் வாசித்தவர். “கத்வால் ஸபக்குப் போய்வந்தேன்; வநபர்த்தி ஸபைக்குப் போய் வந்தேன், புதுக்கோட்டை ஸதஸ்ஸுக்குப் போய்வந்தேன்” என்று சொல்லிக் கொள் வதோடு “வநபர்த்தி ஆஸ்தான வித்வான் சதுர்தசலக்ஷணியில் ஒருகோடி சொன் னான்; அதைநான் ஒரு தளம் போட்டுக் கண்டித்து விட்டேன்; அதற்குமேல் கொல்லா பூர் சாஸ்திரி ஒருகோடி சொன்னான்; அது கதாதரபட்டாசாருடைய பங்குக்குச் சேராதென்று உடனே கண்டித்துவிட்டேன்” என்று வாய்மூடாமல் சொல்லிக்கொண் டிருப்பார்; “அவர் சொன்ன கோடி என்ன? நீர் கண்டித்த விதம் என்ன? அதைச் சொல்லும், கேட்போம்” என்று ஒருவர் கேட்பாராம்; “சொல்லமாட்டேனா? சொல் றேன்.” என்பாராம்; சொல்லுவதற்கு விஷயமேது? இதுவொரு விநோதவார்த்தாலாபம். அதேபோல் இவர் குண்டலப்ஸ்வாமி விரஸமாகச் சொன்ன அர்த்தங்களை யெல்லாம் நம்ஸ்வாமி ஸரஸமான அர்த்தங்களைச் சொல்லிக் கண்டித்துத் துண்டித்து (பண்டித்து விட்டார் என்றெழுதுகிறார். உண்மையில் ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கரின் விச்வ ப்ரஸித்தமான வைதுஷ்யத்தை ஸ்தாபிக்கச் சில பொய்க்கதைகளைத் தொடுக்கவேண் டிய அவசியமேயில்லை

அடுத்தபடி, “ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸுலிரி ராமாநுஜாசார்யருடன் வாக்யார்த்தம்” என்று மகுடமிட்டு ஒருபக்கம் நிரப்பியுள்ளார் லேககர். இவ்விஷயம் எனக்கு நேரில் தெரியாவிட்டாலும் ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் திருவாக்கிலிருந்தே இருபறை கேட்டிருக்கிறேன். “ஒரு தைம்” குரு புஷ்யோத்ஸவத்திற்கு ஸ்ரீஸ்வரீணம் ஸ்வாமியை யும் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எழுந்தருளியிருந்தார்.....” என்று நிருஸிம்ஹப்ரியாவில் காண்பது மித்த்யா. இதனால் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸ்ரீபெரும் பூதூருக்கெழுந்தருளினது க்ருஹஸ்தாச்சரமத்தில்-என்று காட்டப்படுகிறது. ஆச்சரம ஸ்வீகாரம் மேலே எழுதப்படுவதாலும் இது வ்யக்தம். கேண்டின், ஸ்ரீஸ்வாமி ஸ்ரீபெரும்பூதூருக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீமதாஸுலிரி ஸ்வாமியைச் சந்தித்து வார்த்தையாடி னது பட்டாபிஷித்தரான பிறகேயன்றிப் பூர்வாச்சரமத்திலன்று. அன்று, அன்று அன்று. மடாதிபதியான பிறகுதான் அங்கு எழுந்தருளினது. அப்போது அங்கு நடந்த சாஸ்த் ரார்த்த சர்ச்சை-ஸ்ரீவைகுண்டம் ஜடமா? அஜடமா? என்பது பற்றியாம். பிள்ளைலோ காசார்ய ருளிச்செய்த தத்வத்ரயத்தில் அசித்ப்ரகரண-உபக்ரமத்தில்-“இத்தைச் சிலர் ஜடமென்றார்கள், சிலர் அஜடமென்றார்கள்” என்றொரு குரீகையுள்ளது. சுத்த ஸத்வமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைச் சிலர் ஜடமென்றும் சிலர் அஜடமென்றும் சொன்னார் கள் என்றபடி. நடாதூர்அம்மாள் அருளிச்செய்த ஸத்ஸங்ாத இத்யாதிச் ஸோகத்வய த்தில் முக்தோர்ச்சிர்திந பூர்வபக்ஷ-இத்யாதி த்விதீயச் ஸோகத்தில் “ஸ்ரீவைகுண்ட முபேத்ய நித்யம் அஜடம்” என்று நிஸ்ஸம்சயமாக அஜடமென்று ஸாதித்திருக்க,

எவனோ ஒரு வழிப்போக்கன் ஜடமென்றால் அதையும் ஒருபடிமமாக லோகாசார்யர் எழுதிவைக்கவேண்டுமோ? என்று பாலவேடு. ரங்கராமா நுஜாசாரியர் ஸ்வாமி (வடகலை) வாக்கோலாஹலம் செய்து கொண்டிருந்தாராம். ஆஸூரிஸ்வாமி, “ஜடமென்று சொல்லுவது வழிப்போக்கனுடைய படிமன்று; நம்முடைய தர்சனஸ்தர்களுளையே சிலருடைய படிமென்று ஸாதித்து, தத்வத்ரய வ்யாக்யான ஸ்ரீகோசத்தைக் கொண்டு வர நியமித்து, அதில் [மணவாளமாபுரிகளின் வ்யாக்யானத்தில்] “இந்த தர்ச நஸ்தர்தங்களிலே சிலர் ஜடமென்றார்கள்;... *இஹ ஜடாம் ஆதிமாம் கேசிதாஹு:” என்றிறே அபியுக்தரும்சொல்லிற்று.” என்றுள்ளபங்க்திகளை ஆஸூரிஸ்வாமியின் சிஷ்யர்கள் வாசித்துக் காட்டினார்களாம். (இஹ ஜடாம் ஆதிமாம் கேசிதாஹு:) என்பது தத்வமுக்தா கலாபத்தில் ஸ்வாமிதேசிகன் ஸாதித்தருளின ச்லோகம் பாலவேட்டுஸ்வாமி இதைக்கேட்ட பின்பும் ஏதோ விதண்டாவாதம் செய்யத் தொடங்கினதாகவும், அப்போது இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் மற்றும் அனேகப்ரமாண வசனங்களை ஒருபுஸ்தகமும் பாராமல் அப்போதே யெடுத்துரைத்து சுத்த ஸத்வத்தை ஜடமென்று சிலர் கொண்டிருக்கிற படிமத்திலும் விசேஷபாதகம் ஒன்று மில்லையென்றும், இதில் பிணங்க வேண்டிய அவசியம் சிறிது மில்லையென்றும் பரக்க உபந்யஸித்தருளின ரென்று அக்காலத்தில் மிகப் ப்ரஸத்தமாயிருந்தது. இதை ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருவாக்கில் நேராகவே கேட்டிருக்கிறேன். “ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் மத்யஸ்தர்கள் முன்னிலையில் மூன்றுநாள் வாக்யார்த்தம் நடந்தது” என்றெல்லாம் இவர் எழுதியிருப்பது ஸர்வாத்மநா அபத்தம். அந்யத்ர எங்காவது நடந்திருக்கலாம்.

அனைவரும் பரிஹஸிக்கக்கூடியதாக இவ்ரெழுதி யிருப்பதொன்று கேளீர்; பக்கம் 17ல் B என்று குறிப்பிட்ட முதலேட்டில்—க்ருஹஸ்தாச்ரமஸ்தரான இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசாரியர் ஸ்வாமி திருப்பதியில் நின்றும் ஸபார்யராய் ஸ்ரீமுஷ்ணத்திற் கெழுந்தருளி ஸ்ரீமத் ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்குப் போய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பித் துத் தம்முடைய வருத்தாந்தத்தையும் வந்த காரணத்தையும் விஜ்ஞாபித்து *சிஷ்யஸ் தேஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்* என்று ப்ரார்த்தித்தார். பிறகு அந்த ஸ்வாமிபும் [இங்குத்தான் எல்லாரும் கவனிக்கவேண்டும்—]

“நீர் ஸன்னிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தராயிற்தே, தற்காலம் ஸ்ரீஸன்னிதியில் ஸ்வாமி கள் இல்லாவிட்டாலும் சீக்கிரத்தில் ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளினால் என்னை விட்டு அங்கே போகுப்படி நேரிடுமே;..... ஆகையால் ஸஹஸா நீர் இந்தக் கார்யத் தில் ப்ரவ்ருத்திக்கவேண்டாம்; சிலகாலம் இங்கு இருந்தால் இருவருக்கும் தைரிய முண்டானால் (யாசிக்கலாம்) [ஆரியர்களே! மேல் கதைகள் இருக்கட்டும்.]

ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி இஞ்சிமேடு க்ருஹஸ்த ஸ்வாமியை நோக்கி “நீர் இப்போது என்னை ஆச்ரயித்து பிறகு என்னை விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டீரானால் என்ன செய்வது” என்று கவலைகொண்டு பேசினதாக எழுதியிருக்கிறாரே, இப்படி கூடவா ஒரு ஆசார்யவைபவம் எழுதுவது! யாரோ ஒருவர் எழுதியனுப்பினாலும் அதைத் திருத்திப் பிரசுரிக்கப் பத்ரிகாபிரகாரிகளுக்கு அதிகாரமில்லையா? ஸ்வாமிகளிருவரும் மஹாஜ்ஞாநாதிகள்; பரிபூரணதிகாரிகள். திருவாய்மொழியில் 2-9-2 *ஞானக்கைதா காலக் கழிவு செய்யேலே* என்றவிடத்து *சுமூபத்தாருயிரத்தில்—“இங்கே எம்பார்க்கு

ஆண்டானருளிச் செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அதாவது: ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கு இரண்டுபேர் கை கொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கும் எளிதாய் ஏறுமவனுக்கும் எளிதாயிருக்குமிதே. அப்படியே யாகிறது—என்று. [இது ஈட்டு ஸ்ரீஸூக்தி; எம்முடைய திவ்யார்த்த தீபிகையுரையில் இதற்கு விவரணம் காண்மின்;— (நமது உரை) ஞானக்கைதா என்றவிடத்திலுண்டு—“எம்பார்க்கு ஆண்டானருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது” என்று. இதன் விவரணம் வருமாறு:— முதலியாண்டான் ஒருகால் திருநாராயணபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கையில் அவருடைய சிஷ்யரான பொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், கோயிலிலே வந்து, எம்பார் ஸந்நிதியிலே கைங்கர்யம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒருநாள் சீல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு எம் பார் திருவிலச்சினை ஸாதிக்கவிருக்கையில், இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் தமக்கும் ஸாதிக் கும்படி வேண்டினார்; அப்போது எம்பார் ‘உமக்கு விசேஷ ஸம்பந்தமாண்டோ? என்று அவரைக் கேட்க, ‘தேவாரூடைய ஸம்பந்தமே ஸம்பந்தம்’ என்று அவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய’ அவ்வளவிலே எம்பார் ‘இவர் முதலியாண்டானுடைய ஸ்ரீபாதத் தவர்’ என்றறியாதே இவர்க்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைப்பண்ணி இவரைக்கொண்டு கைங்கரியங்களுங் கொண்டெழுந்தருளி யிராநிற்கையில் ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே யெழுந்தருள, அப்போது அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஆண்டானை வந்து ஸேவிக்க, ஆண்டானும் முன்புபோலே இவரைக்கொண்டு வேண்டும் கைங்கரியங் களைக் கொள்ள. அப்போது எம்பாருமறிந்து ஆண்டான் பக்கலிலே யெழுந்தருளி கனக்க அபசாரப்பட்டேன், என்றருளிச்செய்ய, இவருடைய திருவுள்ளத்தில் க்லேசத் தை யறிந்து அப்போது ஆண்டானருளிச் செய்த வார்த்தை—‘ஒரு கிணற்றிலே விழுந் தவனுக்கு இரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கும் எளிதாய் ஏறுமவனுக் கும் எளிதாயிருக்குமிதே; அப்படியே யாகிறது என்றும். இங்குக் கைகொடுப்பதாவது ஞானமளிப்பது இதற்காகவே இந்த ஸம்வாதம் இங்குக் காட்டப்பட்டது: ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் அழுந்தினவர்களுக்கு, இரண்டு ஆசாரியர்களாகவிருந்து ஞானக்கை கொடுப்பது நன்றுதானே என்பது முதலியாண்டானுடைய திருவுள்ளம்.

ஆரியர்களே! விஷயம் புரிந்ததா? எம்பாரை அநுவர்த்தித்திருந்த சிஷ்யப் பிள்ளை முதலியாண்டானிடம் சென்றவாறே ஐயோ! இவன் என்னை விட்டிட்டுப்போய் விட்டானே!’ என்று எம்பார் கரையவில்லை; ஆண்டானும் ‘என் சிஷ்யனை எப்படி நீர் அடிமைகொண்டீர்?’ என்று எம்பாரைச் சீறியருள வில்லை கிணற்றில் விழுந்தவனைக் கை கொடுத்துத் தூக்குகிற கதையை ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி அறிந்திருக்க மாட்டாரா? திருக்குடந்தையில் அம்மாஸத்ரம் சேஷாசாரியர் ஸ்வாமி யென்பவர் தம்மிடத்தில் சக் ராங்கனம் செய்துகொண்டு அத்ருஷ்டார்த்தமும் செய்துகொள்ளுகிறவர்களுக்கே உண் வளித்து காவ்ய ஸாஸ்திர பாடாதிகள் கற்பிப்பதென்று மிகவும் திடமான விரதம் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்; அப்படி ஏதேனும் ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி விரதம் கொண் டிருந்தாரோ? “என்னை விட்டுப் போவதில்லை யென்று சபதம் செய்துகொடுத்தா லொழிய உம்மை நான் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை யென்று சபதம் செய்துகொடுத்தா லொழிய உம்மை நான் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டேன்” என்று ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி ஸா திக்க, இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி அப்படியே சபதம் செய்து கொடுத்து ஆசிரயித்தார் என்று உலகமறிந்து கொள்ளும் படியாகவன்றோ நிச்சங்கமாக எழுதியுள்ளார். ஸ்வர்

ணம் ஸ்வாமி அந்தவிதமாக ஸாதித்திருந்தால் இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி ஒரு க்ஷணமும் அங்கே தங்கியிருந்திருக்க மாட்டார் என்று அடியேன் திண்ணமாகச் சொல்லுவேன்.

கீழே ப்ரஸ்தாவித்த திருக்குடந்தை அம்மாஸத்ரம் ஸ்வாமி தம்மிடம் சக்ராங்கனம் செய்து கொள்ளாதவர்களைத் தாம் ஆதரிப்பதில்லையென்று விரதங் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவரிடத்தில் ஒருவர் வந்து சேர்ந்தாராம்; அவரும் சக்ராங்கனம் செய்துகொள்ள இசைந்து, ஸுதர்சன ஹோமமும் முடிந்து, அசார்ய ஸ்வாமி இவருடைய தோளிலே திருவிலச்சினை செய்யப்புக, அவர் வயிற்றைக் காட்டி 'இங்கே பண்ணும்' என்றாராம். அதென்ன? என்றாராம் ஸ்வாமி. 'உஜ்ஜீவனத்திற்காக ஆகவேண்டிய இலச்சினை முன்னமே தோளிலாயிற்று; இப்போது ஆகிற சக்ராங்கனம் வயிற்றுக்காகத்தானே; ஆகவே வயிற்றில் தானே அதுபண்ணவேண்டும்;' என்றாராம். வெட்கமடைந்த அம்மாஸத்ரம் ஸ்வாமி அதுமுதலாக அந்த விரதத்தை விட்டிட்டாராம். ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி "பிறகு என்னை விட்டிட்டு அங்கே போய்விட்டீராகில்..." என்று ஸாதித்தது உண்மையாயிருந்தால் இஞ்சிமேட்டுஸ்வாமி உடனே அகன்றிருப்ப ரென்பதில் ஐயமில்லை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி யின் பூர்வாச்சரமத்திலும் உத்தராச்சரமத்திலும் நிகழ்ந்த இரு சர்ச்சைகள்.

ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் எசனார், ரங்கஸாமி ஐயங்கா ரென்பவர் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ரஹஸ்யங்கள் காலக்ஷேபம் செய்வதற்கென்றே காஞ்சியில் நியதவாஸமாக வந்து சேர்ந்து அடியேனுடைய வீதியிலேயே பல ஸம்வத்ஸரங்கள் எழுந்தருளியிருந்தார். பரமஸாத்விகர். ஆசார்யபக்தியே வடிவெடுத்தவர். ஸாங்கவேதாத்யாயி. அடியேனுடைய பாடசாலையில் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் வேதோபாத்யாயராசவுமிருந்தார். அவர் மற்றுஞ்சிலருடன் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார காலக்ஷேபம்பண்ண அது உபக்ரமித்து நடந்துவருகிறது. அதில் எரித்தோபாயசோதநாதி காரத்தில் "ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ரீமச்சப்தத்திலே சொல்லுகிற பத்நீஸம்பந்தத்தில் வரும் கலக்கங்களுக்கு திங்மாத்ரத்திலே பரிஹாரங் கட்டுகிறோம்" என்று தொடங்கி "சிலர் த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தம் உபலக்ஷணபரமென்றும், உத்தர கண்டத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தம் விசேஷணபரமென்றும் பிரியச் சொன்னார்கள்; இவ்விடத் தில் சப்தம் ஏகரூபமாயிருக்க, ஸ்வாரஸ்யத்துக்கு பாதகமுமன்றிக்கே யிருக்க *ஸ்வ ரூபம் ஸ்வாதந்தர்யம் பகவத இதம்* இத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தமான கூடஸ்த ஸம்ப்ர தாயத்துக்கு விருத்தமாகப் பண்ணுகிற இவ்விபாகம் அருபபந்நம்" என்னுமிடம் (காலக்ஷேபத்தில்) ப்ராப்தமானபோது ஸ்ரீஸ்வாமிக்குத் திருவுள்ளத்திலே தெளிவின் றிக்கே யிருந்ததனால் நாலுந்து நாள் காலக்ஷேபவிச்ராந்தியுமாகியிருந்தது. அப்போது ஒருநாள் அடியேனைச் சந்தித்து—(இது க்ருஹஸ்தாச்சரம வ்ருத்தாந்தமென்பது நினை விருக்கவேண்டும்) "உங்களுடைய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களில் த்வயபூர்வகண்டஸ்த ஸ்ரீமச்சப்தத்திற்கு உபலக்ஷண பரத்வவாதம் உள்ளிடம் நினைவிருக்கிறதா? சொல்ல முடியுமா?" என்று வினவியருளினார்; "தென்னுசார்ய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்த மொன்றி லும் இந்த உபலக்ஷணபரத்வ—விசேஷணபரத்வ சர்ச்சாலேயும் கிடையாது" என்று விஜ்ஞாபித்து, த்வயார்த்த விசாரமுள்ள ஸகல க்ரந்தங்களையும் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு அனுப்பினேன்.

பிறகு நடந்ததென்னவென்றால், என்னிதிவீதியில் பெருங்கட்டிர் கண்டாவ தாராசாரியர் ஸ்வாமியென்கிற வையாகரணர் ஸ்ரீஸ்வாமிக்குப் பரமபதர்; அடியே னுக்கும் அப்தரே, இவ்விஷயத்தை ஸ்ரீஸ்வாமி அவரிடத்தில் சர்ச்சிக்கத் தொடங்கி னார். க்ரமேண இந்த சர்ச்சையில் வடசலை வித்வான்சன் பலர் சலந்துகொண்டார் கள். அப்போது வித்வான்சனுக்கு ஸுபிக்ஷமான காலம். தேவப்பெருமானுடைய திருவீதிப் புறப்பாடுகளில் பெரும்பாலும் இந்த சர்ச்சையே வலுத்திருந்தது. என்ன முடிவாயிற்றென்பது நினைவில்லை. ஆனால், முடிவான விஷயத்தை ஸ்ரீ ஸ்வாமி உத்தமச்சரமஸ்வீகாரம் பண்ணி ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கராஸ்தானத்தை அலங்கரித்தரு ளின் பின்பு ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வியாக்கியானமாகத் தாமருளிச்செய்த ஸாரபோ தினியில் உலகமறியப் பொறித்துவைத்தருளியுள்ளார். அந்த ஸாரபோதிநீ வியாக்கி யானம் இரண்டு ஸம்புடமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது.

இரண்டாவது ஸம்புடத்தில் பக்கம் 29ல்—“இந்த விசேஷணத்வ உபலக்ஷ ணத்வங்கள் ஜந்மாத்யதிகரண ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டதுகள்; இந்த உப லக்ஷணத்வத்தைப் ப்ரக்ருதத்தில் பிராட்டி விஷயத்திலே ஏகதேசிகளும் சொல்லுகிறார்கள ில்லை. சொல்லவும் முடியாது.” என்று தம் முடைய ப்ராமாணிக ஸார்வபௌமத்வத் தைக் காட்டிக்கொண்டு நிர்தாக்கிணயமாகவும் நிர்ப்பயமாகவும் ஸ்வஹஸ்தேனநவ எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டருளியாயிற்று இது அடியேன் இந்திரஜாலமாகக் காட்டு வதன்று. ஸ்வாமியின் வியாக்கியான ஸ்ரீகோசம் எங்கும் மலிந்துள்ளது; ஒவ்வொரு வரும் எடுத்து ஸேவிக்கலாம். “இந்த உபலக்ஷணபரத்வ விசேஷண பரத்வங்களை ஏகதேசிகளும் சொல்லுகிறார்களில்லை; சொல்லவும் முடியாது” என்று வெட்டொன்று துண்டிரண்டாகத் துணிந்தெழுதியிருப்பதானது பூர்வாச்சரமத்தில் அடியேன் விஜ்ஞா பித்தத்தில் பஹுமாநாதிஸ்யத்தாலே யென்பதை ஸபதம் டண்ணிச் சொல்லவல்லேன் பூர்வாச்சரமத்தில் இந்த சர்ச்சை நடந்தபோது, யாத்ருச்சிகமாக ஸாஸூரீருந்து மஹா வித்வான்களான ஸ்ரீபரகாலமடம் ஆஸ்தான வித்வானான ஆத்மசுப்தீக்ஷாசார்யஸ்வா மியும், மஹாவித்வான்மண்டயம், தேவசிகாமணி ராமாநுஜாச்சார்யஸ்வாமியும் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளியிருந்தார்கள். “இது ஆரோப்ய துஷணமே” என்பது பேர்க்கவும் பேரா த்ரடி ஸ்திரீக்ருதமாயிற்று. இப்போதுள்ள வித்வான்சன் ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் எழுதியுள்ளதற்கு ஏதாவது தாற்பார்ய கல்பனம் பண்ணுசிறுக்களா? அல்லது, எமக்கு அநாதரணீயமென்கிறார்களா? என்பது தெரியவேணும். இப்போது ப்ரியாவில் அச்சிடப்பட்டுவருகிற ஸ்ரீஸ்வாமி வைபவம் பூர்த்தியாவதற்குள்ளே இதுதன்னிலேயே வெளிவந்தால் உலகமெல்லாம் தெளிவுபெறும். கூடஸ்தஸம்ப்ரதாய மென்று ஒன்று எழுதிவைத்திருக்கிறாரே, அது என்ன? என்பதும் விசதமாகவேணும். சதுச்சீலோகீ பாஷ்யத்திலே “ஸபத்நீகஸ்ய ஸாம்ராஜ்யம் ஸர்வதா ஸுப்ரதிஷ்டிதம்” என்றுள்ள அப்ரதிஹத ஸ்வஸித்தாந்தத்திற்கு முரணாக தேசிகனா ஸாதிப்பவர்; விபுத்வமோ ஜகத்காரணத்வமோ மோக்ஷப்ரதத்வமோ ஸபத்நீகனான ஸர்வே ச்வரனுக்குச் சொல்ல வேணுமேயொழிய, கேவல லக்ஷமிக்கும் ப்ரஹ்மசாரி நாராயணனுக்கும் சொல்ல லாகாது என்று கல்வெட்டுச் செய்திருப்பதைச் சிறிதும் குறிக்கொள்ளாதே வாத விவாதங்களை வளர்த்திப் போருவது அநியந்த ஸோசநீயமென்று தேவனார்வீளாகம் அழகியசிங்கர் அடிக்கடி பணிக்கும்படி. ஸ்ரீஸ்துதியிலுள்ள சீலோகங்களையும், யாத

வாப்புதயத்தில் ருக்மிணிப் பிராட்டியைப்பற்றின சுலோகங்களையுங் காணக் கண்ணில்லையென்று ஸ்ரீமத் கோஷ்டபுரம் ஸ்வாமி பணிக்கும்படி. *யத்ஸங்கல்பாத் பவதி கமலே! இத்யாதி ச்லோகத்தைமாற்றி *ஜந்மஸ்தேம ப்ரலயரசநாம் இந்திரே! த்வம் கரோஷ்* என்று படிப்பாரில்லையே! என்பர் வண்சடகோபஸ்வாமி.

‘தாம் வியாக்கியானிக்க எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்குத் தாமே அஸாமஞ்ஜஸ்யத்தை நிரூபித்தால் நன்றாயிராதே, பழிப்பாகுமே’ என்றெண்ணின இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் அந்த உபலக்ஷணபரத்வ—விசேஷணபரத்வங்களை ஒருவாறு நிர்வஹித்தார். (அதாவது) த்வயபூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண பாதாரவிந்த ப்ரபதநம் சொல்லப் படுகிற தென்றும், உத்தரகண்டத்தில் தத்ஸந்நிதியில் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை செய்யப்படுகிறதென்றும் ஸகல பூர்வாசார்ய ஸம்மதமான நிர்வாஹம்; இதில் பூர்வகண்டப்ரமேயமான ப்ரபதநத்தில்மட்டும் பிராட்டிக்கு அந்வயமில்லையென்றும், உத்தரகண்டப்ரமேயமான கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தில் மட்டுமே பிராட்டிக்கும் ஸாஹித்யமுண்டென்றும் சொல்லுகிற ஆசார்யர்களின் பக்ஷத்தைக் கண்டித்தருளினதாக நிரூபித்துநிகமித்தருளினார். ஸ்ரீஇஞ்சிமேட்டழகியசிங்கர். அங்ஙனேசொல்லுகிற ஆசாரியர்கள் ஸ்ரீலோகாசார்யாதிகள் மட்டுமல்லர்; பந்துறமுன்னம் ரஹஸ்யார்த்தங்களை ச்லோக பத்தமாக்கி அஷ்டச்லோகியருளிச்செய்த பட்டருமாவர். அந்த அஷ்டச்லோகியில் *ஈசாநாம் ஜகதாம் அதீசதயிதாம் நித்யாநபேதாம் ச்ரியம் ஸம்ச்ரித்ய. ஆச்ரயணோசிதாகிலகுணஸ்ய அங்கர் ஹரேராச்ரயே, இஷ்டோபாயதயா* என்று பூர்வகண்டார்த்தத்தை ஸாதித்துத் தலைக்கட்டி, அதன்பிறகு, *ச்ரியா ச ஸஹிதாயாத்மே ச்வராயார்த்தயே கர்த்தும் தாஸ்யமசேஷ மப்ரதிஹதம் நித்யம் த்வஹம் நிர்மம்;* என்றருளிச் செய்துள்ளார். பூர்வகண்டார்த்த ப்ரபதநத்தில் ஸ்ரீஸாஹித்ய வர்ஜநமும், உத்தரகண்டார்த்த கைங்கர்யயோகத்தில் ஸ்ரீஸாஹித்ய பு ம் ஸுஸ்பஷ்டமாக இங்கு ஸாதிக் கப்பட்டுளது. இந்த விஷயம் தேசிகனுக்கு அத்யந்தம் அநபிமதம் என்பதை யறிந்து இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி உரை செய்து முடித்தார். இவ்வண்ணமன்றி வேறுவிதமாக ஒருவராலும் வியாக்கியானிக்க முடியாது. பட்டருடைய ஸ்ரீஸூக்தியும் தேசிகனுக்கு விஷமாயிற்றந்தோ! இல்லையிலையென்ன மவர்கள் நின்று நிரூபித்தருள்க.

இதம் அவதேயம். ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டழகியசிங்கர் ஸ்வாமி திருவெவ்வுன்றில் எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திற்கு வ்யாக்க்யானம் ஸாதித்தருளாநிற்கையில், (திவம் கதரான) முத்ர கர்த்தா. பழவேரி கிருஷ்ணமாசாரியரை ஒருநாள் இவ்விடமனுப்பி அடியேனை உடனே அழைத்துவரும்படியாக நியமனமாயிற்று. மஹாநுக்ரஹமென்று விடைகொண்டேன். அப்போது நடந்துகொண்டிருந்த நித்ய காலக்ஷேபத்தையும் வ்யாக்க்யான லேகனத்திற்காக நிறுத்தியிருந்தபடி. ஸ்ரீஸ்வாமி தாம்மட்டுமெழுந்தருளியிருப்பதோரிடவகையில் அடியேனையழைத்துக் குசலப்ரச்நாதிகள் செய்தருளியானபிறகு, “ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் சரமச்லோகாதிகாரத்தில் *மத்யோபஹதபாத்ரஸ்த தீர்த்த த்ருஷ்டாந்தவர்ணநம்* இத்யாதி காரிகை தேவீருக்கும் தெரிந்திருக்குமே; பூருவர்களின் வியாக்க்யானத்தில் மதிராபிந்துமிச்ரமான சாதகும்பமய கும்பகத தீர்த்தஸலிலம்போலே அஹங்காரமிச்ரமான உபாயாந்தரம்* என்கிற வாக்யம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இது எங்குள்ளது, யாருடையது? தெரியுமா? ஸாதிக்கமுடியுமா?” என்று கேட்டருளியாயிற்று. ‘இது ஸ்ரீவசன பூஷணத்தில் (2) ப்ராபகாத்ரபரித்யாகப்ரகரணத்தில் “திருக்குருகைப்பிரான் பிள்

ளான் பணிக்கும்படி” என்கிற சீர்ஷிகையுடன் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ளது—என்று விஜ்ஞாபித்து அந்த ஸ்ரீகோசத்தையும் எடுத்து வரச்செய்து அஃதுள்ளவிடத்தையும் எடுத்துக் காட்டினேன். அழகியசிங்கர் இரண்டுமூன்று நாழிகையளவு பராமர்சித் தருளியாபிற்று. இது பிள்ளான் ஸ்ரீஸூக்திக்குக் கண்டனமே பென்பதைத் திருவுள் ளம் பற்றியாயிற்று. ஒருக்கால் பிள்ளான் ஸ்ரீஸூக்தி யென்பதை மறந்து, லோகாசார்ய ருடைய ஸ்ரீஸூக்தியேயென்றெண்ணி காரிகைஸாதித்திருக்கலாமோ!—என்று பலபடி யாக ஸாதித்தாயிற்று. “ஆனாலும் ஒருவிதமாக வியாக்கியான மெழுதிவிடுகிறேன்” என்று ஸாதித்தருளி அடியேனுக்கு விடை தந்தருளியாயிற்று. வியாக்கியானம் ஸாதித்திருக்கிறபடியை யாவரும் ஸேவிக்கலாமே. ஷே ஸாரபோதிநியில் (2) பக்கம் 494ல்—“சிலர் *மதிராபிந்துமிச்ரமான சாதகும்பமயகும்பகததீர்த்த ஸலிலம்போலே அஹங்கார மிச்ரமான உபாயாந்தரம்* என்கிற பிள்ளான் வாக்யத்தைக் கொண்டு, பக்திஅஹங்கார கர்ப்பமாகையால் ஸ்வரூபவிருத்த மென்பார்கள்; அது அநுபபந்தம்...” இத்யாதி யெழுதி அச்சிடப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் இது வெகு சாதூர்யமான வாக்யரசதை. ‘பிள்ளான் ஸூக்தியைக் கண்டிக்கிறார்’ என்று வ்யக்தமாகக் காட்டா மல் “பிள்ளான் வாக்யத்தைக் கொண்டு” என்கிறார். ‘பிள்ளான் அப்படி ஸாதித் திருக்கமாட்டார்’ என்றோ, ‘பிள்ளான் ஸூக்திக்கு அப்படி அர்த்தமன்று’ என்றோ எழுதியிருக்க வேண்டாவா? “பிள்ளான் வாக்யத்தைக் கொண்டு” என்றால் என்றோ?

இங்கு ஸாரமான விஷயம் கேளீர்; *மத்யோபஹத பாத்ரஸ்த... ..* இத்யாதி காரிகையானது—மதிராபிந்து மிச்ரமான... .. இத்யாதி ஸூக்தியின் உட்கருத்தை யறிந்து செய்ததன்று. கெளுங்கள்; பிள்ளான் வாக்யத்தில் (மதிராமிச்ரமான) என் றில்லை, வெறும் பாத்ரம் என்னவுமில்லை (மதிராபிந்து) என்றதும் (சாதகும்பமயகும்ப) என்றதுமே அங்கு உயிரானது = மத்யபிந்துஹதஸ்வர்ணபாத்ர தீர்த்த நிதர்சநம்— என்னவேணும். பிள்ளான் மண்ணாலான கள்ளுக் குடத்தைச் சொல்லவில்லை. ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைச் சொன்னார்; வெறும் ஸுவர்ணபாத்ரமன்று; கங்காதீர்த்த பரி பூர்ணமான ஸ்வர்ண பாத்ரம். அதில் ஒரு சிறு திவ்லையளவான மத்யம் கலசிற்று; தார்ஷ்டாந்திகத்தில் விவக்ஷிதம் என்னவென்றால், ஸத்குண ஸம்பந்நான உத்த மாதிகாரி ஸாத்விகத்யாகம் பண்ணி அஹங்காரராஹித்யத்தைக் காட்டிக்கொண்டா லும் வஸ்து ஸ்வாபாவ்யாத் அஹங்கார லவலேசம் காட்டியே தீரும். அதனால் ஹேய மாகியே தீரும்: என்பதைக் காட்டவே (பிந்து) பதப்ரயோகம் பண்ணிற்று. கிம் பஹுநா? உபாயாந்தரத்தின் ஹேயத்வத்தை ஸ்வாமி தேசிகன் தாரும் இசைந்தரு ளியேயாயிற்று. எங்கே யென்னில்; ந்யாஸதிலகத்தில் *ஆர்த்தேஷ்வாசபலா* என் கிற ச்லோகத்தில் ப்ரபத்திக்கு ஐந்து விசேஷணங்கள் ஸாதிக்கிறார். ஒவ்வொரு விசே ஷணமும் உபாயாந்தரத்திற்காட்டில் ப்ரபத்தியின் வைலக்ஷண்யத்தை விளக்குமது. (1) ஆர்த்தப்ரபந்ந விஷயத்தில் அவிலம்பேத பலப்ரதானம் பண்ணும்ப்ரபத்தி; உபா யாந்தரம்விலம்பித்துப் பலனளிக்கும். (2) த்ருப்தப்ரபன்னன்விஷயத்தில் தேஹாந்தர ஸங்கத்தை யறுத்துத்தரும் ப்ரபத்தி; அது தாராது. (3) ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரம்; அது அதிக்ருதாதிகாரம். (4) ப்ரபத்தி [யாவதாத்மநியதத்வத்பாரதந்தர்யோசிதா] ஸ்வ ரூபாநுரூபம்; அது ஸ்வரூபவிருத்தம். (*பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெனக்குக் கூடா மல்* என்று சொல்லுவிக்கும். (5) தன்னை உபாயமென்ன ஸஹியாது ப்ரபத்தி; அது ஸஹிக்கும். இது நாம் ஏறிட்டுரைப்பதன்று; அக்ஷரலப்யமானதே. “ஸ்வாதிகார விருத்த மென்ன ப்ராப்தம்” என்று ஸாரத்தில் ஸ்பஷ்டமாக வருணிச்செய்துமுள்ளார்.

நருளிம்ஹப்ரியா பத்ரிகையில் இப்போது வெளிவந்துகொண்டிருக்கிற
 ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ். இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர்வைபவம் இப்போது புதிதாக
 எழுதப்படுவதன்று என்றும், ஏற்கனவே நந்தனாஸ்தத்தில் (1953ல்) அச்சிடப்
 பட்ட [ஸ்ரீஸ்வாமிவைபவஸுதா] என்னும் நூல்லுள்ள தமிழ்வசனங்களை
 அப்படியப்படியே கொண்டு அச்சிட்டாகிற தென்றும் ஆப்ததமரான ஒரு
 மஹாஸ்வாமியால் பின்று (5-3-78ல்) தெரியவந்தது. அடியேனுக்குப் பரம
 ஸுஹ்ருத்மணியும் வித்வத்வரேணயரும் விசேஷித்து கௌரவிக்கத் தக்கவரு
 மான ஸ்ரீமதுபயவே. பாதூர். ராகவாசாரியர் ஸ்வாமிதாம் அந்த வைபவஸுதா
 ப்ரணேதா வென்பவதையும் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தஸ்வாமி, இதுவரை
 அடியேன் இங்கு எழுதியிருப்பதைக் கடைக்கித்தால் சிறிது வருந்துவர். இங்கு
 அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தை உலகம் குறிக்கொள்ளவேண்டும். 'தை
 அமாவாஸ்யைக்கு நீமுஷ்ணம் ஸ்வாமியோடு இஞ்சிமேடுஸ்வாமி பூர்வாச்ர
 மத்தில் திருநாங்கூருக் கெழுந்தருளினகாலத்தில் நம் பாதூர் ராகவாசாரிய
 ஸ்வாமி ஜனித்தபரேயல்லர்; ஜனித்திருந்தாலும் சிசுபிராயத்திலிருந்தவர்
 என்று நான் சபதம் பண்ணுவேன். ஸ்ரீபெரும்பூதூர் மஹாவித்வான் குண்ட
 லம்ஸ்வாமி திருநாங்கூருக்கு எழுந்தருளினவரல்லர் என்பதையும் சபதமிட்டுச்
 சொல்லுவேன். குண்டலம் ஸ்வாமிக்கு இரு திருக்குமாரர்கள். அவ்விருளும்
 ஸ்ரீபெரும்பூதூர்ப் புஷ்கரிணியில் (வர்ஷபேதேந) சருக்கிள்முந்து ஆசாரியன்
 திருவடிசார்ந்ததனால் (த்விதீயகுமார மரணம் அந்த தையமாவாஸ்யா ஸமயத்
 திற்குச் சிலநாள் முன்னேயென்பது பலஹேதுவிசேஷங்களினால் அடியேனு
 டைய த்ருடஸ்மரணத்திலிருப்பதனால்) திருநாங்கூரில் அந்த ஸ்வாமியோடு
 வாக்யார்த்தம் நடந்ததாகச் சொல்வது அத்யந்தம் அதிதராம் அபத்தம்.
 ஸ்ரீபெரும்பூதூர் விஷயம் கீழே அடியேன் தெரிவித்திருப்பது இஞ்சிமேட்டழ
 கிய சிங்கர் சோதிவாய் திறந்து ஸாதிக்க நான் கேட்டது. ஆநந்தமயாதி
 கரணத்தில் வாக்யார்த்தம் என்று எழுதப்படுகிறது. சீர்காழியருகே கடைவாச
 லென்னுமூரில் தொட்டயாசாரிய ஸ்வாமி யென்பாரொருவர் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில்
 குண்டலம்ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸாமாந்யசாஸ்த்ரங்களதிகரித்து ஆஸூரி
 ஸ்வாமிஸன்னிதியில் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸேவித்து ஸம்நயஸித்தும்ருந்தார். ஒரு
 ஸமயம் அவரோடு இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் ஸ்ரீபாஷ்ய சர்ச்சை செய்தருளிநா
 ரென்று கேள்விபுண்டு. இதெல்லாம் பாதூர் ராகவாசாரியஸ்வாமிக்கு நேராகத்
 தெரிந்திருக்க ப்ரஸக்தியேகிடையாது. ஸ்ரீஸ்வாமி ஸாதிக்கக் கேட்டு எழுதி
 னேன் என்று ஸாதிக்கக்கூடும். அதை அடியேன்மனம் நம்பவில்லை. நம்ப
 மாட்டாது. இந்த வைபவ ஸுதாக்ரந்தத்தில் இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் திரு
 நாடலங்கரித்த செய்தியும் எழுதப்பட்டிருப்பதால் இதை ஸ்ரீஸ்வாமி கடைக்கித்
 தருளவில்லையென்பது ஸ்பஷ்டமாகிறது. கடைக்கித்தருள நேர்ந்திருந்தால்
 பொய்புரைகளும் அஸம்பாவிதோத்திகளும் எலக்ட்ரட்டேயிருக்கும் முக்கி
 யமாக, இஞ்சிமேட்டுஸ்வாமி பூர்வாச்ரமத்தில் பலஸபைகளில் வெற்றிபெற்றி
 ருந்ததை வைபவஸுதாவில் சிறிதும் ப்ரஸ்தாவினமையும் இதற்குப் பெருத்த
 குறை. ஸ்ரீபாதூர்ஸ்வாமிபரமப்ராமானிகரென்பதில்ஐயமில்லை. தேவோ ஜாநாதி.

உய்யவர ஹரர் — ஆரியர்கள்! மீமத் இஞ்சிமெட்ட புகிய சிங்கரைப் பற்றி இவ்வரை எழுதியது போதுமென்று நிறத்திக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ஸ்வாமி திருப்பதியில் வித்யாப்யாஸத்தை முடித்துக்கொண்டு தென்திசைக்கு எழுந்தருளிய பின் கடந்துபோன வருஷங்கள் ஏறக்குறைய 72 எழுபத்கிரண்டு. மீஸ்வாமி மீமுஷ்ணத்தைவிட்டுக் காஞ்சீபுரத்தில் ஸ்திரவாஸமாக வந்து சேர்ந்ததுமதல் அச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்தருளுள்ளவும் மீஸ்வாமியோடு இடைவிடாமல் நெருங்கிப் பழகிவந்தவன் (இப்போது ஜீவித்திருப்பவர்களில்) அடியேனொருவனே யுள்ளனென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது திருநாங்கூர் மீபெரும்புதூர் வரலாறுகள் அடியேனுள்ளமறிந்தபடி அஃது வளவும் மாறுபாடின்றியே வரையப்பட்டுள்ளன. அதில் வீணான வாதவிவாதங்கள் வளர வேண்டா. வளர்வது விரஸம். ஓம் சாந்திச் சாந்திச் சாந்தி: என்று நிற்கிறேன்.

தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி திருக்கோபு ஜீனோத்தாரண ஸம்பரோக்ஷணம்

ஒன்றரை ஸம்வத்ஸரகாலமாகத் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி மேலண்டை கோபுரம் ஜீனோத்தாரணம் செய்யப்பட்டுவருஞ் செய்தியும், அது காரணமாக எல்லாவித மஹோத்ஸவங்களும் ஸன்னிதிக்குள்ளேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன வென்பதும், பழையசீவரம் பரிவோட்டை புத்ஸவம், தென்னேரித் தெப்பவுத்ஸவம், ராய்ஜீகுளத் தெப்பவுத்ஸவம், ஐயங்கார்குளத்துத்ஸவம் இவை அறவே நிறுத்தப்பட்டிருந்தன வென்பதும் நாடுநகரம் நன்கறிந்ததே. ஒன்றரை வருஷமாக நடத்துவந்த கோபுரத் திருப்பணி ஒருவாறு நிறைவேறிவிட்டபடியால் நாளது பங்குனிமீ 30உ (12-4-78) புதன்கிழமை ஸம்பரோக்ஷண மஹோத்ஸவம் நடத்த தேவஸ்தானாதிகாரிகளால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வித்வம்ஸாயச் சிறப்பித்தல்

உத்தரமேரூரில் வாழும் மீமதுபயவே வித்வான், V.வாஸுதேவசார்ய ஸ்வாமியை வித்வான்கள் பலரும் நன்கறிந்திருப்பார்கள். இந்த ஸ்வாமி ஸாஹித்யம் வியாகரணம் உபயவேதாந்தம் இவற்றில் தலஸ்பர்சியான ஞானம் பெற்றிருப்பதோடு ப்ரவசனத்திலும் மஹாநிபுணராய் விளங்குபவர். மீமதுராந்தகத்திலுள்ள மீமதஹோபிலமட ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் பலவாண்டுகளாக வியாகரணோபாத்யாய பதவியையும் அலங்கரித்துவருகிறார். நேற்று மார்கழிமாதத்தில் ஒருநாள் சென்னைக்கு எழுந்தருளியிருந்த இந்த ஸ்வாமி புரஸவாக்கத்தில் ஒரு ஸபையில் “திருப்பாவையில் பகவத் ராமாநுஜ மஹிமை” என்பதுபற்றி உபந்யஸித்தபோது நாம் யங்குச்சயா அங்குச் செல்ல நேர்ந்தது. ஏற்கனவே சிலபல ஸந்தர்ப்பங்களில் இவருடைய ப்ரவசனங்களை நாம் கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தாலும், அன்று மிகச்சிறப்பாக அநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போது ஸபாத்யக்ஷருடைய ப்ரேரணையின்மேல் அப்போது நாம் இந்த ஸ்வாமிக்கு மதுராந்தக மஹாநிதி என்கிற விருது சூட்டினோம். ஸபையர்கள் கரகோஷத்தினால் ஆமோதித்தார்கள்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

காளயுத்திஸ்ரீ காஞ்சி மஹோத்ஸவ விவரணங்கள்

13-4-78 வருஷப் பிறப்பு
 17-4-78 ஸ்ரீராமநவமி
 21-4-78 திருவடையார உத்ஸவம்
 13-4 to 22-4. மதுர. விகள் உத்ஸவம்
 23-4-78 நடைபா வித்திருநாள்
 25-4-78 தோட்டத்திருநாள்
 2-5 to 11-5. உடையவர் உத்ஸவம்
 12-5-78 கடைவெள்ளிக்கிழமை
 13-5 to 22-5. நம்மாழ்வாருத்ஸவம்
 18-5-78 ஆழ்வார் திருநாள்
 19-5 to 23-5. வைகாசி உத்ஸவம்
 3-6 to 9-6. வஸந்தோத்ஸவம்
 7-7 to 13-7. கோடையுத்ஸவம்
 14-7. பெரியாழ்வார், ஆணி கருடன்
 5-7 to 14-7. வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை
 யுத்ஸவம்
 7-7 to 16-7. ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுத்ஸவம்
 20-7-78 கஜேந்திரமோகஷம்—
 ஆடிகருடன்
 29-7 to 7-8. திருவாடிப்பூரமஹோத்ஸவம்
 16-8-78 ஆளவந்தார்
 23-8-78 ஸ்ரீஜயந்தி
 27-8-78 உறியடி
 16-9 to 22-9 பவித்ரோத்ஸவம்
 10-10-78 மஹாநவமி
 2-10 to 11-10 நிகமாந்தமஹாகுருத்ஸ
 11-10-78 விஜயதசமி [வம்
 23-10 to 4-11 மணவாளமாமுனிகளுத்
 30-10-78 தீபாவளி [ஸவம்
 5-11-78 ஸேனாபதியாழ்வான்
 29-10 to 7-11. பெய்கையாழ்வார்,
 பிள்ளைலோகாசார்யருத்ஸவம்
 8-11, 9-11. பூகத்தார், பேயாழ்வார்
 3-12 to 12-12. கலியன் நம்பிள்ளை
 யுத்ஸவம்
 13-12-78 திருப்பாணாழ்வார்
 14-12-78 திருக்கார்த்திகை

16-12-78 to 18-1-79 மார்கழித்திங்கள்
 28-12-78 தொண்டரடிப்பொடிகள்
 30-12-78 to 18-1-79 திருவத்யயன
 உத்ஸவம்
 13-1-79 ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம்
 14-1-79 சங்கராந்தி ஆண்டாளுர்கோலம்
 15-1-79 சீவரம் பார்வேட்டை
 16-1-79 திருமழிசையாழ்வார்
 19-1-79 கூரத்தாழ்வான்
 20-1-79 திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம்
 23-1-79 வனபோஜன உத்ஸவம்
 3-2-79 ரதஸப்தமி
 12-2 to 14-2-79 தெப்பவுத்ஸவம்
 25-2 to 6-3-79 திருக்கச்சிநம்பிகள்
 உத்ஸவம்

13-3-79 ராய்ஜிதூத் தெப்பம்
 14-3 to 16-3-79 தவன உத்ஸவம்
 18-3 to 24-3-79 பல்லவ உத்ஸவம்
 23-3-79 உடையார்பாளையம், யுகாதி
 4-4 to 10-4-79 பங்குனி உத்தரவுத்ஸவம்

திருவிசாகத் தேதிகள்

24-4-78
 22-5
 18-6
 15-7
 12-8
 23-9
 5-10
 2-11
 29-11
 23-12
 23-1-79
 19-2
 18-3

திருமுலத் தேதிகள்

27-4-78
 25-5
 21-6
 13-7
 15-8
 23-9
 8-10
 5-11
 2-12
 29-12
 23-1-79
 22-2
 21-3

{ ஸ்ரீராமாநுஜன் வெளியீடு
 10-3-78 P. B. A. }

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்காசாரியர் ஸ்வாமியின்

பிங்கள வருஷத்திய

மீன விசாகோத்ஸவம் யத்திரிகை

ஸ்ரீஸ்வாமியின் எண்பத்தேழாவது திருநஷத்திர பூர்த்தியை

முன் னிட்டு

ஸ்ரீ காஞ்சியில் ஸ்வாமியின் திருமாளிகையில்

நாளது பங்குனிமீ 6உ (19-3-78) ஞாயிற்றுக்கிழமை முதல்

பங்குனிமீ 15உ (28-3-78) செவ்வாய்க்கிழமைவரை

வேதபாராயணம், திவ்யப்ரபந்தஸேவை, ரஹஸ்ய நுஸந்தாநம், ஸ்தோத்ரபாடம், வித்வான்களின் உபந்யாஸம் இவை நடைபெறும். ஆப்தர்கள் அனைவரும் கூடியிருந்து சிறப்பாக நடப்பிக்கும்படி பிரார்த்திக்கப்படுகிறார்கள்.

காஞ்சீபுரம்,)

இங்ஙனம்,

1-3-78.)

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் செல்வமணி என்கிற

பங்கநாத தாஸன்.

கடந்தஸ்ரீ மீனவிசாக நிகழ்ச்சிக்கு அபிமானிகளின் அன்பளிப்பு

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி	ரூ.
திருக்குறுங்குடி ஜீயர் ஸ்வாமி	25
ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ திருமலைதிருப்பதி	
சின்ன ஜீயர் ஸ்வாமி	101
ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமன் நாராயண	
ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி	101
ஸ்ரீமான் M.ரங்கஸாமி ஐயங்கார்	MDS 101
A. ஸ்ரீலிவாஸ ஐயங்கார்	101
A. V. கன்னைய நாயுடு	101
T. S. திருமலாசாரியர்	25
A. K. சடகோபாசாரியர்	50

ஸ்ரீ K. V. நரஸிம்ஹன் (Auditor)	ரூ.
வகையருக்கள்	MDS 167
க்வாளியர் B. ஸத்யமூர்த்தி	
ஐயங்கார் ஸ்வாமி	20
C. கிருஷ்ண ஸ்வாமி	
நுங்கம்பாக்கம்	10
G. V. லக்ஷ்மீ நாராயணன்	25
T. A. திருவேங்கடாசாரியர்	11
K. M. ராமாநுஜ ஐயங்கார்	10
M. ஏகாம்பர முதலியார்	21
V. N. தேவநாதன்	15

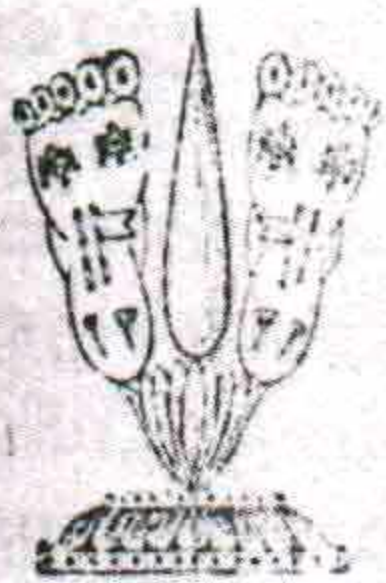

ஸ்ரீமான் கள்	ரூ.	ஸ்ரீமான் கள்	ரூ.
V.C. ரங்கதுரை சென்னை	50	ஜலகண்டபுரம் நாகப்பன் பொன்	
G. V. லக்ஷ்மீ வரஹன்	10	இடைகளும் பொற்காணிக்கைகளும்	
A. ராமஸ்வாமி நாயுடு	25	காரைக்குடி T. R. ராகவ	
தேசூர் ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரியர்	25	ஐயங்கார் டிரஸ்ட்	10
K.S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்	100	களம்பூர் ராமநாதன் செட்டியார்	87
R. V. சேஷாத்ரி ஸ்வாமி B.A., B.L.,	25	K. V. ராஜகோபாலன் குத்தாலம்	50
நாராயணக்கோனூர்	100	ஸ்ரீவரதாசாரியர் கானபூர்	15
அண்ணாமலை நாடார்	50	T. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் காஞ்சி	10
P. V. பாண்டுரங்கம் செட்டி	5	A. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் மன்னார்குடி	25
சக்ரபாணி செட்டியார் சைதை	15	மண்டகப்பட்டு தேவநாதாசாரியர்	5
P. G. மாணிக்க செட்டியார்	10	R. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்	
சென்னை தேவராஜுலு நாயுடு (காய்கறி)		நேமத்தகான்பட்டி	30
டாக்டர் வெங்கடக்குஷ்ணய்யா	15	T. V. G. ஆச்சார்ய ஒரிஸ்ஸா	105
(அகரம்) R. வரதன்	100	T. V. க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்	
M. A. க்ருஷ்ணம்மா	100	பேராவூரணி	5
R. வரதாஜ ஐயங்கார், ஸ்ரீங்கம்	25	ராதரபுரம் ரங்கா ரெட்டி	30
H. ஹனுமந்தாச்சாரி	5	R. ஜகந்நாத ஐயங்கார் பாண்டிச்சேரி	11
A. சீதாராமன், அசோகநகர்	30	சேதுராம செட்டியார்	100
குடிவாட லலிதம்மா	5	ஸ்ரீவைஷ்ணவரத்னம் D. K. ராஜு	
N. வேணுகோபால நாயகர்	5	ராஜபாளையம்	250
ரங்கநாயகி கொருச்சுப்பேட்டை	15	S. T. சடகோபாசாரியர்	
(Late) K. திருவேங்கடாசாரி		ராமநாதபுரம்	10
அட்வகேட்	15	கரியமாணிக்கம் ராதா கிருஷ்ணன்	10
திருவாலவட்டம் துரைசாமி	5	சேரங்குளம் K. R. ராஜநோபால	
S. அப்பன் ஐயங்கார்		ஐயங்கார் (பட்டு ராஜம்)	10
(அச்சந்தவிழ்த்தான்)	10	காஞ்சீபூர்ண செட்டியார் சேலம்	10
K.K.A. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் Bombay	25	R. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார்	
P. A. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் பெங்களூர்	75	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்	5
திண்டுக்கல் ராஜகோபாலன்	100	தேவநாத ஐயங்கார் செகிந்திராபாத்	20
தோப்பு ராமராமானுஜர்	30	தென்திருப்பேரை	
Dr. N. ஸ்ரீநிவாஸன்	20	மகரபூஷணமையங்கார்	20
N. P. ஸ்ரீரங்காசாரியர்	5	திருமாணிக்காழி லக்ஷ்மீ நாராயணன்	25
அச்சிறுவாக்கம் முனுசாமிரெட்டியார்	15	திருப்பத்தூர் காளியப்ப முதலியார்	50
M. செல்லபெருமாள்கோனூர் மதுரை	30	ஷண்முக முதலியார்	50
முத்துராமரெட்டியார் ராதாபுரம்	10	திருச்சி சுந்தரராஜன் செட்டியார்	50
ஸ்ரீமான் பாலக்ருஷ்ண கிள்ளை		தூத்துக்குடி கோவிந்தசாமி	31
இளையாண்டபட்டு	25	விட்டலாபுரம் வெங்கடாசாரியர்	5
K. P. சந்த்ரஹாஸன், ஈரோடு	5	விக்ரவாண்டி திருநாராயணபாகவதர்	25
U. வெங்கடாசலம்	5	T. S. வாஸன் மதராஸ்	10
V. எதிராஜன்	5		

ஸ்ரீ :

பேரருளான் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பிங்கள வத்ஸர பங்குனி விசாக மலர்.

(பத்திராதிபர் P. B. அண்ணங்கராசாரியர் —மஹாவித்வான்.)

நிகழும் பிங்களவாண்டு பங்குனிவிசாகத்தன்று எண்பத்தேழாவது பிராயம் முடிவுபெற்று எண்பத்தெட்டாவது பிராயத்தில் அடிவைக்கின்ற வடியேன், நூற்றெட்டுத்திருப்பதி எயம்பெருமான்களையும் ஆழ்வாராசாரியர்களையும் அடிதொழுது விஜ்ஞாபிக்குமிது கேளீர் ஷஷ்ட்யப்தபூர்த்தி ஸம்வத்ஸரம் முதலாக ஆண்டுதோறும் பெரும்பாலும் ஒரு மலர் வெளியிட்டுவருமடியேன் இவ்வாண்டில் இம்மலரை வெளியிட விரும்பித் தொடங்குகின்றேனதை. முந்துறமுன்னம் திருவிசாகத் தெய்வமான நம்மாழ்வாரைச் சிந்தித்து, அவரோடிணைபிரியாத திருமங்கையாழ்வாரையும் சிந்தித்து. இவ்விருவருடையவும் திவ்யஸூக்திகளிற் புகுந்து பலவகைப்பட்ட அநுபவங்களைச் செய்கின்றேன். ... *

— நம்மாழ்வாரும் நம் கலியனும் —

ஆழ்வார்களுள் நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் ஆகிய இவ்விருவருக்கும் பல வகைகளில் பொருத்தம் காண்பதனால் இவ்விருவரையும் சேர்த்து அநுபவிக்கிறோமிங்கு. “பராங்குச பரகால யதிவராதிகள்” என்றருளிச்செய்த முன்னோர்களின் திருவுள்ளத்திலும் இப்பொருத்தம் உறைந்திருப்பதேயாம்; திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் திருவத்யயனோத்தஸைத்தில் மற்றையாழ்வார்களுக்காட்டிலும் இவ்விருவர்க்குமுண்டான சேர்த்திச் சிறப்பைக் கடவுடாகவுங் காண்கிறோம். நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி யென்னும் நான்கு திவ்வியப் பிரபந்தங்களானவை அங்கிகளான நான்கு வேதங்களென்றும், திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருநெடுந்தாண்டகம் என்னும் ஆறு திவ்வியப் பிரபந்தங்களானவை ஆறு அங்கிகளென்றும் கொள்ளப்படுவது ஸம்பிரதாயம். அதாவது, வடமொழியில் அங்கிகளான வேதங்கள் ருக், யஜுஸ், ஸாம, அதர்வணமென்று நான்காயும், அவற்றுக்கு அங்கங்கள் சீஷா, வ்யாகரணம், சந்தஸ், நிகுக் கம், ஜீயாதீஷம், கல்பம் என்று ஆறாயிருப்பதுபோலத் தென்மொழியிலும் இங்ஙனே கொள்ளப்படுவதாக வுணரத்தக்கது.

மணவாள மாமுனிகள் உபதேசரத்தின மாலையில் திருமங்கையாழ்வார்க்கு இட்டருளின இரண்டு பாசுரங்களில் இரண்டாவது பாசுரம் “மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன், ஆறங்கங்கூறவவதரித்த-வீறுடைய கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் இன்றென்று காதலிப்பார் வாய்த்த மலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே ! வாழ்த்து” என்பதாம். மாறன்—நம்மாழ்வார் ; அவர் பணித்த தமிழ்மறை—திருவிருத்தம் முதலான நான்கு திவ்வியப்பிரபந்தங்கள். மங்கையர்கோன் கூறின ஆறங்கம்—பெரிய திருமொழி முதலான ஆறு திவ்வியப் பிரபந்தங்கள்.

முன்னோர்களைத்தழுவும் மணவாளமாமுனிகள் இங்ஙனையருளியது “வேத சதுஷ்டய — அங்கோபாங்கங்கள் பதினாலும்போலே இந்நாலுக்கும் இருந்தமிழ்நூற்புலவர் பனுவலாரும் மற்றையெண்மர் நன்மாலையும்” (43) என்கிற ஆசார்ய ஹ்ருதய சூர்ணையை அடியொற்றியேயாம். இங்கே ஒரு சங்கை தோன்றும் ; நம்மாழ்வாருடைய பிரபந்தங்கள் நான்காயும், திருமங்கையாழ்வாருடைய பிரபந்தங்கள் ஆறாயும் அவதரித்திருப்பதுகொண்டே இப்படியாக அங்காங்கிபாவம் சொல்லி விடலாமோ ? வடமொழியில் வேதாங்கங்களாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள சீகை, வியாகரணம், சந்தஸ்ஸு, நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் என்பவையாறும் வேதங்களின் பொருளை நிர்ணயிப்பதற்கு இன்றியமையாதனவாயிருப்பதால் அவற்றை அங்கங்களென்னப் பொருத்தமுண்டு ; இங்கு அப்படியில்லையே. பெரிய திருமொழி முதலான திருமங்கையாழ்வார் பிரபந்தங்களைக் கொண்டு திருவிருத்தம் முதலான நம்மாழ்வார் பிரபந்தங்களின் பொருளை நிர்ணயிப்பதென்பது கூடுமதன்றே. ஆதலால், நான்கு, ஆறு என்கிற லக்கத்தை மட்டுங்கொண்டு ‘அவை அங்கி, இவை அங்கம்’ என்று சொல்லிவிடலாமோ ? — என்று சங்கிக்க நேரும்.

இதற்குச் சருக்கமாக வுணர்த்துகின்றோம் ; வடமொழியிலுள்ள வேதாங்கங்கள் வேதத்திற்கு உபகாரகங்கள் என்று கொள்ளப்படுவதாகத்தானே தேறி நிற்கும். அப்படியே திருமங்கையாழ்வாருடைய பிரபந்தங்கள் நம்மாழ்வாருடைய பிரபந்தங்களுக்கு உபகாரகங்கள் என்று கொள்ளக் குறையில்லை. ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பாசுரங்களையருளிச் செய்தவரென்கிற பெருமை நம்மாழ்வார்க்கும் திருமங்கையாழ்வாருக்குமொக்கும். எம்பெருமானை நம்மாழ்வாரநுபவிக்கிற வகைகளும், திருமங்கையாழ்வாரநுபவிக்கிற வகைகளும் பெரும்பாலுமொத்திருக்கின்றன. 1. ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தினுடைய, ஹேயத்தன்மையைப் பேசிக் கொண்டே பிரபந்தம் தொடங்குகை ; 2. எம்பெருமான் பக்கலில் அளவுகடந்த ப்ராவண்யத்தைப் பாசுரந்தோறும் வெளியிடுகை ; 3. அதில் அர்ச்சாவதாரத்தில் மிக்க அபிநிவேசத்தைக் காட்டுகை ; 4. எம்பெருமானோடு கலவியும் பிரிவும் மாறி மாறி வருகை ; 5. தம் வாக்காலே பேசுமளவோடு நில்லாமல் பெண்மையெய்தியும் பேசுகை ; 6. தூதுவிடுதல் ; 7. இரவில் படும் துயரம் பொறுக்க முடியாமைகூறல் ; 8. எம்பெருமானாகத் தம்மை யனுகரித்துப் பேசுதல் ; 9. மடலெடுக்கை ; 10. இந்திரியங்களுக்கு ஆற்றவொண்ணாது கதறுகை ; 11. எம்பெருமானுடைய சுதந்திரத்தை நினைத்து அஞ்சுகை ; 12. அடிக்கடி ப்ரபத்தி செய்கை ; 13. ஆர்த்தயினுடைய கரை புரட்சி ; 14. பிறர் துன்பம் பொருமல் பலகாலும் ஹிதம் சொல்லுகை.....முதலான பலவும் இவ்வாழ்வார்களிருவர்க்கும் ஒத்திருக்கும். இவற்றையெல்லாம் விரிவாக விளக்கி மகிழ்ந்து மகிழ்விக்க வேண்டியே இஃதெழுதப் புகுந்தபடி.

நம்மாழ்வார் விரிவாக அருளிச்செய்தவற்றைத் திருமங்கையாழ்வார் சுருக்கிப் பேசுவர் ; அவர் சுருக்கியருளிச் செய்தவற்றை இவர் விரித்துப் பேசுவர். விபவாவதாரத்திலோ அர்ச்சாவதாரத்திலோ நம்மாழ்வார் கொண்ட அபிநிவே

சத்தை இவ்வாழ்வார் மிக்கவுகப்புடனெடுத்துக் காட்டுவரென்னுமிவ்விரண்டு விஷயங்கள் முந்துறமுன்னம் ரளித்து அநுபவிக்கத் தக்கவை. முன்னம் இதை விளக்கி யநுபவிப்போமாக.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

— நம்மாழ்வார் விஸ்தரித்ததை இவ்வாழ்வார் சுருக்கியது —

திருவாய்மொழியில் (ஐந்தாவது பத்து, ஆறாவது பதிகம்) *கடல் ஞாலஞ் செய்தேனும் யானே யென்னும்* என்று தொடங்குவது தாய்ப்பாசுரமாக அமைந்தது; மகள் ஸர்வேச்வரனாகத் தன்னையனுசரித்துப்பேசுகிறபடியை வெகு விரிவாகச் சொன்னது. இதைத் திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (8-2-6) ஒரே பாசுரத்தினால் சுருக்கினார். *வடவரை நின்றும் வந்து, இன்று கணபுரமிட வகை கொள்வது யாமென்று பேசினாள்* என்கிற பாசுரங் காண்க. அவ்வாழ்வாருடைய அநுகாரம் தாய்ப்பேச்சில் அமைந்தது போலவே இவ்வாழ்வாருடைய அநுகாரமும் தாய்ப்பேச்சில்தான் அமைந்தது.

அடுத்தபடி எம்பெருமானுக்குத் தூதுவிடுவதென்பதை யெடுத்துக்கொள்வோம். இது திருவாய்மொழியில் *அஞ்சிறைய மடநாராய்* *வைகல் பூங்கழி வாய்* *பொன்னுலகாளீரோ* *எங்காளகங் கழிவாய்* என்னும் நான்கு பதிகங்களில் நூற்பது பாசுரங்களினால் விரிவாக நிகழ்ந்திருக்கின்றது. இதனைத் திருமங்கையாழ்வார் மிகச் சுருக்கமாகப் பேசினார். பெரிய திருமொழியில் (3-6) *தூவிரிய மலருழக்கியென்னும் பதிகம் தூதுவிடுவதாகத் தொடங்கப்பட்டு நான்கு பாசுரத்தோடு தூதுவிடுதல் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. மேலேயும் (9-4) *காவார் மடற்பெண்ணை* என்னும் பதிகத்தில் இரண்டு பாசுரங்களில் மட்டுமே தூதுவிடுதல் நிகழ்ந்தது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இனி மற்றொன்று கேண்மின்; சோறு கூறைக்காக நரஸ்துதி பண்ணி ஸ்வரூப நாசமடையும் ஸம்ஸாரிகளை நோக்கி நம்மாழ்வார் (3-9) *சொன்னால் வரோதமிது* என்னும் பதிகத்தில் வெகு விரிவாக ஹிதங் கூறினார். இவர் (1-1-7) *கண்டவா தொண்டரைப் பாடும் சொற்பொருளாளீர்! சொல்லுகேன்வம்மின் குழ்புனற் குடந்தையேதொழுமின், நற்பொருள்காண்மின், பாடி நீ ருய் ம் மின் நாராயணவென்னும் நாமம்* என்று அதனைச் சுருக்கிப் பேசினார்.

மேலும் ஆபாஸ பந்துக்களின் ஹேயத் தன்மையைத் திருவாய்மொழியில் (9-1) *கொண்ட பெண்டிர் மக்களுற்று* என்னுமொரு பதிகத்தில் மிக விரிவாகவுரைத்தார் நம்மாழ்வார். அதனை இவ்வாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (8-9-7) *பெற்றருரும் சுற்றமுமென்றிவை பேணென் நான். மற்றரும் பற்றிலேன்* என்று சுருக்கியுரைத்தனர்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இன்னமும், ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய பரத்துவத்தை நம்மாழ்வார் *உயர்வறவுயர் நலம்* திண்ணன் வீடு *அணைவதரவணை மேல்* ஒன்றுந் தேவும்* என்னும் நான்கு பதிகங்களில் மிக விரிவாகவுருளிச்செய்தார்; அதனை இவ்வாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (11-6) *மைந்நிற கருங்கடல் வாயுல கின்றி* என்கிற ஒரே பதிகத்தினால் சுருக்கியுரைத்தனர். அவர் விஸ்தரித்ததை இவர் சுருக்குவதென்னுமிதனை மற்றுஞ்சில விஷயங்களிலுங் கண்டு கொள்க.

-- நம்மாழ்வார் சுருக்கியதை இவ்வாழ்வார் விஸ்தரித்தது --

அவர் விஸ்தரித்ததை இவர் ஸங்க்ரஹித்தமை கீழே காட்டினோம். அவர் ஸங்க்ரஹித்ததை இவர் விஸ்தரித்தமையுங் காட்டுவோம். நம்மாழ்வார் திருவாய் மொழியில் (5-3) *மாசறு சோதிப் பதிகத்தில் *குதிராய் மடலூர்துமே*

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

என்றும் * யாம் ம - லூர்ந்தும் எம்மாழியங்கைப் பிரானுடைத் தூமடல் தண்ணந்
துழாய் மலர்கொண்டு சூடுவோம் * என்றும் இரண்டு துண்டுகளால் மடலூர்தலை
ப்ரஸ்தாவித்தார் ; மடலூர்தலைப்பற்றி நம்மாழ்வார் திருவாக்கில் ஸ்ரீ பேச்சு
சிறிதும் கிடையாது இங்ஙனே சுருக்கமாக உள்ளதை இவ்வாழ்வார் சிறிய திரு
மடல், பெரிய திருமடல் என்னுமிரண்டு திவ்ய ப்ரபந்தங்களினால் மிக விரித்
துரைத்தார். அவருடைய இரு சிறு வார்த்தைகளுக்கு இவர் இரண்டு பிரபந்தங்கள்
இட்டருளிஞராயிற்று.

அன்றியும் நாராயண மந்திரத்தின் சிறப்பை நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி
யில் (1-2-10) * எண் பெருக்கந்தலத் தொண்பொருளீறில், வண்புகழ்நாரணன் *
என்றும் (10-5-1) கண்ணன் கழலினை நண்ணும் மனமுடையீர்! எண்ணுந் திரு
நாமம் திண்ணம் நாரணமே * என்றும் இரண்டு சிறு பாசுரங்களினாலருளிச்
செய்தனர். அதனை இவ்வாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (1-1) * வாடினேன்
வாடியென்றும் (6-10) * கிடந்த நம்பி குடந்தை மேவி * யென்னுமிரண்டு பதிகங்
களில் “ நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணவென்னும் நாமம் ” “ நாமம்
சொல்லில் நமோ நாராயணமே ” என்றும் ஒரு காற் சொன்னாப்போலே ஒன்பதின்
காற் சொல்லி வைத்தனர்.

இன்னமும், எம்பெருமான் ஸம்ஸாரி சேதந ஸம்ரக்ஷணர்த்தமாகப் பல
திருவவதாரங்கள் செய்தருளும்படியை நம்மாழ்வார் திருவிருத்தத்தின் தொடக்
கத்தில் * உயிரளிப்பான் எந்நின்ற யோனியுடாய்ப் பிறந்தா யிமையோர் தலைவா *
என்றும், திருவாய்மொழியில் (5-1-10) * மீனாயாமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க்
குறளாய், கானாரே நமுமாய்க் கற்கியாமின்னங் கார்வண்ணனே * என்றும் சுருக்க
மாகப் பேசிவைத்தார். அதனை இவ்வாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (8-8) * வானோ
ரளவும் முது முந்நீர். (11-4) * நிலையிடமெங்குமின்றி * என்கிற இரண்டு பெரிய
பதிகங்களினால் மிக விரித்துரைத்தார். நம்மாழ்வார் சுருக்கியதை இவ்வாழ்வார்
விஸ்தரித்தாரென்னுமிதனை மற்றுஞ் சில விஷயங்களிலுங் கண்டுகொள்க.

— விபவ அர்ச்சைகளில் அபிநிவேச விசேஷங்களை யெடுத்துக்காட்டுதல் —

மதஸ்ய கூர்ம வராஹ ராம க்ருஷ்ணாதியவதாரங்களுக்கு விபவாவதார
மென்று பெயர். இவற்றுள் எந்த அவதாரத்தில் நம்மாழ்வார்க்கு அபிநிவேசாதி
சயமென்று ஆராய்ந்து, முதற் பிரபந்தமான திருவிருத்தத்தின் முடிவில் “ ஏனைத்
துருவாயிடந்த—னான்ப பிரானையல்லாலில்லை நான்கண்ட நல்லதுவே ” என்றும்,
திருவாய்மொழியின் முடிவில் “ கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக்
கொண்ட வெந்தாய் ” என்றும்ருளிச் செய்திருப்பதை ஊன்றி நோக்கின திரு
மங்கையாழ்வார் வராஹாவதாரமே இவர் மிகவுமீடுபட்டதென்று துணிந்து தமது
பெரிய திருமொழியின் தொடக்கத்தில் * பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்ட பாழியா
னாழியானருளே * என்று அவ்வவதாரந்தன்னையே போற்றினர்.

இனி அர்ச்சையிற் செல்வோம். கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் முத
லான திவ்யதேச மூர்த்திகளுக்கு அர்ச்சாவதாரமென்று பெயர் இவற்றுள் நம்மாழ்
வாருடைய ஈடுபாடு எந்த திவ்ய தேசத்தில் மிக்கதென்று ஆராய்ந்த திருமங்கை
யாழ்வார் திருக்குடந்தையிலென்று கண்டார். (எங்ஙனையென்னில்) திருவாய்
மொழியின் முடிவில் * சூழ் விசும்பணி முகிற்பதிகம் திருநாட்டிலநுபவத்தைப் பரக்
கப் பேசுவது ; அங்கு லீலா விபூதியின் நினைவு வருவதற்கு ப்ரஸக்தி கிடையாது.
அப்படியிருந்தும் * குடந்தையெங் கோவலன் குடியடியார்க்கு—தொடர்ந்தெங்கும்
தோத்திரஞ் சொல்லினர் * என்கிற பாசுரம் மிகவற்புதமாக அவதரித்துள்ளது.

அங்குள்ள ஸூரிகள் இவர்களை யுபசரிக்கும்போது 'இவர்கள் திருக்குடந்தை யெம் பெருமான் திருக்குணங்களிலே ஸந்தானமாக ஈடுபட்டவர்கள்' என்று சொல்லித் தொடர்ந்து தோத்திரஞ் செய்ததாகச் சொல்லிற்று. திருவரங்கம் திருவேங்கடம் திருமாலிருஞ்சோலை முதலான திருப்பதிகள் கிடக்க, அவற்றையெல்லாம் விட்டுத் திருக்குடந்தையிலீடுபாட்டை யெடுத்துரைத்துத் தோத்திரஞ் செய்ததாகவருளிச் செய்ததன் காரணம் ஆராயுமளவில், திவ்யப் பிரபந்தங்களெல்லாம் லோபித் திருந்த காலத்தில் திருக்குடந்தை விஷயமான * ஆராவமுதேயென்கிற பதிக மொன்று மட்டும் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் திருச்செவியிலேபட அதிருந்தே நாலாயிர மும் புநரவதாரம் செய்யப் பாரப்தமாயிற்றென்று ஐதிஹ்யமாகையினாலே ஆழ்வார்க்கும் அங்குள்ள ஸூரிகட்கும் பவிஷ்யத் ஜ்ஞானமிருந்தே இப்படிப் பாசரம் தோன்ற நேர்ந்ததென்பது ரஹஸ்யமருமம்: இவ்வாறாக நம்மாழ்வார்க்குத் திருக்குடந்தை யிலே அபிநிவேசமிருக்கும்படியை யுணர்ந்தே திருமங்கையாழ்வார் ஸ்வப்ரபந்தாரம்பத்திலேயே (1-1-2) * சூழ்புனற்குடந்தையே தொழுது * என்றும் (1-1-7) * சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுமின் * என்றும் அருளிச்செய்ததன்றியும், சரமப் பிரபந்தமான திருநெடுந்தாண்டகத்தை முடித்தருளும்போதும் * தண்குடந்தைக் கிடந்தமலை நெடியாணையடி நாயேன் நினைந்திட்டேனே * என்று நம்மாழ்வாரைப் போலவே திருக்குடந்தை நினைவாகவே முடித்தருளினார்.

அதற்கடுத்த பாசரத்திலும் ஒரு விசேஷத்தை அற்புதமாகக் காட்டி நின்றார்; (அதாவது) * அன்னமாய் முனிவரோடு அமரரேத்த அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான் தன்னை * என்று நம்மாழ்வார்க்குத் திருநாட்டில் திருக்குடந்தை நினைவு வருவதற்குறுப்பான ஐதிஹ்யத்தை முத்ராலங்கார ரீதியில் காட்டி வைத்தார். ஆசார்ய ஹிருதயத்தில் (151) "நாதயாமுனர் போல்வாரை அன்னமென்னும்" என்றருளிச் செய்தபடி அன்னமாயும், நாதமுனிகளென்னும்படி முனிவராயுமுள்ள ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளோடே கூட (அமர் ஏத்த) திருக்குருகூரிலுள்ள நிலத் தேவர்கள் துதிக்க (அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான்) "நாதனுக்கு நாலாயிரமுரைத்தான் வாழியே" என்கிறபடியே அருந்தமிழ் மறையை நம்மாழ்வார் வெளியிட்டருளின படி காட்டிற்றாயிற்று.

பலபல திருப்பதிகட்கு 1, 2, 3, 4, 5, 10 பதிகங்கள் பாடிவருகின்ற திரு மங்கையாழ்வார் திருக்குடந்தைக்குத் துணுக்கைப் பாசரங்கள் தவிர ஒரு பதிகமும் பாடாதொழிந்தது எதனாலேயென்று பலர் விமர்சிப்பதுண்டு. நம்மாழ்வார் பணித் தருளின * ஆராவமுதே பதிகத்தை ஆழ்ந்து அநுபவித்தவிவர், இதுபோலவோ இதனில் மேம்படவோ நம்மால் பாட இயலாது; ஆகவே இத்தலத்திற்குப் பதிகம் பாடுதலில் நாம் இறங்கத்தகாது' என்று கொண்டு பதிகம் பாடாதொழிந்தன ரென்பது தத்துவம்.

தாமான தன்மையிற் பேசுவதோடு நில்லாமல் பெண்மையெய்தியும் பேசுவதில் ஒற்றுமை

நம்மாழ்வார் குருகூர்ச்சடகோபனான நிலைமையில் நின்று மட்டும் பேசாமல் தலைமகளாக நின்றும் தாயாக நின்றும் தோழியாக நின்றும் பேசுவதைத் திருவிருத் தத்திலும் திருவாய்மொழியிலும் காணநின்றுமே. திருவிருத்தம் நிற்க திருவாய் மொழியில் தலைமகளாக நின்று பேசின பதிகங்கள் பதினேழு. தாயாக நின்று பேசின பதிகங்கள் ஏழு. தோழியாக நின்று பேசின பதிகங்கள் மூன்று, ஆக இரு பத்தேழு பதிகங்கள் வேற்று வாயாலே பேசினவை. மற்ற எழுபத்துமூன்று பதிகங் கள் தாமான தன்மையில் நின்று பேசினவை.

திருவாய்மொழியில் தலைமகள் பாசுரமான பதிகங்களாவன :

1. அஞ்சிறைய மடநாராய்.	8. வைகல் பூங்கழிவாய்.	14. இன்னுயிர்ச்சேவலும் நீரும்.
2. வாயுந்திரைகளும்.	9. மின்னிறை மடவார்கள்.	
3. ஏருளுமிறையோனும்	10. பொன்னுலகாளீரோ.	15. எங்கானலகங்கழிவாய்.
4. மாசறுசோதி	11. வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு.	16. மல்விக்கைமழ் தென்றல்.
5. ஊரெல்லாந்துஞ்சி.	12. ஏழையராவியுண்ணும்.	17. வேய்மருதோளிகை.
6. எங்ஙனையோவன்னைமீர்.	13. நங்கள் வரிவளை	ஆக 17.
7. மாணைய் நோக்குநல்லீர்.	யாயங்காளோ	

தாய் பாசுரமான பதிகங்களாவன :

1. ஆடியாடி	2. பாஸனாய்	3. மண்ணையிருந்து துழாவி
4. கடல் ஞாலம்.	5. மாலுக்கு	6. உண்ணுஞ்சோறு.
7. கங்குலும் பகலும்.	ஆக. 7.	

தோழி பாசுரமான பதிகங்களாவன :

1. தீர்ப்பாரையாமிலி.	2. துவளில்மாமணிமாடம்
3. கருமாணிக்கமலை.	ஆக. 3.

இவ்வகையில் திருமங்கையாழ்வாரனுபவங்களை இனி யெடுத்துக்காட்டுவோம். பெண்மை யெய்திப் பேசும் பாசுரங்களில் இவ்வாழ்வார்களிருவர்க்கும் பெரும்பாலும் கருத்தோற்றுமை விளங்குமாற்றை உபபாதிக்கக் கேண்மின். மகள் பாசுரமும் தாய் பாசுரமும் தோழிபாசுரமுமானவை திருவாய்மொழியில் 27 பதிகங்களென்று காட்டிடுமாம். திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் தலைவி பாசுரமும் தாயார் பாசுரமுந்தவிரத் தோழி பாசுரமாக ஒரு பதிகமும் அவதரிக்கவில்லை. தலைவி தோழியோடு ஸம்பாஷிப்பதான பாசுரங்களுண்டு; திருவாய்மொழியில் தோழிபாசுரமாகவே மூன்று பதிகங்கள் அவதரித்திருப்பதுபோல இங்கிலை யென்பது விவக்ஷிதம். பெரிய திருமொழியிற் பதினேராம்பத்தில் (ஐந்தாவதான * மானமருமென்னோக்கிப்பதிகம் தோழிமார் பாசுரமன்றோ? என்ன வேண்டா; தோழியிருவர் தாங்கள் பரஸ்பரம் ஸம்பாஷிக்கும் முகத்தினால் எர்பெருமானுடைய பரத்வ ஸௌஸ்யங்களை வெளியிடும் பதிகம் அது. பரகாலநாயகியின் பிரகிருதியைப்பற்றின பேச்சு கிடையாதாதலால் அது தோழி பாசுரமன்றென்க. ஆகவே திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செயல்களில் (பெண்மையில்) தலைவி பாசுரமும் தாய் பாசுரமுமே உள்ளதென்றதாயிற்று. எனினும், நம்மாழ்வாரருளிச் செயலிற் போல இங்கும் அந்யாபேட்சப் பதிகங்கள் இருபத்தேழு தேறியுள்ளன. அவற்றின் விவரணம் வருமாறு; —

பெரியதிருமொழியில் தாய் பாசுரமும் தலைவி பாசுரமுமான பதிகங்கள்

(திருநெடுந்தாண்டகத்தில்)

1. திவளும்வெண்மதிபோல்.	9. பட்டுக்கும்பதிகம்.
2. கள்வன்கொல்பானறியேன்.	— தலைவிபாசுரமான பதிகங்கள்.
3. கவளயானை கொம்பொசித்த.	10. திரிபுரமூன் றெரித்தானாம்.
4. வெருவாதாள்வாய் வெருவி.	11. தூவிரியமலருழக்கி.
5. சிலையிலங்குபொன்னாழி.	12. தந்தைகாலில் பெருவிலங்கு.
6. தெள்ளியீர் தேவர்க்குந்தேவர்.	13. கரையெடுத்தசுரிசங்கும்.
7. மூவரில் முன்முதல்வன்.	14. விண்ணவர் தங்கள் பெருமான்.
8. புள்ளுருவாகி நள்ளிருள்வந்த	15. தந்தைகாலில் விலங்கற.
	16. பொன்னிவர் மேனிமரதகத்தின்.

திருவாய்மொழியில் தலைமகள் பாசுரமான பதிகங்களாவன :

1. அஞ்சிறைய மடநாராய்.	8. வைகல் பூங்கழிவாய்.	14. இன்னுயிர்ச்சேவலும் நீரும்.
2. வாயுந்திரைகளும்.	9. மின்னிறை மடவார்கள்.	
3. ஏருளுமிறையோனும்	10. பொன்னுலகாளீரோ,	15. எங்கானலகங்கழிவாய்.
4. மாசறுசோதி	11. வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு.	16. மல்விக்கைமழ் தென்றல்.
5. ஊரெல்லாந்துஞ்சி.	12. ஏழையராவியுண்ணும்.	17. வேய்மருதோளிகை.
6. எங்ஙனையோவன்னைமீர்.	13. நங்கள் வரிவளை	ஆக 17.
7. மாணைய் நோக்குநல்லீர்.	யாயங்காளோ	

தாய் பாசுரமான பதிகங்களாவன :

1. ஆடியாடி	2. பாஸனாய்	3. மண்ணையிருந்து துழாவி
4. கடல் ஞாலம்.	5. மாலுக்கு	6. உண்ணுஞ்சோறு.
7. கங்குலும் பகலும்.	ஆக. 7.	

தோழி பாசுரமான பதிகங்களாவன :

1. தீர்ப்பாரையாமிலி.	2. துவளில்மாமணிமாடம்
3. கருமாணிக்கமலை.	ஆக. 3.

இவ்வகையில் திருமங்கையாழ்வாரனுபவங்களை இனி யெடுத்துக்காட்டுவோம். பெண்மை யெய்திப் பேசும் பாசுரங்களில் இவ்வாழ்வார்களிருவர்க்கும் பெரும்பாலும் கருத்தோற்றுமை விளங்குமாற்றை உபபாதிக்கக் கேண்மின். மகள் பாசுரமும் தாய் பாசுரமும் தோழிபாசுரமுமானவை திருவாய்மொழியில் 27 பதிகங்களென்று காட்டிடுமாம். திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் தலைவி பாசுரமும் தாயார் பாசுரமுந்தவிரத் தோழி பாசுரமாக ஒரு பதிகமும் அவதரிக்கவில்லை. தலைவி தோழியோடு ஸம்பாஷிப்பதான பாசுரங்களுண்டு; திருவாய்மொழியில் தோழிபாசுரமாகவே மூன்று பதிகங்கள் அவதரித்திருப்பதுபோல இங்கிலை யென்பது விவக்ஷிதம். பெரிய திருமொழியிற் பதினேராம்பத்தில் (ஐந்தாவதான * மானமருமென்னோக்கிப்பதிகம் தோழிமார் பாசுரமன்றோ? என்ன வேண்டா; தோழியிருவர் தாங்கள் பரஸ்பரம் ஸம்பாஷிக்கும் முகத்தினால் எர்பெருமானுடைய பரத்வ ஸௌஸ்யங்களை வெளியிடும் பதிகம் அது. பரகாலநாயகியின் பிரகிருதியைப்பற்றின பேச்சு கிடையாதாதலால் அது தோழி பாசுரமன்றென்க. ஆகவே திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செயல்களில் (பெண்மையில்) தலைவி பாசுரமும் தாய் பாசுரமுமே உள்ளதென்றதாயிற்று. எனினும், நம்மாழ்வாரருளிச் செயலிற் போல இங்கும் அந்யாபேட்சப் பதிகங்கள் இருபத்தேழு தேறியுள்ளன. அவற்றின் விவரணம் வருமாறு; —

பெரியதிருமொழியில் தாய் பாசுரமும் தலைவி பாசுரமுமான பதிகங்கள்

(திருநெடுந்தாண்டகத்தில்)

1. திவளும்வெண்மதிபோல்.	9. பட்டுக்கும்பதிகம்.
2. கள்வன்கொல்பானறியேன்.	— தலைவிபாசுரமான பதிகங்கள்.
3. கவளயானை கொம்பொசித்த.	10. திரிபுரமூன் றெரித்தானாம்.
4. வெருவாதாள்வாய் வெருவி.	11. தூவிரியமலருழக்கி.
5. சிலையிலங்குபொன்னாழி.	12. தந்தைகாலில் பெருவிலங்கு.
6. தெள்ளியீர் தேவர்க்குந்தேவர்.	13. கரையெடுத்தசுரிசங்கும்.
7. மூவரில் முன்முதல்வன்.	14. விண்ணவர் தங்கள் பெருமான்.
8. புள்ளுருவாகி நள்ளிருள்வந்த	15. தந்தைகாலில் விலங்கற.
	16. பொன்னிவர் மேனிமரதகத்தின்.

17. தன்னை நைவிக்கிலென்.
18. காவார்மடற்பெண்ணை.
19. தவளவிளம்பிறைதுள்ளு.
20. காதில் கடிப்பிட்டு.
21. திருத்தாய் செம்போத்தே.
22. குன்றமொன்றெடுத்தேந்தி.
23. குன்றமெடுத்துமழைதடுத்து.

24. மன்னிலங்குபாடத்து.
25. சிறிய திருமடல்.
26. பெரிய திருமடல்.
- (திருநெடுந்தாண்டகத்தில்)
27. மைவண்ண நறுங்குஞ்சிப்பதிகம்.

ஆக 27.

அந்யாபதேசப்பதிகங்கள் நம்மாழ்வாருடையனவும் 27; திருமங்கையாழ்வாருடையனவும் 27 என்று தேறிற்று. இனி இவற்றிலுள்ள ஸாதர்மிய வைதர்மியங்களாகிற வலைக்ஷணயத்தை யநுபவிப்போம்.

[திவளும் வெண்மதியோல்.] திருவாய்மொழியில் * கங்குலும் பகலும்போலேயாம் இப்பதிகம். அவருடைய தாய்ப்பேச்சில் அது முடிவுபதிகம், இவருடைய தாய்ப்பேச்சில் இது முதற்பதிகம் என்பது வாசி. பிரமேயம் இரண்டிலுமொன்றே. “இவள் திறத்து வன்செய்கின்றோயே” என்று வினவுதல் ஆங்கு “நன்தாள் நயந்திருந்த விவளை உன் மனத்தால் என்னினைந்திருந்தாய்?” என்று வினவுதல் இங்கு. இந்த வினா பாட்டுத்தோறு மொககும்.

[கள்வன் கொல்யாளறியேன்.] திருவாய்மொழியில் * உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் போலேயாம் இப்பதிகம். தாயைவிட்டு மகள் பிரிந்து போதல் இரண்டிலுமொக்கும். திருக்கோளுரை வினவிக்கொண்டு தனியே போனாள் பராங்குச நாயகி; வயலாலி மணவாளன் கொண்டு போகப் போனாள் பரகாலநாயகி. (இது உடன் போக்கு.)

[கவளயாளை கொம்பொசித்த.] திருவாய்மொழியில் * ஆடியாடியகங்கரைந்து போலேயாம் இப்பதிகம். இசை பாடிப்பாடியருகுதல் ஒக்கும். * எனவள்ளலே கண்ணனை யென்னுமென்றாள் பராங்குச ஜனனி; * கவளயாளை கொம்பொசித்த கண்ணென்னென்னுமென்கிருள் பரகாலஜனனி.

[வெருவாதாள் வாய் வெருவி] திருவாய்மொழியில் * பாலனையேழுலகு போலேயாம் இப்பதிகம். அதில் “என்செய்கே னென்னுடைப் பேதையென் கோமளம்” என் சொல்லு மென்வசமுமல்லள் நங்கைமீர்” என்றாள் பராங்குச ஜனனி; இதில் “தாய் வாயில் சொற்கேளாள் தன்னாயத் தோடணையாள்” இத்யாதிபுரைக்கின்றாள் பரகாலஜனனி.

[சிலையிலங்கு, தெள்ளியீர்தேவர்க்கும்.] திருவாய்மொழியில் * கடல் ஞாலம் செய் தேனும் யானேயென்னுமென்கிற வொரு பதிகம் போன்றது இவ்விரண்டு பதிகமும். அதில் பாட்டுத்தோறும் “ஈசன்வந்தேறக்கொலோ” என்று திருத்தாயார் சொன்னாப்போலே * சிலையிலங்கு பொன்னுழியில் பாட்டுத் தோறும் “கண்ணபுரத்தம் மாணக் கண்டாள் கொலோ!” என்கிருள் திருத்தாயார். அதில் “யானே, யானே” என்று எம்பெருமானுடைய தாதாத்மயாநுஸந்தானம் பண்ணினை படியைத் திருத்தாயார் சொன்னாப்போலவே * தெள்ளியீரில் “வடவரை நின்றும் வந்து இன்று கண்புரமிடவகை கொள்வது யாம் என்று பேசினாள்” என்று தத் தாதாத்மயாநுஸந்தானம் பண்ணுகிறபடியை இத்திருத்தாயார் சொல்லுகிருள்.

[மூவரில் முன்முதல்வன்] திருவாய்மொழியில் * மண்ணையிருந்து துழாவி போன்ற தாமிப்பதிகம்; அதில் “பிரான்கிடக்கும் கடலென்னும்” — இதில் “முழங்கார் கடலுள் கிடந்து.” அதில் “எல்லாவுலகு கண்ணன் படைப்பென்னும்” — இதில் “பூவலருந்தி தன்னுள் புவனம் படைத்து,” “மூவுலகும் படைத்த, முதல்

மூர்த்தி தன்னை” இங்ஙனே கண்டு கொள்க. இனி * புள்ளுருவாகி நள்ளிருள் பதிகத்திலும், (திருநெடுந்தாண்டகத்தில்) * பட்டுடுக்கும் பதிகத்திலும் பராங்குச ஜன்னியின் பேச்சுக்களின் ப்ரபஞ்சனப்ரணாளிகள் உய்த்துணரத்தக்கது. திருவிருத் தத்தில் * அருளார் திருச்சக்கரத்தாலென்னும் தாய்பாசுரத்தில் “ஈங்கோர் பெண் பால் பொருளோ வெனுமிகழ்வோ?” என்ற வார்த்தையே * புள்ளுருவாகியில் ஒன்பது பழமொழிகளால் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு அடியேனுடைய திவ்யார்த்த தீபிகையுரையில் விளக்கம் காண்க.

பட்டுடுக்கும் பதிகத்திலிருந்து கண்டதோர் விசேஷார்த்தம் — திருநெடுந்தாண்டகத்தில் * பட்டுடுக்கும் அயர்த்திரங்கும் பாவைபேணுள் * என்கிற பதினேராம் பாட்டு முத லாக “தேராளும் வாளரக்கன் செல்வம் மாள” என்கிற இருபதாம் பாட்டுவரை யில் தாய்பாசுரமான பதிகம். இதில் * பட்டுடுக்கும் பாசுரத்தில் “மட்டுவிக்கி மணி வண்டு முரலுங்கூந்தல்” என்று பரகால நாயகி குறிக்கப்படுகிறாள். இதிலிருந்து நாமைகதேச க்ரஹணந்யாயத்தாலே பரகால நாயகிக்கு மணிவண்டு என்றொரு திரு நாமம் ப்ரஸித்தமாகிறது. இதை நெஞ்சில் திடமாக வைத்துக்கொண்டு மேல் விஷ யம் குறிக்கொள்க. பெரிய திருமொழியில் (6-6) * அம்பரமும் பெருநிலமென்று தொடங்கும் திருநறையூர்ப் பதிகமொன்றில் “வம்பவிழுஞ் செண்பகத்தின் வாச முண்டு மணிவண்டு வகுளத்தின் மலர் மேல் வைகு” என்றுள்ளது. மணிவண்டா னது முந்துற முன்னம் செண்பகப்பூவை அநுபவித்து விட்டுப் பிறகு மகிழ் மலரி லேயே படுகாடு கிடப்பதாக இங்குச் சொல்லப்படுகிறது. “யஸ்ய ஸாரஸ்வதம் ஸ்ரோத: வகுல: மோத வாஸிதம்” [யதிராஜஸப்ததி] என்றதற்குச் சேர திருவாய் மொழியநுபவத்தில் ஊன்றியிருப்பதுதான் வகுளத்தின் மலர்மேல் வைகுதலாகச் சொல்லிற்றிங்கு. ஆழ்வார்கள் திரளில் திருமங்கையாழ்வார் கடைக் குட்டியாகை யாலே மற்றுள்ளவாழ்வார்களனைவருடையவும் திவ்வியப் பிரபந்தங்களை இவர்தாம் அநுபவித்தவர். அதனைச் * செண்பகத்தின் வாச முண்டென்பதனால் காட்டி, அவை யெல்லாவற்றினுள்ளும் நம்மாழ்வாரருளிச்செயலிலேயே தாம் ஊன்றி யிருந்தபடியை * வகுளத்தின் மலர்மேல்வைகு* என்பதனால் விளக்கினபடி. இங்குத் திருமங்கையாழ்வாராகிய தம்மையே மணிவண்டென்பதனால் குறித்தனென்பது உறுதி. இதை முன்னாடியே நம்மாழ்வார் தெரிந்துகொண்டவராதலால் திருவிருத் தத்தில் “வண்டுகளோ! வம்மின், நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ உண்டு களித் துழல்வீர்க்கு ஒன்றுரைக்கியம், ஏனமொன்றாய் மண்துகளாடி வைகுந்த மன்னாள் குழல்வாய் விரை போல் விண்டு கள்ளாரும் மலருளவோ நும்வியலிடத்தே.” என் றருளிச் செய்தார். இங்கு “வண்டுகளோ வம்மின்” என்றது திருமங்கையாழ் வாரையே விளித்தபடி. விளித்து என்ன வினவுகிறார்? நீர் எவ்வளவோ ஸ்ரீஸூக்தி களையுண்டு களித்துத் திருப்பதிகள் தோறும் உழல்கின்றீரே, திருவாய்மொழி போன்ற பரமபோக்யமானதொரு பிரபந்தம் கடல் குழந்த மண்ணுலகில் எங் கேனுங் கண்டதுண்டோ? என வினவுகிறபடி. அந்த வினவுக்கே இவர் விடை யிறுக்கிறார்—“ஸ்வாமிந்! கண்டதில்லை; ஆனது பற்றியே வகுளத்தின் மலர்மேல் தானே வைகிக்கிடக்கிறே” எனன்று.....ஆக இதுவரையில் தாய் பாசுரமான பதிகங்களின் ரஸாநுபவம் பண்ணினோம்; இனி தலைவி பாசுரமான பதிகங்களின் ரஸாநுபவம் பண்ணை ப்ராப்தமாகிறது. இது மிக விரிவாகச் செய்ய வேண்டும்; தற்காலம் ஸம்சேஷ ருசியால் “ரஸிகள் உகக்கும் விசேஷப் பொருத்தங்கள்” எனமகுட மிட்டு அம்மகுடத்திற்கு இணங்கிய இருபது விஷயங்களை நிரூபிப்பதனால் க்ருத க்ருத்யனாகிறேன். பதிகங்களின் மீது விரித்துரைப்பது மற்றொரு காலாகும்.

ரஸிகள் உகக்கும் விசேஷப் பொருத்தங்கள்;—(1) வேதத்தில் (தைத்திரீயயஜுர் ப்ராஹ்மணத்தில்) “க்ருத்திகா: ப்ரதமம். விசாகே உத்தமம்” என்று ஓதப்பட்டுள்ளது.

திருமங்கையாழ்வாருடைய நக்ஷத்ரமான க்ருத்திகையும், நம்மாழ்வாருடைய நக்ஷத்ரமான விசாகமும் விசேஷித்தோதப்பட்டன. (2) எதிரிவின் செருக்கை யடக்குந் திறத்தில் பாங்குசென்கிற திருநாமமும் பாகாலனென்கிற திருநாமமும் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. (3) அடியார்களை யுகப்பிக்கும் விஷயத்தில் ஒருவர் இன்பமாரி யென்று, மற்றொருவர் அருள்மாரியென்றும் பேர்பெற்றனர். திருவாய்மொழியில் (4-5-10) * வண்டமிழ்நூற்க நோற்றேன் அடியார்க்கு இன்பமாரியே * என்று நம்மாழ்வார் தம்மை இன்பமாரியாகத் தெரிவித்தார்; பெரிய திருமொழியில் (3-4-10) * அங்கமலத்தடவயல் சூழாலிநாடன் அருள்மாரியரட்ட முக்கி அடையார் சீயம் * என்று திருமங்கையாழ்வார் தம்மை அருள்மாரியாகத் தெரிவித்தார்; முறையே ஆனந்தவர்ஷுகர், கருணாவர்ஷுகர் என்று பொருள். (4) திருவிண்ணகர்த் திருப்பதி யெம்பெருமானை உப்பிலியப்பெனென்று வழங்குவதைத் தவிர்க்க நம்மாழ்வார் (6-3-9) * தன்னொப்பாரில்லப்பன் * என்றார். திருமங்கையாழ்வார் (8-1-2) * ஒரு வரையும் நின்னொப்பாரொப்பிலாவென்னைப்பா * என்று அதற்குச் சேமக்காப்பு சாற்றினார். (5) நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் (4-4-8) * திருவுடைமன்னரைக் காணில் திருமலைக் கண்டேனே யென்னும் * என்று பகவத் பக்தர்களான அரசர்களை மதித்துப்பேசினார். அதையடி யொற்றியே திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் ‘தென்னன் தொண்டையர்கோன்—மன்னவன் தொண்டையர்கோன் வணங்கும் நீண் முடிமலை வயிரமேகன்—பல்லவன் வில்லவனென்றுலகில் பலராய்ப் பல வேந்தர் வணங்கு கழற் பல்லவன்—துவங்கு நீண் முடியரசர் தங்குரிசில் தொண்டைமன்னவன் திண்டிறலொருவன்—செர்பியன்கோச் செங்கணன் சேர்ந்த கோயில்—இருக்கிலங்கு திருமொழியொயெண்டோளீசற்கு எழில் மாடமெழுபது செய்துலகமாண்ட திருக்குலத்து வளச்சோழன்’ என்றிப்படி பகவத் பக்தர்களான சில சக்ரவர்த்திகளைச் சிறப்பித்துக் கூறினர்.

(6) கண்ணபிரான் திருவாய்ப்பாடியில் * படலடைத்த சிறு குரம்பை நுழைந்து புக்குப் பசுவெண்ணெய் களவு காண்புகுமிடத்தில் தன்னிறத்தினிருட்சியாலும் அவ்விடத்தினிருட்சியாலும் வெண்ணெயிருக்குமிடம் தெரியாமல் உடவா நிற்கையில் யாத்ருச்சிகமாகக் கையிலே வெண்ணெய்த்தாழி தட்டின உவப்பினால் பல்லைத் திறந்து சிரிக்கநேரும்; பூரண சந்திரனுடைய கிரணம்போலே திருமுத்துக்களின் ஒளி புறப்பட்டவே அந்த வொளியையே கைவிளக்காகக் கொண்டு வெண்ணெயை வாரி விழுங்குவனும் கண்ணன். இதை நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் (3-3-3) ‘நாளிளந்திங் களைக் கோள்விடுத்து வேயகம் பால் வெண்ணெய் தொடு வுண்ட ஆனையர்தாயவனே!’ என்ற பாசரத்தினால் அநுஸந்தித்தார். இதைத் திருமங்கையாழ்வாரும் பெரிய திருமொழியில் (2-10-6) ‘உறியார்ந்த நறு வெண்ணெயொளியால் சென்று அங்குண்டாளை’ என்றநுஸந்தித்தார். இங்கு ‘ஒளியால்’ என்றது திருமுத்துக்களினொளியால் என்றபடி. இரண்டிடத்திலும் அடியே னுடைய திவ்யார்த்த தீபிகை நோக்கத் தகுவது. (7) திருவாய்மொழியில் (4-6) * தீர்ப்பாரையாமினியில் கட்டுவிச்சி வருகிறான்; அவன் தேவதாந்தரக் கட்டுவிச்சி யாகையாலே இகழப்பட்டான்; சிறிய திருமடலிலும் திருநெடுந்தாண்டகத்திலும் வருகிற கட்டுவிச்சி பகவத் ப்ரவணையாகையாலே புகழப்பட்டான். (8) நம்மாழ்வார் திருவிருத்தத்தில் ‘முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில, மொய்பூங்குழல் குறிய, கலையோ வரையில்லை நாவோகுழறும்’ என்று பருவத்துக்கு ஏலாத தன்மையைச் சொன்னார். இவரும் ‘முள்ளையிறேய்ந்தில கூழை முடிகொடா, தெள்ளிய ளென்ப தோர் தேசிலென் செய்கேன்’ என்றார். (9) நம்மாழ்வார் * பரிஜம் கடரொளியிலும் * நெடுமாற்கடிமையிலும் பாகவத சேஷத்வத்தைப் பேசினார். இவரும் * நண்ணாத வாளவுணரிலும் * கண்ணோர வெங்குருதியிலும் அதனைப் பேசினார்.

(10) நம்மாழ்வார் * ஊரெல்லாந்துஞ்சியிலே இராப்பொழுதில் தனிமைக்கு வருந்தினார். இவர் * தந்தை காலில் விலங்கற வென்னும் திருக்கண்ணபுரப் பதிகத்தில் அதனினும் மிக வருந்தினார்.

(11) நம்மாழ்வார் * ஒரு நாயகத்தில் ஐச்வரியத்தின் அல்பாஸ்திரத்வங்களை விரிவாகப் பேசினார். இவர் (6-2-5) * பாண்டேன் வண்டறையுங்குழலார்கள் பல்லாண்டிசைப்ப, ஆண்டார் வையமெல்லாம் அரசாகி முன்னாண்டவரே மாண்டா ரென்றுவந்தார் அந்தோ! * என்று அதைச் சுருக்கமாகப் பேசினார். (12) நம்மாழ்வார் * குரவையாய்ச்சியரோடு கோத்ததுமென்றபதிகத்தில் க்ருஷ்ணாவதாரசரிதைகளை விரிவாகப் பேசினார். இவரும் அதை * மானமுடைத்துங்களாயர் குலமென்னும் பதிகத்தில் மிக விரித்துரைத்தார். (13) நம்மாழ்வார் * இன்னுயிர்ச் சேவலும் பதிகத்தில் “என்னுயிர்க் கண்ணபிரானே நீர் வரக்கூவகிலீர்” என்று இப்போடே பேசினார். இவர் * திருத்தாய் செம்போத்திலே வெறுப்பின்றிக்கே அநுநயமாகப் பேசினார். (14) நம்மாழ்வார் * மின்னிடையமடவாரில் ஊடல் ரஸமநுபவித்தார். இவர் * காதில் கடிப்பிட்டிலே அதே ரஸத்தையனுபவித்தார். (15) நம்மாழ்வார் * உண்ணிலாவிய வைவரால் பதிகத்திலே இந்திரியங்களுக்கு ஆற்றவொண்ணாமல் ஓலமிட்டார். இவர் * திருவுக்குந்திருவாகிய பதிகத்திலே அங்ஙனே ஓலமிட்டார். (16) நம்மாழ்வார் * ஆழியெழப்பதிகத்தில் பல அபதானங்களைப் பேசினார். இவர் * ஏழையேதலனில் அப்படியே. (17) நம்மாழ்வார் “கடியன் கொடியன் நெடியமால்.....ஆதிலுங்கொடிய வொன்னெஞ்சமவென்றே கிடக்குமெல்லே” என்று குணக்ருததாஸ்யமன்றிக்கே ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான அடிமையை யநுஸந்தித்தார். இவரும் “வேர்பின்புழு வேம்பன்றியுண்ணாது அடியேன் நான் பின்னுமுன் சேவடியன்றி நயவேன்” என்று அதனை விவரித்தார். (18) நம்மாழ்வார் திருவிருத்தத்தில் * சூட்டு நன்மலைகள் பாசுரத்தில் கண்ணன் வெண்ணெய்தொடுவுண்பதற்காகவே திருவாய்ப்பாடிக்குப் போந்ததாக அருளிச்செய்தார், இவரும் “காணாயகடிமனையில் தயிருண்டு நெய்பருக நந்தன் பெற்றவானாயன்” என்றார். (19) நம்மாழ்வார் எத்திற முரலினோடிணைந் திருந்தேங்கிய வெளிலே” என்று ஒருகால் சொல்லித் தரைப்பட்டார். இவர் “அவன் காண்மினிருய்ச்சியரால் அனைவெண்ணெயுண்டாப் புண்டிருந்தவனே” என்று ஒருகால் சொன்னாப் போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லித்தரைப்பட்டார். இங்ஙனே யெடுத்துக்காட்டிய நுபவிக்க வேண்டியவை அபரிமிதம்.

(20) திருவாய்மொழிக்கும் பெரிய திருமொழிக்கும் மிகச் சிறந்த தனியன் அமைந்தது. “பக்தாம்ருதம் விச்வஜநாநு மோதனம்” “நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்”—இவ்விரண்டு தனியன்களிலும் ஆச்சரிபமான ஐந்துவிசேஷணங்கள் தேனிலுமினியவை. “சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம் பெறவும்” * பொங்குபுகழ் மங்கையர் கோனிந்த மறையாயிரமனைத்தும் தங்குமனம் பெறவும் இராமாநுசமுனியை வணங்கி வேண்டுதல் இவ்விருவர் அருளிச் செயலுக்கே ஒக்கும்.

—அடியேனுடைய சில பழங்கதைகள்—

மஹாமஹிமோபாத்யாய விருதுபெற்ற சேய்தி.

1971 - ஓ ஆகஸ்டில் நாம் வடநாட்டுச் சிறுபாத்திரையொன்று செய்து வந்தோம். அலஹாபாத் மாநகரத்திலிருந்து அங்குள்ள பல வித்வான்கள் கூடி 1970 - வருஷத்தில் நமக்குக் கடிதமொன்று எழுதியிருந்தார்கள். (விஷயம் என்ன வென்றால்) — “ப்ரயாக் க்ஷேத்திரமான இவ்விடத்தில் பலவாண்டுகட்கு முன்பு நிறுவப்பட்டுள்ள மஹாமஹிமோபாத்யாய என்னும் ஸமிதிமூலமாக ராஷ்ட்ரபதியைக் கொண்டு உங்களுக்கு மஹாமஹிமோபாத்யாய டைட்டல் பெறுவிக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம். இதற்குத் தாங்கள் நேரில் விஜயம் செய்யவேண்டும். தங்களுடைய இசைவைத் தெரிந்துகொண்டு பிறகு தேதி நிச்சயம் பண்ணித் தெரிவிக்கிறோம். எங்களுடைய மனோரதத்தை பங்கம் செய்யாமல் தாங்கள் தவறாது விஜயம் செய்வீர்களென்று நம்பியிருக்கிறோம். ஸம்மதிபத்ரிகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்.” என்றெழுதியிருந்தார்கள். அதற்கு நாம் ஒரு பதிலும் எழுதாமலிருந்துவிட்டோம். அதற்குக் காரணம் அப்போதைய உடல் நலக்குறைவே. இரண்டொரு மாதம் பாறுத்து மறுபடியும் நிர்ப்பந்தமாகக் கடிதமெழுதினார்கள். அதற்கு பதில் எழுதினோம்.

“நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு டில்லி ஸர்க்கார் தாங்களளித்த பரிசை நேரில் வந்து பெற்றுப்போக வேணுமென்று வெகு நிர்ப்பந்தமாகத் தெரிவித்துங் கூட என்னுடைய அசக்தியினால் போக முடியாமலே போயிற்று; அவர்கள் அதை சென்னை மாநகரிலேயே பெறுவித்தார்கள். இப்போது அசக்தி அதிகமாகவே யிருப்பதனால் என்னை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.” என்றெழுதிவிட்டேன். அதே ஸந்தர்ப்பத்தில் நமக்கு சதாபிஷேகம் [எண்ப தாவது ஆண்டு நிறைவு] ஸமீபித்திருந்ததனால் பங்குனிமாத விசாகத்திற்கு முன்னாக அதை டில்லி மாநகரில் நிகழ்த்தவேணுமென்று கொண்ட அவ்விடத்துப் பெரியார்கள் பலர் நிர்ப்பந்தமாக அழைத்திருந்தார்கள். அப்போது நாம் த்வாரகா க்ஷேத்ரயாத்ரையை உத்தேச்யமாகக் கொண்டு பல ஆப்தர்களோடுங்கூடப் புறப் பட்டுப் போயிருந்தோம். 21-3-71 Snuday அன்று புதுடில்லியில் நடந்த விசேஷத் திற்கு அலஹாபாத் நகரத்திலிருந்துங்கூடச் சில பிரமுகர்கள் வந்திருந்தபடியால் “இவ்விடம் வருவதற்கு மட்டும் சக்தி; பிரயாகை வருவதற்கு அசக்தியோ?” என்று கேட்க, பிறகு எப்போதாவது ஸௌகரியமான ஸமயத்தில் அவசியம் வருகிறேன் என்று அவர்களுக்கு ஆறுதலாகச் சொல்லியிருந்தேன்.

அவர்கள் அடுகதடுத்து எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியாக இது அநிவார்யமென்று அறுதியிட்டு ஆகஸ்டு மாதமுடிவில் வருவதாகத் தெரிவித்திருந் தேன். அவர்கள் 29-8-71 ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பரிஷத்து நடத்துவதாக நிச்சயித்துப் பத்ரிகைகள் பிரசுரஞ் செய்துவிட்டார்கள். நாலைந்து நாள் முன் னையே புறப்பட்டு முன்னம் காசிக்கு வரவேணுமென்று தெரிவித்திருந்தார்கள். அதற்கிசைந்து 23-8-71ல் புறப்பட்டு வழியில் விச்ரமித்துக்கொண்டு 27-8-71 வெள்ளிக்கிழமை காலை காசி சேர்ந்தேன். அங்கு நாக்பூர் போஸலாமந்திர மென்கிற இடம் கங்கைக் கரையில் எனக்கு ஸ்வக்ருஹம் போன்றதென்று நான் பலகால் தெரிவித்திருப்பது நண்பர்களுக்கு நினைவிருக்கும். தேவேந்திரபவனம் என்று என்னால் பெயரிடப்பெற்ற அவ்விடத்திற்குச் சென்று சேர்ந்தேன். அவ் விடத்து விசேஷங்கள் சுருக்கமாகக் கேண்மின்.

காஞ்சியிலிருந்து நான் புறப்பட்ட மறுநாள் விநாயக சதுர்த்தி. காசியில் கணபதி மஹோத்ஸவமென்று பலவிடங்களில் பத்துநாள் விசேஷமாகக் கொண்டாடுவதென்பது வித்வான்கள் கூடி சாஸ்திரார்த்த விசாரங்கள் செய்வதுதான். காசியோ வித்வான்கள் மலிந்த விடம். எனக்குத் தெரிந்து நாற்பத்தொன்பது இடங்களில் இந்த கணபதி மஹோத்ஸவஸ்தஸ்ஸு நடப்பதாக என்னிடம் வந்த அஹ்வான பத்ரிகைகளினால் அறிந்தேன். மூன்று இடங்களுக்கு மட்டுமே என்னால் போகமுடிந்தது. அவ்விடங்களில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் நானடைந்த ப்ரஹ்மானந்தத்தையும் சுருங்க விஜ்ஞாபிக்கிறேன்.

நான் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு அருகேயுள்ள ஸாங்கவேத வித்யாலயம் என்னுமிடத்திற்கு முதலில் சென்றேன். இது மிகப் பெரிய கட்டிடம். இவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மஸ்ரீ பண்டிதராஜ ராஜேஸ்வர சாஸ்திரி என்பவர் நெடுநாளாக நியாயசாஸ்திர உபாத்யாயராக இருந்துவருகிறார். இவர் த்ராவிடர்; (தமிழே பேசுகிறவர்) ஸுப்ரஸித்தராய் விளங்கின திருவிசநல்லூர் ராமஸுப்பா சாஸ்திரிகளின் பெளத்ரருடைய புத்திரரென்று சொன்னார்கள். காசியிலுள்ள ஸகல வித்வான்களும் இவரிடத்தில் மிக்க மதிப்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். திரயக்புண்ட்ர பஸ்மதாரணாதிகளை இவர் அறவோ விலக்கியிருந்தாலும் அங்குள்ள அத்வைதிகளும் சைவர்களுமான எல்லாரும் இவரிடத்தில் நல்ல மதிப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஸாங்கவேத வித்யாலயத்திற்கு இவரே ப்ரதான அத்யாபகர். நியாய சாஸ்திரத்தில் இவர் அத்விதீய வாவதாகராகக் குலாவப்படுகிறார். இவர் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இருமுறை சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது இவரோடு மிகநெருங்கிய பரிசயம் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்ததால் இவ்விடத்திற்கு நான் சென்றவுடனே அங்குள்ளா ரெல்லார்க்கும் என்னை அறிமுகப்படுத்தினார்.

காசியில் கணபதி மஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டம் அந்தஸாங்கவேத வித்யாலயத்தில் நடந்தவிதம் மிகவும் வியக்கத்தக்கதாயிருந்தது நான் அங்குச் சென்ற ஸமயம் வித்யார்த்திகளுக்குப் பரீக்ஷை நடந்துகொண்டிருந்தது. பத்து பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட முப்பது வித்யார்த்திகளைக் கண்டேன். ஒவ்வொரு பிள்ளையும் மௌஞ்ஜி அஜிந தண்டதாரணங்களோடு காட்சியளித்த அதிசயம் எங்குங் காணமுடியாத அதிசயமே யாகும். காசிராஜாவின் குமாரனும்; வயது பத்துக்குமேலில்லை. நியாய சாஸ்திரத்தில் பஞ்சலக்ஷண வசித்துக்கொண்டிருக்கிறான். மஹாதேஜஸ்வியாய் ஒரு லக்ஷணத்தை உபபாதித்துக்கொண்டிருக்கிறான். தட்டுத்தடங்களில்லாமல் * அவச்சேதகாவச்சிந்நமயமாக வ்யவஹரித்துக்கொண்டிருக்குமழகைக்கண்டு வியந்தேன். மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ஸ்ரீராஜேஸ்வர சாஸ்திரிகளைக் காசிராஜாவானவர் தனியாக ஆதரித்து இங்ஙனே சிக்ஷை செய்ய ஏற்பாடு பண்ணியிருப்பதாக அறிந்தேன். மற்றும் பல பிள்ளைகளுக்குப் பரீக்ஷை நடக்க வேண்டியிருந்தும் என்னுடைய உபந்யாஸத்திற்கு அவகாசமளிக்கவேண்டுமென்றே பரீக்ஷையைப் பிற்பகலுக்கு ஒத்திப்போட்டு, பிற்பகலில் போட்டிருந்த வ்யாக்யாநச்ரேணி: என்பதை இந்தவேளையில் வைத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லி ஆரம்பம் செய்தார்கள். உபந்யாஸத்தை வியாக்கியானமென்பது அந்த தேசத்து வழக்கம். ஸம்ஸ்க்ருதத்திலேயே உபந்யாஸம். முதலில் ஒரு வித்வான் “ஸிந்நெள நீந்து:” என்று மகுடம் கொடுத்து உபந்யஸிக்கத்தொடங்கினார். கடலில் ஒரு துளி, என்பது உபந்யாஸ விஷயம் கடல்போன்ற சாஸ்திரங்களில் கடுகு போன்ற ஒரு ஸ்வல்ப விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று ஆரம்பித்து “அநந்தபாரம் பஹு வேதித வ்யம் அல்பச்ச காலோ பஹவச்ச விக்நா:; யத் ஸாரபூதம் தத் உபாததீத ஹர்ஸோ யதா க்ஷீரமிவ அம்ம மித்ரம்” என்கிற சுலோகத்தின் பொருளை அழகாகவும் செவிக் கின்பமாகவும் உபந்யஸித்தார் அவர்.

அடுத்தபடியாக என்னைப் பேசும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். “பிந்தென பிந்து:” என்றதைக் கேட்டார்கள்; பிந்தென பிந்து: என்பதைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லி ஆரம்பித்தேன். (அதாவது) கடலில் திவையைக் கேட்டார்கள்; திவையில் கடலைக் கேளுங்கள் என்றபடி. பின்னைப் பெருமான்யங்கார் கலம்பகத்தில் “காணாத புதுமை பல காட்டுவன்” என்கிற செய்யுளில் “பெரிய கனக வரையைச் சிறிய கடுகினிலடைத்து வைப்பேன்” என்றார். ஒரு சிறு கடுகுக்குள்ளே பெரிய மேரு பர்வதத்தை அடக்கி வைப்பன் என்றபடி. சம்பிரதமென்கிற இந்திரஞாலமாகப் பேசப்பட்டதற்கு. நம் ஆசாரியர்கள் உண்மையாகவே கடுகிலே மலையை அடைத்து வைப்பது போலவும் திவையொன்றிலே கடலையடைத்து வைப்பது போலவும் ப்ரணவத்துக்குள்ளே மலைபோலும் கடல்போலும் முள்ள அர்த்த விசேஷங்களை அடைத்து வைத்திருக்கையாலே அவற்றுள் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்பி “பிந்தென பிந்து:” என மகுடமிட்டேன். அகார உகார மகாரங்களின் கூட்டரவாகவன்றோ ப்ரணவமிருப்பது. அதில் அகாரத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டேன்; அதற்கு ப்ரக்ருதி சக்தியென்றும் தாதுசக்தியென்றும் இரண்டுண்டே; ப்ரக்ருதி சக்தியினால் பரமபுருஷனுடைய ஸகல ஜகத்காரணத்வமும் தாதுசக்தியினால் அவனுடைய ஸகலஜகத்ரக்ஷகத்வமும் சொல்லப்படுவதாக ஆசாரியர்களின் நிருபணமாகையாலே “ஜந்மாந்யாயத:” “பாக்ருதீச் ச ப்ரதிஜ்ஞாந்ருஷ்டாந்நாநுபரோதாத்” என்கிற ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களிரண்டையுங்கொண்டு காரணத்வ விவரணமும். “லக்ஷ்மீயா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்ய ரூபயா, ரக்ஷகஸ் ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தோபி ச கீயதே:” “நஹி பாலநஸாமர்த்த்யம் ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம்” என்னுமிரண்டு சுலோகங்களைக் கொண்டு ரக்ஷகத்வவிவரணமும் இரண்டு மணிகாலம் செய்தேன். “ஸர்வமித மஸ்மாகம் அபூர்வச்ரவணம்” என்று சொல்லி அபிநந்தித்தார்கள். அவ்வளவோடு ஸபா விஸர்ஜனமாய்விட்டது. Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பிறகு மாலை ஆறு மணிக்குமேல் இரண்டு ஸபைகளுக்குப் போகநேர்ந்தது. அந்த இடங்கள் என்னுடைய ஜாகையிலிருந்து 3, 4 மைல் தூரத்திலிருந்தன; அவ்விடங்களிலும் கணபதி மஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டமேதான். அங்கும் பல வித்வான்கள் கூடியிருந்தார்கள். காலை நடந்த ஸபையில் வந்திருந்த வித்வான்களும் பலர் அவ்விரண்டிடங்களுக்கும் வந்திருந்தார்கள். 6-30 விருத்து 8 மணி வரை ஒரு ஸபையிலும், 8-30 முதல் 10 மணி வரையில் மற்றொரு ஸபையிலும் என்னொருவனுடைய உபந்யாஸத்தையே நடத்தி வைத்தார்கள். காலை உபந்யாஸித்த விஷயம்போலவே யிருக்கவேண்டுமென்று பலரும் கோரினார்கள். “பிந்தென பிந்து:” என்பது காலையுபந்யாஸத்தின் தலைப்பு. மாலை ஓரிடத்தில் “கீகரே ஸாகா:” என்றும், மற்றொருரிடத்தில் “ஆகாசே ஸாகா:” என்றும் மகுடமிட்டுப் பேசினேன். திவையில் கடல் என்பது முந்தின மகுடத்தின் பொருள். “ஆகாசத்தில் கடல்” என்பது பிந்தின மகுடத்தின்பொருள்; முதல் விஷயம் மகாரார்த்தம். “ஜ்ஞோத ஏவ” என்கிற ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தை விவரித்தும் கீதையில் (ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ) ஜ்ஞாநீ” என்றவிடத்து சங்கரபாஷ்ய ராமாநுஜபாஷ்யங்களின் வைலக்ஷண்யத்தை நிரூபித்தும் உபந்யாஸித்தேன். “அடுத்த ஸபையில் ஆகாசே ஸாகா:” என்ற மகுடத்தின் கீழ் உபந்யாஸிக்கப் போகிறெனென்று சொல்லியெழுந்தேன். ஆகாசத்தில் கடல் எப்படியிருக்குமோவென்று வியப்புடன் பலரும் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். ஆகாசமாக நான் கொண்டது எதையென்றால், ப்ரணவத்திலுள்ள அகாரத்தின்மேல் சதுர்த்தீவிபக்தி ஏறி லோபித்து விட்டதாக வன்றோ நம் ஆசாரியர்களின் நிர்வாஹம். ஆகவே கண்ணுக்குத் தெரியாதவதனை ஆகாசமாக வைத்து அதன் பொருளைக் கடலாக வைத்து “யந்யான்மிந தமந்தமே” “யோஹமன்மிஸ ஸந் யஜே” என்கிற வேதவாக்யங்களைக் கொண்டு சேஷத்வத்தைக்

கடல் வெள்ளமாகவே விவரித்தேன். முடிவில் “யஜ்ஞேந யஜ்ஞமயஜந்த தேவா:” என்கிற மூன்றாவது காண்டத்தின் முடிவானருக்கை விவரித்துத் தலைக்கட்டினேன். அன்று மூவிடங்களிலும் மொத்தம் ஐந்து மணி காலத்திற்குமேல் பேசும்படியான சக்தி எனக்கு எப்படியுண்டாயிற்றென்பது எனக்கே தெரியவில்லை. “ய ஆத்மநா பஸ்தா:” என்ற வேதவாக்யத்தையும், “வலந்தரும் மற்றுந் தந்திடும்—நாராயண வென்னும் நாமம்” என்ற திருமங்கை மன்னன் பாசுரத்தையும் நினைத்தேன்.

— இனி அலஹாயாத் பரிஷத்தின் செய்திகள் —

பிரயாகையில் பாரதீபரிஷத்தென்பது மிகவும் ப்ரக்க்யாதிபெற்றதாம். அதன் நிர்வாஹர்கள் மிகச்சிறந்த வித்வான்களாம், பெரியபதவிகளில் வாழ்பவர்களாம். இவர்களுக்கு ஒருவருஷத்திற்கு மேலாகத் தோன்றியிருந்த ஆசை என்னவென்றால், இந்தியாவுக்குள் ப்ரத்யக்ஷாப்தர்ஷிகள் என்று ஏழு வித்வான்களைத் திரட்டி யெடுத்து அவர்களுக்கு மறுமணிமோபாத்யாய டைடல் அளித்து ஸத்கரிக்கவேண்டுமென்று உத்கடமான உத்கண்டையுண்டாயிற்றும். தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த ஏழு வித்வான்களின் பெயர்களையும் ஆறேழுமாதமாகவே பல பத்ரிசைகளில் வெளியிட்டிருந்தார்கள். அவர்களில் நானொருவனே தென்னிந்தியன். மற்ற ஆறுபேர்கள் மத்யப்ரதேசம், உத்தரப்ரதேசம், ஆந்திரப்ரதேசம், காஷ்மீர்... இப்படிப்பட்ட இடங்களிலுள்ளவர்கள். அவர்களெல்லாரும் இதர மதஸ்தர்களை (சாகுந்தலே) “மத்யே தபோதநாநாம் கிஸலயமிவ பாண்டு பத்ராணாம்” என்று துஷ்யந்தன் கேட்கிறபடி நானொருவனே அங்குக் குழுமியிருந்தவர்களால் உற்று நோக்கத்தக்க வனாயிருந்தேன்.

அங்கு தாராகஞ்ஜென்னுமிடத்தில் ஸ்ரீராம தேசிகவித்யாலய மென்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்தேன்; இது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த புகலிடம் ஆயிரம் பேர்கள் தங்கியிருக்கக்கூடிய ராமாநுஜ கூடமிது. பரிஷத்ப்ரேக்ஷணர்த்தமாக அயோத்யை கான்டூர், லக்னவ், காசி முதலான விடங்களிலிருந்து வந்திருந்த வித்வான்கள் பலர் இந்த ராமாநுஜகூடத்திற்கு வந்திருந்தபடியால் அன்று (29-3-71) பகல் 11 மணியிலிருந்து ஒருமணிவரையில் ஒரு ஸபை கூட்டினார்கள். விசிஷ்டாத்வைதத்ததப்பற்றிக் கேட்க விரும்பினார்கள். ஒரு மணி காலம் பேசினேன். மற்றவர்கள், நாங்கள் பாடப்ரவசனம் செய்பவர்கள், பேசி வழக்கமில்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனாலும் சிறந்த வித்வான்கள். அப்படிப்பட்ட வித்வான்களை நமது நாட்டில் தேடிப்பிடிக்கவேண்டும்.

அன்றுமாலை 5 மணி முதல் 8.30 மணி வரை அலஹாயாத் ஸெண்டரில் ஒரு ரம்யமான ஹர்மயத்தில் மஹாஸபை கூடிற்று. தலைமை வகிக்க டில்லியிலிருந்து ராஷ்ட்ரபதி ஸ்ரீ கி. அவர்கள் வருவதாயிருந்தது. அன்று அவர்கள் மதராஸ் பக்கம் வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதாம். அதனால் உபராஷ்ட்ரபதி ஸ்ரீ பாடக் அவர்கள் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். காசி ராஜாவும், மற்றும் நானறியாத சில பல பிரமுகர்களும் வந்திருந்தார்கள். பரிஷத் ப்ரமுகர்களால்ஸப்தர்ஷிகளாக வரீக்கப்பட்ட. எழுவர்களில் நால்வரே அவ்விடம் வந்திருந்தவர்கள். நால்வரில் நானொருவன். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னமே என்னுடைய சரிதைச் சுருக்கம் ஆங்கிலத்தில் எழுதியனுப்பவேண்டுமென்று கோரியிருந்தார்கள். ஸமய விசேஷங்களில் (Late) Sri S. வரதாசாரியர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ D. ராமஸ்வாமிஐயங்கார், (அட்வகேட்) ஸ்வாமி, க்வாளியர் ஸ்ரீ ஸத்யமூர்த்தி ஐயங்கார் ஸ்வாமி Dr. V. V. ராமாநுஜம், P. H. D. ஸ்வாமி முதலானவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்தவை ஒரு தொகுதியாக அச்சிடப்பட்டிருந்தபடியால் அந்தவொரு புத்தகம் பரிஷத்துக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தது. அதிலிருந்து “காஞ்சி அண்ணங்கராசார்

யானும் அபிஜ்ஞாநம்” என்றொரு ஸம்ஸ்கிருதவியாஸமெழுதி என்னுடைய ப்ரதிக்ருதியுடன் அச்சிட்டு விநியோகித்தார்கள். அழைப்புக்கிணங்கி வந்திருந்த மற்ற மூன்றுவித்வான்களைப் பற்றியும் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டிருந்தார்கள். “அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் ஸம்ஸ்கிருதம் தமிழ் முதலிய பாஷைகளில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட நூல்களை யெழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள்; கிருஷ்ண யஜுர்வேத தைத்திரீய ஸம்ஹிதையைப்பற்றிப் பல விமர்ச நூல்கள் வெளியிட்டு அஷ்யயமான புகழையடைந்துள்ளார்கள். இவர் மஹாமஹோபதேசகர், குலபதி; ஜகதாசார்ய; என்று புகழப்படுபவர்.” என்றெழுதியிருந்ததை ஸபையில் வாசித்து ஹிந்தியில் விளக்கினபோது ஸபாத்யக்ஷ பதவியை அலங்கரித்திருந்த உபராஷ்ட்ர பதி ஸ்ரீ பாடக் அவர்கள் “நமது பாரத பூமியில் அதிகமான நூல்களை யெழுதியவர் ஆதிசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளென்று கேட்டிருந்தேன்; இந்த ஸ்வாமிகள் ஸஹஸ்ராதிக க்ரந்தங்களை யெழுதியவர் என்பதறிந்து மகிழ்கிறேன்” என்று பேசி எனக்கு மாலையிட்டார்.

— இனி மஹாமஹிமோபாத்யாய பட்டமளித்த விவரம் —

ஸபா மண்டபத்தில் கீழ்ப்பகுதிகளில் மூவாயிரம் பேர்களும் மேல்மாடிகளில் இரண்டாயிரம் பேர்களும் குழுமியிருந்தனர். விசிஷ்ட வித்வான்கள் (இருபது நபர்கள்) மேடையை அலங்கரித்திருந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிஷம் பேச வேண்டியதென்று அக்ராஸனர் கட்டளையிட்டார். ஐந்தாறு பேர்கள்தான் பேசினார்கள். பிறகு “மஹாமஹிமோபாத்யாய பட்டம் தற்கால ஸப்தரிஷிகளென்று நம்மால் உத்தேசிக்கப்பட்ட 7 வித்வான்களுக்கு அளிப்பதாயிருந்தோம். நான்கு வித்வான்களே உபஸ்திதர்களாயிருப்பதால் இந்நால்வர்க்கு அளிக்கப்படுகிறது. என்று சொல்லி உபராஷ்ட்ரபதியின் கையிலிருந்து பிருத பத்ரிகையை வாங்கி (Late) பார்பே (Bompay) கதாதரஸோமாமாயவர்கள் நால்வர்க்கு வழங்கினர். இந்த நால்வரும் ஏதாவது ஸமயோசிதமாகப் பேசவேண்டுமென்று ஸ்ரீ பாடக் அவர்கள் கூற “ஸம்ஸ்கிருதவிதுஷாம் ப்ரஸம்ஸநீயந” என்பதுபற்றிப் பேசுகிறேனென்று சொல்லிப் பேச எழுந்தேன். உட்கார்ந்தே பேசவேணுமென்றார்கள்; எழுந்து நின்றே பேசினேன். கரகோஷங்கள் மேம்பட்டிருந்தன.

— முக்கியமான அறிவிப்பு —

ஆறேழு வருடங்களுக்கு முன்பு நிகழ்ந்த இந்த மஹாமஹிமோபாத்யாய பிருதப்ராப்தையைப்பற்றி இப்போது இவ்வளவு விரிவாக எழுத வேண்டிய காரணத் தைச் சிறிது விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளுகிறேன். நிகழும் பிங்கள ஸ்ரீதை மீ — 1978 பிப்ரவரி மீ — வெளிவந்த தார்மிக ஹிந்து பத்ரிகையில் : பக்கம் 8 ல், இந்தப் பரப்பரையிலேயே தற்சமயம் ஆசார்யஸ்தானத்தில் காரியங்களை நடத்தி வருகிற ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமியின் சிஷ்யர் உத்தமர் ஸ்ரீ தி. வீரராகவாசாரியர் ஸ்வாமி தமது ஆசாரியனுக்குங்கூட இல்லாத, அவரால் விரும்பப்படாத அபிநவதேசிகர் என்கிற புகழ்ப்பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்; இது அவரால் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டதா? பிறரால் ஸம்மாணிக்கப்பட்டதா? என்ற விஷயம் நமக்குத் தெரியாது.....” இதயாதிக்கள் எழுதி வெளியிட்டிருப்பதைக் கண்ட சிலர் அகாண்டே நமக்குச்சில அநாமதேயக் கடிதங்கள் எழுதிவருகிறார்கள். “இதைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடுவோம்” என்றும் எழுதியுள்ளார்கள். அன்னவர்களுக்கு உண்மை தெரிவதற்காகவே இஃது எழுதப்பட்டதென்றுணர்க. பழைய கட்டுரையின் புநருத்தாரமேயிது.

ஸ்ரீ எம்பெருமானுருடைய ஆசாரியர்கள்.

வடுகநம்பி எம்பெருமானுர்க்கு இட்ட திருநாமமாலையில் “பஞ்சாசார்ய பதாச்சரித:” என்பதும் ஒரு திருநாமமாகவுள்ளது. ஐந்து ஆசாரியர்களை அடிபணிந்தவர் எம்பெருமானார் என்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படும் விஷயமிது. அவ்வாசாரியர்கள் ஐவரை இன்னொரி ன்னாரென்று முன்னோர்கள் தமது திவ்யக்ரந்தங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அந்த க்ரந்தங்களுக்குள் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாகுருவின் க்ரந்தத்தை இங்கு எடுத்துக்கொள்வோம். அவ்வாசாரியர் பணித்த ரஹஸ்யக்ரந்தங்களுள் குருபரம்பராஸாரமென்பது ஒன்று. அதில் —

“இவ்வாசாரியர்களில் ஈச்வரமுனிகள் பிள்ளை நாதமுனிகள்” என்று தொடங்கியருளிச் செய்து வருகையில்,

“பெரியநம்பி ஸ்ரீ பாதத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள் அறுவர்; அவர்களாகிறார் — எம்பெருமானார், மலைகுனிய நின்றார், ஆர்ய ஸ்ரீ சடகோபதாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார், திருவாய்க்குலமுடையான் பட்டர், திருக்கச்சிநம்பி”

என்றருளிச் செய்துவிட்டு, அதன் பிறகு,

“எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யார்த்தங்கள் சிஷித்தார்; திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேட்டருளினார்; ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியுமோதி ஸ்தோத்ராதிகளும் அருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார்; திருமலை நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீமத் ராமாயணம் கேட்டருளினார்.”

என்றருளிச் செய்து தலைக்கட்டினார். ஆக இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளினால் ஸ்வாமி யெம் பெருமானுர்க்கு ப்ரதாநாசார்யர் பெரியநம்பியென்று விளங்கிற்று.

தேசிகன் தாமே முதல் ரஹஸ்யமான ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியில் —

“ஆளவந்தாருடைய நியோகத்தாலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை அங்கீகரித்த பூர்ணரான பெரியநம்பி இவரைத் தமக்கு ஸப்ரஹ்ம சாரிகளான திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கலிலே அர்த்தசிஷை பண்ணவும், திருமாலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழி கேட்கவும், ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் பக்கலிலே நல்வார்த்தை கேட்கவும் நியோகித்ததும்”

என்றருளிச் செய்திருப்பதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது. ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் — “நேரே ஆசாரியென்பது ஸர்ஸார நிவர்த்தகமான பெரிய திருமந்தரத்தை யுபதேசித்தவனை” என்றருளிச்செய்துள்ளபடி எம்பெருமானுர்க்கு ப்ரதாநாசாரியர் பெரியநம்பிகளென்று கீழே யுதாஹரித்த ஸ்ரீ தேசிக ஸூக்திகளால் நன்கு விளங்கா நின்றது. இவ்விஷயத்தை மற்றும் பலபல ப்ரமாணங்களினால் நிலைநாட்டுகிறோம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் ஓராண்வழி குருபரம்பராக்ரம மென்பது எங்கும் ஸமீதியாக அநுஸந்தானத்திலுள்ளது. இதில் வாக்ய குருபரம்பரையென்றும் ச்லோக குருபரம்பரை யென்றும் இரண்டுபிரகாரமுள்ளது. வாக்ய குருபரம்பரையில் முதல் மூன்று வாக்கியங்கள் “அஸ்மத் குருப்யோ நம:” இதயாதிகள். இவை கிலருக்குக்களாம். இதற்குமேல் “ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:” என்று தொடங்கி (ஸ்ரீதராய நம:) என்று தலைக்கட்டும் வாக்யராசியில் ஸ்ரீராமாநுஜருடைய

ஸாஷாதாசார்யராகப் பெரியநம்பியே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். அவருடைய இயற்கைத் திருநாமம் பராங்குசதாஸரென்பது; வாக்யகுருபரம்பரைக்கு அடுத்தபடியாக அநுஸந்திக்கப்படுகிற ச்லோக குருபரம்பரையில் “அஸ்மத்தேசிகம் அஸ்மதீய பரமாசார்யாந் அசேஷாந் குருந் ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மண யோகிபுங்கவ மஹாபூர்ணௌ முநிம் யாமுநம்” என்றுள்ளதையும் குறிக்கொள்ள வேணும். இதில் லக்ஷ்மண யோகி புங்கவராக நிர்தேசிக்கப்பட்டவர் எம்பெருமானார்; அவருடைய ஆசார்யர் ‘மஹாபூர்ணர்’ என்று ஸ்பஷ்டமாக நிர்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரியநம்பி யென்பதற்கு நேரான வடமொழிப் பெயர் மஹாபூர்ண: என்பது.

பட்டர் பகவத்குண தர்ப்பணமென்கிற ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தின் முகப்பில் ஸ்வாசார்யர் தொடங்கி எம்பெருமானளவும் இடையில் ஒரு வ்யக்தியையும் விடாமல் குருபரம்பராநுஸந்தானத்தை ச்லோகமாக நிபந்தித்துள்ளார்; அந்த ச்லோகம் வருமாறு—

“வந்தே கோவிந்ததாதௌ முநிமத மநவை லக்ஷ்மணூர்யம் மஹாந்தம்
த்யாயேயம் யாமுநார்யம் மம ஹ்ருதி தநவை ராம மேவாயாயாம்,
பத்மாக்ஷம் ப்ரேக்ஷேய ப்ரதமமபி முநிம் நாதமீடே சடாரிம்
ஸ்தௌமி, ப்ரேக்ஷேய லக்ஷ்மீம் சரணமசரண: ஸ்ரீதாம் ஸம்ச்யேயம்.”

என்பதாம், பட்டர்க்கு ஸாஷாதாசாரியர் எம்பார். உபகாரகாசார்யர் (திருத்தந்தை யாரான) ஆழ்வான்; இவ்விருவரையும் (கோவிந்த தாதௌ) என்று நிர்தேசித்து, ததாசார்யரான எம்பெருமானாரை லக்ஷ்மணூர்ய மென்று நிர்தேசித்து, அவர் தம்முடைய ஆசார்யரை (மஹாந்தம்) என்று நிர்தேசித்தருளினார். அவர்தாம் பெரியநம்பி.

யதிராஜஸப்ததி யருளிச்செய்யா நின்ற தேசிகள் பெரியபெருமாள் தொடங்கி குருபரம்பராநுஸந்தாநபூர்வகமாக எம்பெருமானாரிடம் வருகிறார். (கமப்யாத்யம் குரும் வந்தே) என்று ப்ரதமாசார்யனான எம்பெருமானின் உபக்ரமம். பிறகு, பெரிய பிராட்டியார், ஸேனை முதலியார், நம்மாழ்வார், நாதமுனிகள், உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி, ஆளவந்தார் ஆகிய இவர்களை ஒவ்வொரு ச்லோகத்தினால் துதித்து, பிறகு உடையவருடைய ஸாஷாதாசார்யரை “தயாநிக்நம் யதீந்த்ரஸ்ய தேசிகம் பூர்ணமாச்ரயே” என்கிற ச்லோகத்தினால் உபச்லோகித்துள்ளார். இதில் பூர்ணரென்னப்பட்டவர் பெரிய நம்பியேயாவார்.

தேவப்பெருமாள் திருக்கச்சி நம்பி மூலமாக ஸ்வாமி யெம்பெருமானார்க்கு ஆறுவார்த்தை யருளிச்செய்தது ஸுப்ரஸித்தம். அது “அஹமேவ பரம் தத்வம்” இத்யாதி ச்லோகத்தினால் விசதம். அதில் “பூர்ணாசார்ய ஸமாச்ரய:” என்றுள்ளது. பெரிய நம்பியை ஆச்ரயிப்பதென்று பேரருளாளன் நியமித்தருளினபடி. ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளை ஆச்ரயிக்கப் பாரித்திருந்தார். அது வாய்க்கப்பெற வில்லை. திருக்கச்சிநம்பி திருவடிகளில் ஆச்ரயிக்கலாமென்று ஸ்லோசித்திருந்தார். இது ஸர்வாத்மநா கூடாதென்று மறுத்துவிட்டாரவர். பிறகு திருவுள்ளத்தில் கனத்தவிசாரம் ஓடியிருந்தது. திருக்கச்சிநம்பி யாறுவார்த்தைகளில் ஸ்வாமிக்கு மிக முக்கியமான வார்த்தை இதுவேயாகும். இதன்படியே நடைபெற்றமை ஜகத் ப்ரஸித்தம்.

5

வடிவழகிய நம்பிதாஸரென்கிற புராதன பக்தமஹாகவி தாம் செய்யுள் மாலை யாகப்பாடிய எம்பெருமானார் வைபவத்தில், ச்லோகரூபமாக நாம் அநுஸந்தித்து வரும் ஆறுவார்த்தைகளைச் செய்யுளாக்கி யுள்ளார். (இரண்டு செய்யுள் வருமாறு)

“செப்புதின்ற பரதத்வம் யானேயென்னச் செப்புதி, வே
ருப்பிலாதாய்! தரிசனமும் பேதமென்றே யுரைத்திடுக
அப்ப! புகல்க இவையன்றி நினைவும்வேண்டா அந்திமத்தில்
தப்பிலாத வுபாயமதும் ப்ரபத்தியென்றே சாற்றிடுக.

இந்தச்சரீர அவசானந் தன்னிலிசையும் மோக்கமது
அந்தமில்லாக் குணத்தினனுக் காசாரியனும் பெரியநம்பி
சிந்தைதன்னு ளிவையெல்லாம் சிந்தித்திருந்தா னினைபாழ்வான்
முந்தியினைந் மொழியென்று மொழிந்துநின்ற னருளான்.”

இச் செய்யுள்களின் பொருள் மிகவெளிதே. ஸ்வாமி எம்பெருமானாரருளிச்செய்த
பெரியநம்பி தனியன் — “கமலாபதி கல்யாண குணம்ருத நிஷேஷாயா, பூர்ணகாமாய
ஸததம் பூர்ணாய மஹதே நம:” என்பது. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்தில் அன்று
தொட்டு இன்றளவாக விப்ரதிபத்தியோ விவாதமோ விளைந்ததில்லை. இப்போது
நாம் இதைப்பற்றி இங்கு இவ்வளவு விளக்க விரிவு கொள்ளவேண்டிய காரண
மென்னென்னில்;

சிலவாண்டுக்கு முன் ஸ்ரீகாஞ்சியில் ஸ்ரீதாததேசிகன் நானூருண்டு நிறைவு
விழாச் சிறப்பு நடைபெற்றதை உலகமறியும். அதற்கு நினைவுமலரொன்று வெளியிடப்
பட்டிருந்தது; அம்மலரில் ஒரு பண்டிதர் திருமலைநம்பிகளைப்பற்றி யெழுதி வெளியிட்
டுள்ள ஆங்கிலக் கட்டுரையில் உடையவார்க்குத் திருவிலச்சினை ஸாதித்தவர் திருமலை
நம்பியே யென்று வரைந்திருப்பதாகச் சிலர் நமக்குத் தெரிவித்து, இது பிரமாணி
கந்தானா? என்று கேட்டிருப்பதால் உலகுக்கு உண்மை தெரிவிக்கப்படுகிறது.
இஃது அபூர்வமும் அப்ரமாணமுமான ப்ரஸ்தாவமென்பதை உலகுக்கு உணர்த்த
வேண்டியது மிகவும் ஆவச்யகம். ஆயிரம் ஸம்வத்ஸர காலமாக உலகமறியாத
வொரு விஷயத்தை இன்றாக ப்ரஸங்கிப்பது “ந புத்திபேதம் ஜநயேத்” என்கிற
கீதையின் நீதிக்கு ஒவ்வாததன்றே. திருமலை நம்பி பக்கலிலே யாருக்கும் வித்
வேஷமோ மாச்சரியமோ கிடையாது. ஸ்ரீராமாயண பாராயணம் செய்யும் ஸ்ரீவைஷ்
ணவவுலகமெல்லாம் “பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹாய ப்ராசேதஸாதேச பலப்ரதாய,
ஸ்ரீபாஷ்யகாரோத்தா தேசிகாய ஸ்ரீசைலபூர்ணாய நமோ நமஸ்தாத்.” என்னும்
திருமலைநம்பியின் தனியனை பக்திச் சந்தையோடு அநுஸந்தித்தே வருகின்றது.
இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் *படிகொண்ட கீர்த்தியிராமாயண மென்னும் பத்தி
வெள்ளங் குடிகொண்ட கோயிலிராமானுசன்* என்று போற்றப்பட்ட ஸ்வாமியெம்
பெருமானார் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் திருப்பதியில் மாதுலஸகாசத்திலெழுந்தருளியிருந்து
ஸ்ரீராமாயண விசேஷார்த்தங்களைக் க்ரஹித்தருளின பெருமையை உலகம் புகழாமை
யில்லை. எவ்வெவர்க் துப் ப்ரமாணிகமாக எவ்வளவு பெருமையுள்ளதோ அவ்வவர்
விஷயத்தில் அவ்வளவில் த்ருப்தி பெறவேண்டியது ப்ராப்தம்.

இதற்குமேல், பகவத் பாஷ்யகாரருக்கு ப்ரந்யாஸமும் திருமலைநம்பியிடத்தே
யாயிற்றென்பது ஒரு கூற்றும் அல்லது கூத்து. நூற்றைம்பது வருடங்களுக்
கிப்பால் தோன்றியதும் பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்களிலும் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படாதது
மான ப்ரந்யாஸமென்பதொன்று மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ஆங்கிலக் கட்டுரையில்
புகுத்தப்பட்டிருப்பது ஓர் அதிசயமான விஷயம். ஸ்ரீதேசிகன் மட்டுமன்றிக்கே
அவர்க்கு முந்தினவர்களும் பிந்தினவர்களுமான க்ரந்த கர்த்தாக்கள் யாவரும்
இன்று இன்று ஆர்யபிந்தர் என்றெழுதுவது தவிர வேறொரு குறிஷ்டையையும்
பிரஸங்கித்திலர். ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலும் சரணுகதிகத்ய
பாஷ்யத்திலும் விசேஷித்தருளிச்செய்திருப்பதை நோக்கினால் நூதன ப்ரஸங்கங்கள்
அவகாச லேசமுமின்றிக்கே வேறும்.

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் பதின்மூன்றாமதிகாரமான
க்ருதக்ருத்யாதிகாரத்தில் —

“அநாதிகாலம் ஆஜ்ஞாநிலங்கனாடிபாகவுண்டான பகவந் நிக்ரஹத் தாலே ஸம்ஸரித்துப் போந்தவனுக்கு அவஸரப்ரதீக்ஷையான பகவத்க்ருபை யடியாக வுண்டான ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த த்வயோச் சாரண அநுச்சாரணத்தாலே ப்ரபத்த்யநுஷ்டானம் பிறந்தபின்பு சரண்ய ப்ரஸாதனங்களில் இதுக்கு மேல் ஒன்றில்லாமையாலே நிக்ரஹஹேதுக்களை யெல்லாம் ஸ்ஷமித்துத் தீர்ந்த வடியவர் தம்மைத் திருத்திப் பண்கொள்ள வல்ல ஸர்வ சேஷியான ச்ரிய:பதி தன் பேருகத் தானே ரக்ஷிக்குமென்று தேறி நிர்ப்பர னாயிரு என்னை.” என்றருளிச்செய்து, இங்ஙனே தமிழிலருளிச்செய்த விதனை சரணாகதி கத்ய பாஷ்யத்தில் தாமே ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்தருளி யுள்ளார். அந்த ஸ்ரீஸூக்திரத்னங்களையுங் கேண்மின்; “அகஸ் த்வம் கவ தத்வதோ மத்ஜ்ஞாந தர்சந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்சயஸ் ஸுகமாஸ்வ” என்கிற சரணாகதிகத்ய சரம ஸ்ரீஸூக்தியை விவரித்தருளுமிடத்து.

“ஏதேந அநாதிகாலம் ஆஜ்ஞாநிலங்கனாடி பகவத்ப்ரஸாதேந ஸம்ஸாரோ மே பகவத்க்ருபாமூல ஸதாசார்யாங்கீகாரேண த்வயோச் சாரணநுச்சாரண பூர்வக ஸ்வாக்ஷா யந்யானே ஸித்தே ப்ரஸாதநேஷு அஸ்மாந் அப்யதிகஸ்ய அபாவாத் ஸ்வீக்ருதபா: ச்ரிய:பதிர் நாராயண: காலத்யவர்த்திந: ஸர்வாந் அப்ரஸாத ஹேதுந் யதார்த்தம் ஸ்ஷாந்த்வா ஸ்வயமேவ ஸ்வார்த்தமேவ மாம் ஸ்வஜ்ஞாந தர்சந ப்ராப்தியாதி ப்ரதானேந ஹேதி விச்வஸ்த: நிர்ப்பரோ நிர்ப்பயோ பவேந நிகமிதம் பவதி” = என்பவை.

கத்யபாஷ்யம் முன்னே யருளிச் செய்ததா? ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முன்னே யருளிச்செய்ததா? என்பதை ப்ரமாணிகர்கள் நிஷ்கர்ஷிப்பது. உதா ஹரித்த உபயக்ரந்த வாக்யங்கள் ஒன்றுக்கொன்று நேரான மொழிபெயர்ப்பு, என்பதில் ஸந்தேஹகந்தமுமில்லையே. ஸ்வாமி தேசிகன் இரண்டு திவ்ய க்ரந்தங் களிலும் நிஸ்ஸம்சய விபர்யயமாக அருளிச்செய்திருப்பது என்ன? ஸம்ஸார சேதநன் நெடுங்காலமாக பகவதாஜ்ஞையை மீறி நடந்துகொண்டு ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் துளங்குகின்றான்; ஸ்வாபாவிக க்ருபாருவான ஸர்வேச்வரன் இவனைக் கரைசேர்க்க அவகாசலேசமாவது கிடைக்குமோவென்று எதிர்பார்த்து வருகிறான். “தனக்கேற இடம்பெற்றவளவிலே” என்று தொடங்கி ஸ்ரீவசநபூஷணத்தி லருளிச் செய்கிறபடியாத்ருச்சிக ஆநுஷங்கிக ப்ராஸங்கிகாதி ஸுக்ருதங் கண்டு அவகாசம் பெறுகிறான். பெற்றவாறே ஒரு ஆசார்யனை இவனுக்குக் காட்டிக் கொடுத்து அவன் மூலமாக த்வயமந்த்ரோபதேசம் பெறுவித்து இவனை க்ருதக்ருத்ய னுக்குகிறான். இந்த த்வயோச்சாரண அநுச்சாரணத்துக்கு மேற்பட எம்பெருமான் திருவுள்ளமுகப்பதற்கு வேறொன்றுங் கிடையாது — என்பதை ஸ்பஷ்டமாக — ஸுஸ்பஷ்டமாக ஸ்வாமி தேசிகன் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலு மருளிச் செய்திருக்க, இதற்கு ஸர்வாத்மநா விருத்தமான ஒரு ஆசரணையை எம்பெருமானா ரிடத்திலும் ஏறிடப்பார்ப்பது அத்யந்த ஸாஹஸம், மேலே உதாஹரித்த தேசிக திவ்யஸூக்தி ஸித்தமான ஓர் அனுஷ்டானத்தை அபலபிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஒருவருமில்லை. இந்த அனுஷ்டானம் ஸ்வாமி ராமாநுஜர்க்குப் பெரியநம்பி பக்கலிலேயொழியத் திருமலைநம்பி பக்கலிலேயன்று — என்பது ப்ரமாண சதங்களி னால் மூதலிக்கப்பட்டதாயிற்று.

யாதவப்ரகாசரும் எம்பெருமானாரும்

நம்முடைய குரு பரம்பராப்ரபாவம் முதலிய நூல்களில், ஸ்வாமி ராமாநுஜர் யாதவப்ரகாசரிடம் வேதாந்தார்த்த ச்ரவணம் பண்ணினதாகச் சொல்லப்படும் இதிஹாஸத்தில் சிலர்க்குச் சில ஆசங்கைகள் தோன்றுகின்றனவாம். எங்ஙனே யென்னில்; (1) ஸ்வாமி இயற்கையிலேயே மிகச்சிறந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவோத்தமர் என்பது நிர்விவாதம் ஆளவந்தார் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து உய்ந்தவரான பெரிய திருமலைநம்பியின் ஸஹோதரீ புத்ரரான ஸ்வாமி ஆஜாநபாவந ரென்பதில் யாருக்கும் விப்ரதிபத்தி யிருக்க நியாயமில்லை; அக்காலத்தில் ஆளவந்தார் சதுச் சாஸ்த்ர மஹாவித்வானாயும் ஸகலதர்சநார்த்த ப்ரவசந ஸமர்த்தராய் மெழுந்தருளியிருக்க, அவரிடத்திலே சென்று சேர்ந்து வேதாந்தச்ரவணம் பண்ணலாமா யிருக்க, சாஸ்த்ர விருத்தமாக ஏகதண்டியாயும் முண்டித மஸ்தகராயும் யஜ்ஞோப வீத ரஹிதராய் மிருக்கிற வொரு விமதரிடத்திலே சென்று உபநிஷத்துக்களை அதிகரித்தது எதனாலே?

(2) யாதவப்ரகாசர்க்கு ஸ்வாமி எண்ணெய் தேய்த்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. மஹாஜ்ஞாநாதிகரான அவர் ஜ்ஞானத்துக்குத் தக்கபடி அனுஷ்டாந சீல ராய் மிருந்திருப்பாரே; அவர் ஆச்ரம விருத்தமாக எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளு வாரா? அப்படி அவர் எண்ணெய் தேய்த்துச் கொண்டாலும் அவருடைய இனத் தார்கள் பலரிருக்க அந்தத் தொழிலை ஸ்வாமி செய்வானேன்?

(3) மேலும், வேதாந்தார்த்த விசாரணைக்கு அதுவா ஸமயம்? அரையில் காஷாயமு மின்றிக்கே கௌபீந மாத்ர மணிந்துகொண்டு எண்ணெயும் தலையுமா யிருக்கிற காலத்தில் வேதாந்தார்த்த விசாரத்திற்கு ஒளசித்யமேது?

(4) கப்யாஸ ச்ருதிக்கு யாதவப்ரகாசர் சொன்ன மார்க்கட ப்ருஷ்டப் பொருள் ஏற்கெனவே த்ரமிடாசார்யருடைய க்ரந்தத்திலிருக்கையாலே அதை அநுவதித்து யாதவர் சொல்லியிருந்தால் அதற்காக உஷ்ணோஷணமான கண்ணீர் பெருகப் பரஸக்தி யுண்டோ? என்று இங்ஙனே சங்கைகளாம்.

இந்த நான்கு சங்கைகளுக்கும் வரிசையாக விடையிறுப்போம்.

(1) ஆளவந்தார் சதுச்சாஸ்த்ரங்களிலும் அத்விதீய மஹாவித்வானாயும் ஸகலதர்சநார்த்த ப்ரவசந ப்ரவீணராய் மெழுந்தருளியிருந்தாரென்பது வாஸ்த வம். இதில் யாதொரு விப்ரதிபத்தியு மில்லை. ஆனால் அவர் உத்தமாச்ரமியாகை யாலே குத்ருஷ்டிகளின் க்ரந்தங்களை ப்ரவசநம் செய்யத்தகாதென்று விட்டிட்டவர். மேலும் ஸ்ரீ ராமாநுஜருடைய இளமைப் பருவத்தில் அவர் மிகவும் வயோவ்ருக்தரா யிருந்தார். அவர் காஞ்சீபுரத்திற் கெழுந்தருளித் தேவப்பெருமானுடைய திரு மடைப்பள்ளி ப்ரதக்ஷிண வீதியிலே ஸ்வாமியை * ஆமுதல்வனிவென்று கடா ஷித்து அநுக்ரஹித்தருளுகிற காலத்திலே ஸ்வாமி மிகவும் இளவயதிலிருந்தவர். இப்படிப்பட்ட காரண வ்சேஷங்களினாலே ஸ்வாமி ஆளவந்தாரிடம் அந்தேவாஸி யாயிருக்கப் ப்ராப்தமாக வில்லை. யாதவப்ரகாசர் சிகாயஜ்ஞோப வீதாதிகளை வர்ஜித் தவராயிருந்தாலும் அவர்களுடை மதாசாரப்படிக்கு அது கிடக்கட்டுமென்று ஸ்வாமி அந்த வேஷத்திலே கண் செலுத்தாமலிருந்தார். அக்காலத்தில் மதத்வேஷ மென் பது தலையெடுத்தாடாமலிருந்தது. மதத்வேஷம் மிகமிக முற்றின இக்காலத்திலுங் கூட மதபேதங்களையும் வேஷ வேற்றுமைகளையும் பாராமல் அவரவர்கள் யதேச்ச மாக வித்பாக்ரஹணம் செய்து போருவதை எங்கும் காணாநின்றோம். முக்கியமாக ஸ்வாமி யாதவப்ரகாசருடைய பாண்டித்ய ப்ரபாவங்களைக் கண்டு அவரைத்

திருத்திப் பணி கொள்ள வேணுமென்கிற திருவுள்ளத்தை முதலிலேயே கொண்டு விட்டார். அதனாலேயே இரண்டு மூன்று தடவை அவரைவிட்டுத் தாம் விலக நேர்ந்துங்கூட அவரோடொட்டிக் கொண்டேயிருந்தார். யதிராஜஸப்ததியில் “ஸ்வபலா துத்த்ருதயாதவப்ரகாச:” என்று அக்காலத்திலேயே ஸ்பஷ்டமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால், யாதவப்ரகாசரை ஸ்வாமி திருத்திப் பணிகொண்ட கதை அவிச்வஸந்யமென்று இக்காலத்திலே சிலர் சொல்லுவது உண்மைக்கு மாறானது. அக்காலத்தில் யாதவர் ஸகலவிதத்திலும் மஹாப்ரக்யாதரா யிருந்தவர். அவரை அடிமைப்படுத்திக் கொள்ளும் முகத்தால் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்சனத்திற்கு மிக்க பெரும்புகழ் விளைக்கவேண்டியே ஸ்வாமி அவரை அநுவர்த்தித்திருந்தா ரென்பது தத்துவம். ஸ்வாமியின் ப்ரபாவமும் அவருடைய ஸம்பந்தத்தாலே மிகமிக விளங்கிற்று. எங்ஙனே யென்னில்;

ராஜபுத்ரியைப் ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு நலிந்துகொண்டிருக்கையில் அதை யோட்டுவதற்காக யாதவர் சிஷ்யபரிவாரஸமேதராய் ராஜக்ருஹத்திற்குச் சென்ற வளவிலே அங்கு நடந்த கதை ஸுப்ரஸித்தமானது. “தரஸ்தோஹம் தவஸவி தோஷிதாதமுஷ்மாத் சேஷாம்சாஜ் ஜநமவிதும் க்ருதாவதாராத் * [திவ்ய ஸூரி சரிதே] என்று சொல்லிற்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு. “யாதவா! உனக்கு நான் அஞ்ச மாட்டேன்; இவ்வுலகை ரக்ஷிக்க ஆதிசேஷாம்சமாய்த் திருவவதரித்திருப்பவரும் உன்னருகே நிற்பவருமான ஸ்ரீ ராமாநுஜர்க்கே நான் அஞ்சுவன்” என்று சொல் லிற்று. விந்த்யாடவியிலிருந்து ஒரே ராத்ரியில் ஸத்யவ்ரத சேஷத்திரம் வந்து சேரும்படியான பெருமையும் யாதவப்ரகாசரோடு ஸம்பந்தித்திருந்த காலத்தில் வெளியாயிற்று. இவ்வாறு அனேக ப்ரபாவாதிசயங்கள் வெளியாவதற்குப் பாங் காகவும், இத்தகைய வைபவங்களைக் காட்டி யாதவரை யீடுபடுத்திக் கொள்வதற் காகவுமே ஸ்வாமி அவரை அநுவர்த்தித்திருந்தா ரென்பது வஸ்துஸ்திதி.

(2) உத்தமாச்ரமியாய் அநுஷ்டாந சீலருமான யாதவர் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளுகிற வழக்கம் வைத்துக்கொண்டிருப்பார வென்கிற சங்கை மிகச் சிறிது. “சரீரமாத்யம் கலு தர்மஸாதநம்” ஆகையாலே உத்தமாச்ரமிகளும் சரீரரக்ஷணம் செய்து கொள்ள ப்ராப்தமாகிறது. நாட்டா ரோடியல்வொழிந்து வநேசரர்களாயிருப்பார். அப்யஞ்ஜந—வபந—விரேசநாதிகள் விட்டிருந்தாலும் ஸம்ஸாரிகளினிடையே போது போக்குவார்க்குக் அவை அநுவர்த்தநீயங்களாகிற படியைக் காண நின்றோம். உபாத்யாயர்க்குக் கைங்கர்யம் செய்வதில் சிஷ்யர் களுக்குக் குறாஹலமிருப்பது ஸஹஜ மாகையாலே, அப்யஞ்ஜநத்தை அவர்க்கு ஸ்வாமி செய்தாரென்பதில் விப்ரதிபத்தி தோன்ற விரகில்லை.

(3) அப்யஞ்ஜந காலத்தில் வேதாந்தப்ரவசநம் நடந்ததாகவோ வேதாந் தார்த்த விசாரம் நடந்ததாகவோ யாரும் சொல்லவில்லை. ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்த மான வார்த்தாலாபங்கள் எந்த ஸமயத்திலும் நேரலாம். ஏதோ வார்த்தை யடைவில் எம்பெருமானுடைய திருக்கண்களைப் பற்றி யாதவர் ஹேயமாகச் சொல்லி யிருக்கிறாரென்பது தெரியவருகிறது. ‘பகவானுக்கு விக்ரஹமேகிடையா தென்றும், விக்ரஹ மூள்ளதாகக் கொண்டாலும் அவனுக்கு மார்க்கட ப்ருஷ்டம் போன்ற கண்ணே யுள்ளதென்றும் ஏச்சான பேச்சு யாதவர் வாக்கில் வெளிவந்த தென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. அது கேட்டுப் பொறுத்திருக்க மாட்டாமையினு லேயே ஸ்வாமிக்கு உஷ்ணோஷணமான கண்ணீர் பெருகிற்று.

(4) மார்க்கட ப்ருஷ்டப் பொருள் த்ரம்டாசார்யருடைய க்ரந்தத்திலுமிருந் தாலும் அங்கிருக்கிற விதம் வேறு; யாதவர் அதை அநுபதித்த விதம் வேறு.

மச்சொடு மாவிகையேறி மாதர்கள் தம்மிடம் புக்குக் கச்சொடு பட்டைக்கிழித்துக் கம்பு துகிலவை கீறி நிச்சலும் தீமகள் செய்வாய் என்று ஆழ்வார்கள் திரு வாக்கில் வருமவையே சிசுபால ஸ்ஹோதரர்களின் வாக்கில் வந்தால் அஸஹ்ய மாகிறபடியை அநுபவத்தில் காணுநின்றோமல்லவா?

ப்ரஸங்காத் சிலபேசி முடிக்கிறோம்

ஸ்ரீசக்ரவர்த்தி திருமகன் பருவம் நிரம்பின பின்பு செய்த ஜடாயு மோஷைப் ப்ரதாநத்திலே ஆக்ஷேப ஸமாதானங்கள் வர்த்தியா நின்றன; கண்ணபிரான் நான்கு பிராயத் திலே செய்த ததிபாண்ட மோஷைப் ப்ரதாநத்திலே ஆக்ஷேபிப்பாரு மில்லை, ஸமாதானம் சொல்லுவாருமில்லை. இதை நாம் காட்டுவதன் கருத்தை உய்த்துணர்க.

பஞ்சாசார்ய பதாச்சரித: என்று, ஐந்து ஆசார்யர்களிடத்திலே அர்த்தங் கள் கேட்டதாகச் சொல்லப்படுகிற எம்பெருமானார் உபநிஷத்துக்களின் அர்த்தங் களை ஓராசார்யரிடத்திலும் கேட்டதாகத் தெரியவில்லையே யென்று சிலர் சொல்லு வதுண்டு ‘வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே, வேத: ப்ராசேத ஸாதாஸீத் ஸாஷாத் ராமாயணாத்மநா,’ என்கிறபடியே ஸாஷாத் வேதப்ராதர்ப் பாவமான ஸ்ரீ ராமாயணத்திற்கும், வேதந் தமிழ் செய்த மாறன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்திற்கும் பொருள் கேட்ட விடத்தில் வேதாந்தார்த்தங்கள் தவிர வேறு என்ன கேட்கலாகும்? ‘ஆளவந்தார்க்கு ஏகலவ்யன் காணும் நான்’ என் றருளிச் செய்த எம்பெருமானார் எந்த ஆசார்யரிடத்திலும் எதுவும் கேட்டிருக்கத் தேவையில்லை யென்பது பரமார்த்தம். வேதாந்த தேசிக விரசித கீதாபாஷ்யதாத் பர்ய சந்த்ரிகையில் *யத்பதாம்போருஹ சுலோக வியாக்கியானத்தில் ‘ஆளவந் தார்க்கு நான் ஏகலவ்யன் என்று ஸ்வாமி ஸாதித்ததாக ஸ்பஷ்டமா யெழுதப் பட்டிருப்பதும் சாணக. ஆகவே ‘யஸ்ய தேவே பரா பக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ, தஸ்யதே அகதிதா ற்யர்த்தா: ப்ரகாசந்தே மஹாத்மந:’ என்று கிலருக்கில் சொன்னபடி ஆசார்ய பக்தி விசேஷத்தாலே ஸகலார்த்தங்களும் ஸ்புரிக்கப் பெறுகிற உத்தமாதிகாரிகளுக்குள் அக்ரகண்யரான ஸ்வாமி உபநிஷத் துக்களின் ஸித்தாந்தப் பொருள்களை எந்த ஆசார்யரிடத்தில் க்ரஹித்தாரென்னு கேட்பதுதானும் அநுசித மென்னக் குறையில்லை. சில ஆசார்யர்களின் பக்கலிலே சில கேட்டதாகச் சொல்லியிருப்பதும் லோகமர்யாதைக்குச் சேரவாமத்தனை. வ்யாஸ பராசர வால்மீகி ப்ரப்ருதிகளான மஹர்ஷிகள் ஸம்ஸ்க்ருதம் யாரிடத்தில் வாசித்தார்களென்றும், ஆழ்வார்கள் தமிழ் யாரிடத்தில் கற்றார்களென்றும் கேட்பது போன்ற கேள்விகளுக்குச் செவிகொடுப்பது தானும் அபசாரமாகும் ... *

பூர்வாசார்ய வியாக்கியானங்களைப்பற்றி

திவ்வியப் பிரபந்தங்களுக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான பூருவா சாரியர்கள் அருளிச் செய்த வியாக்கியானங்கள் எங்கே கிடைக்குமென்று பலர் நமக்கு எழுதிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு பதில் தெரிவிக்கும் வ்யாஜத்தினால் அனைவருமறிய அறிவிக்கிறோமிங்கு.

திருவாய்மொழியாயிரத்திற்கு பகவத் விஷய ஸ்ரீ கோசம் ‘‘சே. கி. பதிப்பு’’ என்பது [அதாவது, திருவல்லிக்கேணி சேட்லூர் கிருஷ்ணமாசார்யர் பதிப்பு] தென்னாட்டில் பெரும்பாலும் பரவியுள்ளது. அப்பதிப்பு இப்போது கிடைக்குமிடம்

அறியோம். ஈடு முப்பத்தாருயிரப்படி மட்டும் தமிழ் லிபியிலும் தெலுங்கு லிபியிலும் தனித்தனியே இரண்டு ஸம்புடமாக நாம் நமது ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபை மூலமாக நெடுநாள் முன்னம் வெளியிட்டிருந்தோம். அப்பதிப்பு இப்போது துர்லபம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஒன்பதினாயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி, ஈடு முப்பத்தாருயிரப்படி ஆகிய மூன்று வியாக்கியானங்களோடு கூடிய பகவத் விஷயப் பதிப்பு நம்மிடமுள்ளது. விலை நூறு ரூபாய்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

முதலாயிரந்தில் பெரியாழ்வார் திருமொழி வியாக்கியானம் மட்டும் சில மாதங்களுக்கு முன்பு நாம் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். நாச்சியார் திருமொழி முதற்கொண்டு பூர்த்தியாக, புத்தூர் அட்வகேட். ஸ்ரீ. உ. வே. S. கிருஷ்ண ஸ்வாமி ஐயங்கார் (ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ராதிப) ஸ்வாமி பலவாண்டுகட்கு முன்பே வெளியிட்டுள்ளார். இவர் தாமே இயற்பாவிலும் பெரும்பாகம் வெளியிட்டுள்ளார். இவை அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் கிடைக்கும்.

பெரிய திருமொழி வியாக்கியானம் தமிழ் லிபியில் இப்போது கிடைப்பது அரிதாகவேயுள்ளது. ஏறக்குறைய 55 வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையின் மூலமாக வெளிவந்த பதிப்பு பலவாண்டுகட்கு முன்னமே துர்லபமாய் விட்டது. அதை நாம் தெலுங்கு லிபியில் அச்சிட ஆரம்பித்து மந்தகதியாக நடத்திவந்ததில் ஏழு பத்துக்கள் வரையில் முடிந்து வெளிவந்துள்ளது. நாளடைவில் பூர்த்தியாகும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மணிப்ரவாள க்ரந்தங்களை வெறுந் தமிழ் லிபியில் அச்சிடுவதில் மிகவும் சிரமமுள்ளது. ஸம்ஸ்க்ருத ப்ரமாணவசனங்கள் தவிர ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யங்களும் பஹுளமாயிருக்கையாலே, தெலுங்கு லிபியில் அச்சிட்டால் வாசிப்பதற் கெளிது. ஆனால் அந்த லிபியை வெறுப்பவர்களே அதிகம். பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள் லோபமடையாமைக்கு ஒருவாறு அச்சிட்டு வைப்பது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தொன்னெறிக்கண் நிலைநின்ற தொண்டர்.

பெருமாள் திருமொழியில் ஏழாம் பாட்டில் “ இரு முப்பொழுதேத்தி யெல்லை யில்லாத் தொன்னெறிக்கண் நிலைநின்ற தொண்டர்” என்று குலசேகராழ்வாரருளிச் செய்திருப்பது பஞ்சகால பராயணர்களான பரமைகாந்திகளை; இப் பாட்டில் “ இரு முப்பொழுது” என்றது பஞ்சகால மென்றபடி; இரண்டும் மூன்றுங் கூடினால் ஐந்து; ஆகவே இருமுப்பொழுதேத்துமவர்கள் பஞ்சகால பராயணர்கள், இதனைச் சிறிது விவரிப்போம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஞானத்திற் சிறந்தவர்களென்றும் அனுட்டானத்திற் சிறந்தவர்களென்றும் ஞானனுட்டான மிரண்டிலும் சிறந்தவர்களென்றும் மஹான்கள் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். ஞானத்தில் சிறந்தவர்கள் பலர் கிடைக்கக்கூடும். அனுட்டானத்திற் சிறந்தவர்கள் பெரும்பாலும் அருமைப்பட்டே யிருப்பார்கள். அநுஷ்டாதாக்களான மஹான்கள் பஞ்சகாலபராயணர்களென்று போற்றப்படுகின்றார்கள்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஒரு தினத்தின் பகற்பொழுதை ப்ராத: காலம். ஸங்கவகாலம். மத்யாஹ்ந காலம் அபராஹ்ந காலம், ஸாயாஹ்ந காலம் என்று ஐந்தாகப் பகுத்து, ஸூர் யோதயம் முதல் அவ்வாறு நாழிகை இவற்றிற்கு முறையே உரியவையென்று வரையறுத்து, அபிகமநம், உபாதாநம், இஜ்யா, ஸ்வாத்யாயம், யோகம் என்ற ஐந்து ஒழுக்கங்களையும் முறையே (ப்ராத: காலம் முதலிய) அந்த ஐந்து சிறு பொழுதிலும் அநுஷ்டிக்கும்படி பஞ்சராத்ரம் முதலிய ஆகமங்கள் கூறும். இரவில் ஆசரிக்க வேண்டுவதும் யோகாநுஷ்டாநமே.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இவற்றின் விரிவு வருமாறு:—முதல் ஆறு நாழிகையாகிய ப்ராத: காலத்திலே ஸ்நாநம் ஸந்த்யாவந்தநம் ஜபம் முதலிய காலைக்கடன்களைச் செய்து முடித்துத் தாம் ஆரதிக்கவேண்டிய எம்பெருமானுடைய ஸந்நிதியிற் சென்று ப்ரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்ரம் முதலியவற்றால் எம்பெருமானை உகப்பிக்க வேண்டும். இஃது அபிகமந காலநியமம். அதற்கு அடுத்த ஸங்கவ காலத்திலே பகவதாராதனத் துக்கு வேண்டிய சத்த தீர்த்தம், சந்தனம், புஷ்பம், தாபதீப த்ரவ்யங்கள் முதலிய வற்றையும், திருமஞ்சனத்துக்கு வேண்டிய பால் தயிர் நெய் தேன் முதலியவற்றையும், எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்விப்பதற்கு வேண்டிய அரிசி பருப்பு கறியமுது சர்க்கரை நெய் பழம் முதலிய போஜ்யோகரணங்களையும் ஸம்பாதித்துத் தொகுத்து ஸித்தஞ் செய்யவேண்டும். இஃது உபாதாந கால நியமம். மூன்றாவதான மத்யாஹ்ந காலத்திலே மாத்யாஹ்நிகஸ்நாநமும் மாத்யாஹ்நிகச் சடங்கு களுஞ் செய்து விதிமுறை வழுவாது பகவானுக்குத் திருவாராதனம் பண்ணிப் பக்குவமான உணவுகளை அமுது செய்வித்து அங்ஙனம் நிவேதித்த உணவுகளை அதிதிகளோடும் பந்து மித்திரர்களோடும் புஜிக்கவேண்டும்; இஃது இஜ்யா கால நியமம். அதற்கு அடுத்ததான அபராஹ்ந காலத்திலே மோக்ஷ மார்க்கத்திற்கு உரிய வேத வேதாந்த வேதாங்கங்களையும் இதிஹாஸ புராணங்களையும் மற்றும் உரிய நூல்களையும் தாம் கற்றலும் பிறர்க்குக் கற்பித்தலும் வேண்டும். இது ஸ்வாத்யாய கால நியமம். இனி, ஈற்றதான ஸாயங்காலத்திலே மாலைக்கடனாகிய ஸந்த்யாவந்தனத்தைச் செய்யத் தொடங்கி ஸூர்யாஸ்தமனமான பின்பு ஜபத்தைப் பூர்த்தி செய்து இரவு போஜநாநந்தரம் ஏகாந்தமாக விருந்து ஐர்பொறிகளை யடக்கி ப்ராணாயாமஞ் செய்து மனத்தைப் பரமாத்மாவ்நிதித்தே நிலைநிறுத்தி பகவத் குணநுஸந்தானத்தோடு பள்ளிகொள்ள வேண்டும். இது யோக கால நியமம். இவ்வாறு அநுஷ்டிக்கும் சிஷ்டர்கள் பஞ்சகால பராயணர் எனப்படுவார்கள்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இப்படி அநுஷ்டானங்களைச் செய்து கொண்டே போதைப் போக்கினால் ஞானத்தை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள மார்க்க மில்லாமற் போகும். ஜ்ஞாதாக் களுக்கு ஸ்வயம் விமர்சிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் பலவுண்டு; பல துறைகளிலும் சிஷ்யர்களுக்குப் டோதிக்க வேண்டியவைகளும் பலவுண்டு. பஞ்ச காலங்களில் ஸ்வாத்யாய காலமென்று ஒதுக்கப்பட்ட ஓராறு நாழிகை யவகாசத்தில் என்னாகும்? ஞான மில்லாதவர்கள் இப்படிப்பட்ட அநுஷ்டானங்களினால் போதுபோக்கலாமே யொழிய வேத வேதாந்த வேதாங்கங்களில் விபுலமான ஞானம் பெறவேண்டியவர் கள் இங்ஙனே பஞ்சகால பராயணர்களாக இருக்க முடியுமோ வென்று சிலர் சங்கிக்க நேரும். அது வேண்டா; ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் ஏற்பட்ட அநுஷ்டா னங்கள் ஆறு நாழிகை யவகாசத்தையும் ஆக்ரமிக்கக் கூடியவையல்ல இடை யிடையே ஞானவிகாஸத்தைச் செய்து கொண்டுபோக இடையூறென்றுமிராது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada